

நாவலர் பணிகள்

ச. தனஞ்சயராசசிங்கம்

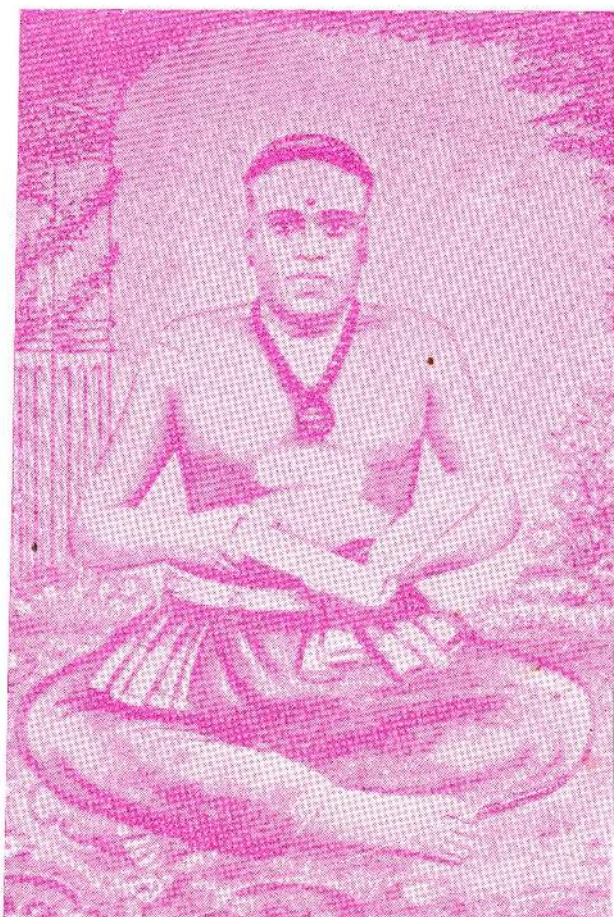
இந்து மாணவர் சங்கம்
இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்
பேராதனை

— 1000 —
— 1000 —

Murali Channayyanathan
"Gandhi Vidyam"
Lady MacCallum High, Nuvare Eliya.

நாவலர் பணிகள்

Digitized by Noolaham Foundation.

“கற்றுணர் புலவர் உட்களிக்கும்
முற்றுணர் ஆறுமுக நாவலன்”

[மீ. க. 13.]

302

நாவலர் பணிகள்

ச. தனஞ்சயராசசிங்கம், M. Litt.

சுரேட்ட தமிழ் விரிவுரையாளர்

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்

இந்து மாணவர் சங்கம்
இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்
பேராதனை

ச. தனஞ்சயராசசிங்கம் முதற்பதிப்பு: 1969

விலை ரூபா: 4-00

அச்சுப்பதிப்பு :-

நெஷனல் பிரிண்டர்ஸ்,
241, கொழும்பு வீதி,
கண்டி.

படைப்பு

புரவலர் அ. சின்னத்தம்பி,

L. M. S. (Cey), F. R. C. S. (Ed.),

F. R. C. S. (Eng.), F. R. C. O. G. (Gt. Br.) அவர்களுக்கு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

DEPARTMENT OF TAMIL
Head of Department:
Professor V. Chelvanayakam
B.A. [Lond.], M.A. [Aam.]

UNIVERSITY OF CEYLON
PERADENIYA
CEYLON
26-5-1969

வாழ்த்துரை

திரு ச. தனஞ்சயராசசிங்கம் அவர்கள் நாவலர் செய்துள்ள பணிகளுட் சிலவற்றை வகுத்து ஒன்பது அதிகாரங்களிலே தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் இந்நூலிற் கூறியுள்ளனர். நாவலரைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுமாறு நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன் நாம் அவர்களைத் தூண்டியதன் பயனாக இந்நூல் எழுந்துள்ளது என்பதை எண்ணும்போது பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

இலங்கையில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்களும் உரையாசிரியர்களும் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டு பற்றி இலங்கையிலுள்ள தமிழ்பிமானிகளும் தமிழறிஞர்களும் ஆராய்ந்து அத்தொண்டின் பெருமையை உலகறியச் செய்தல் அவர்களது தலையாய கடமையாகும். அத்தகைய ஆக்கவேலைகளில் ஈடுபட்டு உழைத்து வருவோரைப் பாராட்டி ஊக்குவித்தலும் தமிழ்ப்பணியேயாகும். ஒருவர் செய்து வரும் ஆக்க வேலை சிறிதாயினும் அதனை நாம் பாராட்டுவதினால் அவர்கள் மேன்மேலும் ஆர்வத்தோடு உழைக்க இடமுண்டாகிறது. அதைக் கண்டு ஏனையோரும் அத்தகைய ஆக்கவேலைகளில் ஈடுபட முன்வருவார்கள். திரு. தனஞ்சயராசசிங்கம் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ள இந்நூல், நாவலர் செய்துள்ள தொண்டுகளுள் முன் அறியப்படாத சிலவற்றை எடுத்துக் கூறுகின்றது. நாவலர் பணிகள் யாவற்றையும் ஆராய்ச்சியின் துணைக்கொண்டு அவர்கள் எடுத்துக் காட்டுவராயின் அது ஒரு சிறந்த ஆக்கவேலையாக மதிக்கப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

நாவலர் பணிகள்பற்றி இந்நூலைத் தொடர்ந்து இன்னும் பல நூல்களை அவர்கள் எழுதியுதவுதற்கு இறைவன் அருள் பாலிப்பதாக.

வி. செல்வநாயகம்

THE
MAY 1910

THE
MAY 1910

THE
MAY 1910

THE
MAY 1910

THE
MAY 1910

சீத்தாந்த சாகரம்,
யன்புதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின்

அணிந்துரை

நீர் வலருக்குத் தமக்கொரு சரித்திரம் உண்டாக வேண்டுமென்ற கருத்து இருந்ததில்லை. நாவலர் எழுதிய புத்தக முகவுரைகளில் அவரைப்பற்றி ஒரு குறிப்புங் கிடையாது. சரித்திரம் பாரததேச சம்பிரதாயமன்று. இதிகாச புராணங்கள் சரித்திரங்களேயல்ல.

நாவலர் சமயி; பிறப்பிலேயே நீதிமான்; இரக்கம் உள்ளவர். நீதிதானே சமயத்தின் அடிப்படை. அது கடவுளின் வடிவம். அதன் சக்தி இரக்கம். நீதி நெருப்பு; இரக்கம் தண்ணீர்.

நாவலர் தமது பன்னிரண்டாம் வயசில் மத்திய கல் லூரிச் சூழலில், முதன்முதல் அநீதியின் சுவரூபத்தைக் கண்டார். சத்தியத்தை விசாரியாமலே சமயமாற்றம் ஒன்று அங்கே நடந்துவந்தது. அது நாவலரின் இளம் உள்ளத்தில் ஆரூத புண்ணை உண்டாக்கிவிட்டது. அவரது வாழ்க்கையையே அது மாற்றிவிட்டது. அப்பொழுது உண்டான கொதிப்பு, நாவலர் வளரத் தானும் வளர்ந்து அவரை விழுங்கிவிட்டது; ஆட்டுவோன் கருத்தொன்று அமைந்தது போலும்; நீதியை இறுகப் பற்றிக்கொண்டே அநீதியைக் காணுந்தோறும் போர்க்கோலம் பூண்டார் நாவலர். அதே சமயத்தில் இரக்கம் அவர் இருதயத்திற் குடியிருந்தது.

காலப்போக்கில் சரித்திரம் எழுதும் நிலை ஏற்பட்ட போதும், சமயீயான நாவலருக்கு - நெருப்புந் தண்ணீருமான நாவலருக்கு - சரித்திரம் எழுதுவது எளிதன்று;

சரித்திரகாரர், கிடைத்த வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்தித் தம் விருப்பங்களையும் புகுத்தி ஒருவாறு எழுதியிருக்

கின்றார்கள். வெளிவந்த நாவலர் சரித்திரம் எதுவும் பூரணமானதன்று.

போர்முனைகளில் நாவலர் தொடுத்த பாணங்களிலும், அவர்மேல் விடுத்த பாணங்களிலுமே நாவலர் சரித்திரத்தின் பெரும் பகுதி அடங்கிக்கிடக்கின்றது. அதுவும் புறச்சரித்திரமே. ஆயினும், ஆத்மீகமான அகச் சரித்திரத்தையும் அப் புறச் சரித்திரம் வாயிலாகக் காணக்கூடியவர்கள் காணக்கூடும்.

புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் நிலத்தை அகழ அகழத் தேச சரித்திரம் விரிவுபடுகின்றது; புதுமையறுகின்றது. முனைதோறும் நாவலர் தொடுத்தனவும் அவருக்கு விடுத்தனவும் ஆகிய பாணங்கள் ஆங்காங்கு மறைந்து கிடக்கின்றன. கடல் கடந்து சென்றனவும் பல. அவற்றைத் தேடி எடுக்க எடுக்க நாவலர் சரித்திரம் புதிது புதிதாய் விரிவு அடையும். இன்றைய உலகம் புதுமையும் விரிவும் ஆகிய சரித்திரத்தை நாடிக்கொண்டிருக்கிறது.

இந்த நிலையில் கடலில் அமிழ்ந்திய பூமியைத் தேடியெடுத்த ஆதி வராகம் போன்று திரு. ச. தனஞ்சயராச சிங்கம் அவர்கள் ஆங்காங்கு மறைந்து கிடக்கும் சரித்திரக் கருவூலங்களைத் தேடியெடுத்து வெளிப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

1848-ம் தொடங்கி வாரந்தோறும் நாவலர் செய்த பிரசங்கம் ஒவ்வொன்றுக்கும் இருபது இறைசால் விலைபேசிய உதயதாரகையின் விளம்பரப் புதினம், கஞ்சித் தொட்டித் தரும்ம் என்கின்ற கண்ணீர், இலங்கைச் சட்ட நிருபண சபைப் பிரதிநிதித் தெரிவு என்கின்ற நெருப்பு, கல்வித் திட்டங்கள் ஆகிய விளக்குக்கள், உதவி நன்கொடை பெறுதற்கு நேர்ந்த இடறுகட்டைகள், வீவசாயம், வர்த்தகம் என்கின்ற நாட்டை வளம்படுத்தும் வாழ்க்கை வழிகள் என்றவைகளும் பிறவுமாக இப்புத்தகத்திற் காட்டப்பட்டவைகள் விரிந்த நாவலர் சரித்திரத்தில் புதிய அத்தியாயங்கள் அமைதற்கு நல்ல வித்துக்களாம்; மேலும், இவைபோன்ற நூற்றுக்கணக்கான வித்துக்கள், திரு. தனஞ்சயராசசிங்கம் அவர்கள்மூலம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை வரவர உறுதிப்படுகின்றது.

நாவலருக்கு வயசு பத்தொன்பதரை. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் விவேகம் என்று பாராட்டத் தக்கவர் கறல் விசுவநாதபிள்ளை.

‘இருகணற் பயன் யாகிதன விசுவநாதர் வாய்
வரு கடாவினுக்கு மறுமொழி பகருவன்’

என்று மத்திய கல்லூரியிலிருந்து, போர்க்கறை கூவுகின்றார் நாவலர். விஞ்ஞான கணித சாத்திர விவேகத்துக்கும் சமய விவேகத்துக்குமிடையில், ‘கண்ணொளிவாதம்’ ஒன்று உதய தாரகையில் நடந்திருக்கிறது. கீகக் கூரியதும் நியாய வலி படைத்ததுமான நாவலரது விவேகத்தை அன்றே வெளியுலகம் உற்றுநோக்கத் தொடங்கிவிட்டது. அந்த விவேகம் 1879 ல் நடந்த இலங்கைச் சட்ட நிருபணசபைப் பிரதி நிதித் தெரிவு விவாதங்களில் உச்ச நிலை எய்தி, சேர் பொன்: இராமநாதன் என்கின்ற அருமந்த கனியை நல்கியது.

நாவலர் கோட்டிலே நின்றாலுஞ் சரி அயலிலே எரி கிறதொரு வீட்டிலே நின்றாலுஞ் சரி அவரது வாழ்க்கை நீதியிலும், இரக்கத்திலுமே நடந்திருக்கிறது.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்துத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர், பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் அவர்களின் தூண்டுதலினாலே பல்கலைக்கழகத்துச் சிரேட்ட தமிழ் விரிவுரை யாளர் திரு. ச. தனஞ்சயராசசிங்கம் அவர்களின் இடையறா முயற்சியின் பயனாக, இனி ஒரு காலத்திலே நாவலரின் பரிபூரண சரித்திரம் ஒன்று உதயமாகலாம்.

கலாசாலை வீதி,
திருநெல்வேலி:
4.6.1969

சி. கணபதிப்பிள்ளை

Digitized by Noolaham Foundation.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலும் இலக்கியத் திறமைய் விலும் அரிய ஆய்வுகளுக்கு அடிக்கோலிய பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் அவர்கள் என்னை ஆறுமுகநாவலர்பற்றி ஆராயுமாறு பணித்து யான் அப்பணியினை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய உதவிகள் பலவற்றினையுஞ் செய்தார். அப்பணியின் முதற் கட்டமாக நாவலர் பணிகள் என்னும் இந்நூல் வெளிவருகிறது.

இந்நூலில் ஒன்பது கட்டுரைகள் இடம் பெறுகின்றன. இறுதி மூன்று கட்டுரைகளும் ஏற்கனவே இந்துசாதனத் தமிழ் ஆங்கில இதழ்களில் வெளிவந்தவையெனினும் அவற்றினை மேலும் விரித்து ஈண்டு எழுதியுள்ளேன். பின்னினைப்புப் பகுதியில், நாவலரின் கல்விப் பணி என்னும் கட்டுரையினை மேலும் விளக்குவதற்குத் துணைசெய்யுஞ் செய்திகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இலங்கைத் தேசியப் பொதுச்சுவடி நிலையத்திலும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நூலகத்திலும் பேணப் பட்டுவருகிற பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுச் செய்தித்தாள் களும் ஆவணங்களுமே இந்நூலாக்கத்திற்குப் பெரிதும் உதவின.

திருவாளர்கள் அரிச்சந்திர டி. சில்வா, B. A. (Hons.), தம்பையா செபரத்தினம், M. Sc., பண்டிதமணி சி. கணபதிப் பிள்ளை, மக்கள் கவிமணி மு. இராமலிங்கம், வித்துவான் பி. சே. செ. நடராசா, பேராசிரியர் பே. கனகசபாபதி, M. Sc. ஆகியோர் யான் இந்நூலினை எழுதுவதற்குப் பலவழிகளில் உதவியுள்ளனர். சுன்னாகத்துக் குமாரசுவாமிப் புலவரின் அருந்தவ மைந்தன், திரு. கு. முத்துக்குமாரசுவாமிப் பிள்ளை, B. A. வேறு எவ்விடத்திலும் பெறமுடியாத இலங்கை நேசன் இதழ்கள் சிலவற்றினை உதவினார். இவர்கள் யாவரும் நாவலர்மீது கொண்ட பற்றுக் காரணமாகக் கைம்மாறு கருதாது எனக்குச் செய்த உதவிகளுக்கு இன்னும் பல்லாண்டுகள் யாது குறையுமின்றி வாழ்தல் வேண்டுமெனப் பேராதனைக் குறிஞ்சிக் குமரனை வழத்துகிறேன்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்,
பேராதனை. 4.6.1969.

ச. தனஞ்சயராசசிங்கம்

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or title.

Second block of faint, illegible text, appearing as several lines of a paragraph.

Third block of faint, illegible text, continuing the main body of the document.

Faint text at the bottom of the page, likely a footer or signature area.

யொருளடக்கம்

		பக்கம்
1.	நாவலருக்கும் விசுவநாதபிள்ளைக்கும் எழுந்த கருத்துப்பரிமாறல்	1
2.	நாவலரின் சைவசமயச் சொற்பொழிவுகளும் உதயதாரகையும்	18
3.	நாவலரின் கல்விப் பணி	23
4.	நாவலர் நிறுவிய கஞ்சித்தொட்டித் தருமம்	34
5.	நாவலரும் வேளாண்மையும்	45
6.	நாவலரும் கிலமடைந்த கீரிமலைச் சிவன்கோவிலும்	58
7.	நாவலரின் கண்டனமொன்றன் வரலாற்றுப் பின்னணி	62
8.	Navalar Chooses A Tamil Representative	68
9.	நாவலர் கலந்துகொள்ளமுடியாத விநாயகர் கோவிற் கூட்டம்	82
	பின்னிணைப்பு	க

நாவலருக்கும் விசுவநாதர்ள்ளைக்கும் எழுந்த கருத்துப்பரிமாறல்

கல்வி, அரசியல், சமயம், இலக்கியம், விவசாயம் முதலிய விடயங்கள்பற்றிய செய்திகளை வெளியிடும் நோக்கத்துடன் 1841 ஆம் ஆண்டு உதயதாரகை தொடக்கப்பட்டது. இச் செய்தித்தாள் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிவந்த என்றி மாட்டின் (Henry Martyn) என்பவரை ஆசிரியராகக்கொண்டு திங்களுக்கு இரு முறை வெளிவந்தது. 1841 ஆம் ஆண்டில், நாவலர், யாழ்ப்பாணத்துப் பறங்கித் தெருவிற் பீற்றர் பேர்சிவல் (Peter Percival) என்னும் பாதிரியார் நடத்திவந்த வெசலியன் மிசன் பள்ளிக்கூடத்தில் உயர்வகுப்பிற் படித்துக் கொண்டிருந்தார். இவர் கீழ்வகுப்புகளில் ஆங்கிலமும் மேல்வகுப்புகளில் தமிழும் வேதனமின்றிக் கற்பித்துவந்தார்.

விசுவநாதர் என்பவர் சுதூமலை வயிரவநாதரின் புதல்வர். இவர் வயதில் நாவலருக்கு ஈராண்டுகள் மூத்தவர்.¹ இவர் 1841 ஆம் ஆண்டு வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிக்கொண்டிருந்தார். என்றி மாட்டினை அடுத்து உதயதாரகையின் ஆசிரியராகவும் சில காலந் தொண்டாற்றினார். இவர், டேயாசிரியர் (President Day) ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கணித நூலையும் பாஸ்கராசாரியார் வடமொழியில் எழுதிய கணித நூலையுந் தழுவித் தமிழில் விசுகணிதம் (Elementary Algebra) என்னும் நூலை எழுதி 1855 ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டார். இந் நூல் கொலென்சோ (Colensoe) என்பவர் இயற்றிய **Elementary Algebra** என்னும் நூலின் மொழி

1. சி. கணபதிப்பிள்ளை,

இலக்கிய வழி (திருத்திய பதிப்பு),

திருமகள் அழகுநகம், கன்னகம், 1964.

பெயர்ப்பு என்று என்று மரட்டின் கூறியுள்ளார்.² 1855 ஆம் ஆண்டில் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி மூடப்பட்டது. விசுவநாதரும் சி. வை; தாமோதரம்பிள்ளையும் இந்தியாவிற்குச் சென்று 1857 ஆம் ஆண்டிற் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் முதன்முதலாக நடத்திய இளங்கலைத் தேர்விற் சித்தியடைந்தனர்.³ விசுவநாதர் இந்தியாவிற்குப் பதிவாளர் என்னும் பதவியினை ஏற்றுத் தம் கடமையினைத் திறம்பட ஆற்றிவந்தார். நாவலர் கிறீஸ்தவ சமயத்தினைக் கண்டித்துச் சைவதூஷண பரிசாரம் என்னும் நூலை எழுதி 1854 ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டார். விசுவநாதர் சுப்பிரதீபம் என்னும் கண்டன நூலை எழுதி 1857 ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டார். நாவலர் இதனை மறுத்துச் சுப்பிரதீபமே என்றும் நூலை எழுதி வெளியிட்டார். பின்பு, விசுவநாதர் சிதம்பரத்தில் நாவலருடன் நேரிற் சமயவாதஞ் செய்து அவ்வாதத்தின் பயனாகச் சைவத்தின் மேன்மையினை ஒப்புக்கொண்டார். அங்கு தம் நாக்கினைப் பொன்னூசியினாற் சுட்டுச் சைவசமயத்தினைச் சார்ந்தார். இவர் தாம் எழுதிய சுப்பிரதீபத்தினைத் தாமே மறுத்துச் சுப்பிரதீப மறுப்பு என்னுந் தலைப்பில் நூலொன்றினை எழுதி வெளியிட்டார். இவர், வண்ணார்பண்ணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் இலங்கைச் சட்ட நிருபண சபை உறுப்பினராகப் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் தெரிவுசெய்யப் படுவதை ஆதரித்து 1879 ஆம் ஆண்டு வைகாசி 22 ன் தேதி நிகழ்ந்த கூட்டத்திற்குத் தலைமைதாங்கினார்.⁴

நாவலரின் இளமைக் கல்விபற்றி அவர் வாழ்க்கை வரலாற்றினை எழுதிய திருவாளர்கள் வே. கனகரத்தினம், சி. செல்லையாபிள்ளை, த. கைலாசபிள்ளை, யோகி சுத்தானந்தபாரதி, கா. மாயாண்டிபாரதி, வை. முத்துக்குமாரசாமி ஆகியோர் விபரமாக எழுதினார்களல்லர். இளமையில் தமக்குற்ற ஐயங்களைப் பிறர் வாயிலாகக் கேட்டுத் தெளிய நாவலர் விழைந்தார் என்பதை அவர் 1841 ஆம் ஆண்டு உதயதாரகை யாசிரியருக்குத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதிய கடிதங்கள் வாயிலாக நாம் அறியலாம். அப்பொழுது நாவலருக்கு வயது பத்தொன்பதாகும். உதயதாரகை தொடங்கி எட்டுத் திங்களின் பின் கட்டிப்பலன்பற்ற

2, 3. James H. Martyn,

The Life and Times of C. W. Kattravelpillai,

S. Ragoonath & Co, Jaffna, 1904.

4. The Morning Star, June 5th 1879.

றித் தமக்கெழுந்த ஐயம் ஒன்றை அகற்றுவதற்கு நாவலர் நயன நூலிற் கற்றுவல்லோர் உதவியை உதயதாரகைமூலம் நாடினார். நாவலர் இதுபற்றி அச் செய்தித்தான் ஆசிரியருக்குத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதிய கடிதம் 1841 ஆம் ஆண்டு புரட்டாதித் திங்கள் 2 ன் தேதி உதயதாரகை இதழில் பின்வருமாறு வெளி வந்தது:

உதயதாரகை 1841 ஆ. புரட்டாதி 2 ன் த.

நயனசாஸ்திர விஞ்ஞ

முகாமைக்காரரே,

ஒருவன் தனக்கு ஏறக்குறையப் பத்தடி தூரத்துக்கப்பா லிருக்கும் ஒரு பொருளுக்குத் தன் கண்களுக்குமுடாகத் தன் ஒரு கையை நீட்டி அதனொரு விரலைப் பிடித்துக்கொண்டு அப்பொரு ளைப் பார்ப்பானாகில் அவ்விரலும், அவ்விரலைப் பார்ப்பானாகில் அப்பொருளும் இரட்டையாகத் தோன்றும். கட்டிலனுக்கு அகப் படும் எப்பொருள்களும் இப்படியே. இப்படித் தோற்றுதற்குக் காரணம் என் புல்லறிவுக்குப் புலப்படாமையால் இதனைப் பின் வரும் அதன் இங்கிலிசுடன் உங்கள் உதயதாரகைப் பத்திரத்திற் சேர்த்துப் பிரசித்தம்பண்ணிப் பின் நயனநூலிற் கற்றுவல்லோர் எழுதும் விடையை அப் பத்திரிகையின் வழியாய்ப் பயிரங்குஞ் செய்யும்பொருட்டு உங்களை அதிக தாழ்மையுடன் வேண்டிக் கேட்கிறேன்.

இப்படிக்கு,

1841 ம் ஆ. ஆவணி மீ 14 ந்தீ

க. ஆறுமுகப்பிள்ளை

An Optical Query

To the Editors of the Morning Star,

Gentlemen,

If an object be placed at the distance of about 10 feet and if a man holds his finger at an arms length between his eyes and the object, and if he looks at the object, he will see his finger doubled but if he looks at the finger, he will

see the object doubled. This is invariably the case with regard to all objects within the field of vision. Now those who are conversant with the principles of optics, and the laws of vision, are humbly solicited to assign the natural cause of the phenomenon.

Yours & c

Jaffna, Aug. 14th 1841.

C. Arumugapilly.

நாவலரின் நயனசாத்திர வினாவிற்கு வட்டுக்கோட்டைச் செமினாரியில் கணிதம் முதலிய பாடங்களைப் படிப்பித்துவந்த விசுவநாதர் என்பவர் உதயதாரகையில் விடையிறுத்தார். இவரின் விடை 1841 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசித் திங்கள் 7 ந் தேதி வெளிவந்த உதயதாரகையில் இடம்பெற்றது.

உதயதாரகை 1841 ஆ. ஐப்பசி மீ 7 ந் தீ

நயனசாஸ்திர வினாவுக்கு விடை

ஆறுமுகப்பிள்ளை யளம் சஞ்சிகையில் எழுதிய நயனசாத்திர வினாவுக்கு விடை:

ஒளி யாதொரு பொருளில் இருந்து கட்டுவாரம் வழியாய்ச் சென்று, அதன் அடிப்பக்கத்தில் ஒன்றுக்கொன்று சமமான இரண்டு தானங்கள் உண்டு. இவற்றிற்குச் சமஸ்தானங்களென்று பெயர். பொருள் ஒற்றித்துத் தோற்றும் வேளையெல்லாம் அதன் ஒளி இச் சமஸ்தானங்களில் விழுந்திருக்கும். இவை யொழிந்தெங்ஙனம் ஒளி விழுந்தாலும் பொருளை இரட்டுறக் காட்டும். மேலும், இரண்டு கண்ணுங் கவனமாய் ஒரு பொருளை நோக்கும் போதன்றி வேறொருக்காலும் அதன் ஒளி சமஸ்தானங்களில் விழா. எனவே யாதொரு பொருளைப் பார்க்கும்பொழுது அதற்கு அப்பால் அல்லதிப்பால் இருக்கும் வேறொரு பொருளுக்குச் சற்றே கண்ணெறிந்தாற் பின் கூறப்பட்ட இப்பொருளின் ஒளி சமஸ்தானத்தில் விழாது, வேறு தானத்திற்படும். ஆதலால் இது இரட்டித்துத் தோற்றும்.

இவ்விதியோடு நயனசாஸ்திர வினாவையும் ஒட்டுக: எவ் விதமெனில், பொருளைப் பார்க்கும்பொழுது, ஒளி நேர்ச்சியாய்க் கட்டுவாரம்வழி கிறப்படும் வரி விழுந் தானமே சமஸ்தானமாம்:

இனி வீரலில் இருந்து இவ்விதமே கீறப்படும் ஓர் வரி இந்தச் சமஸ்தானத்தைவிட்டுக் கடைக்கண்ணையலாய வேறொரு தானத்தில் விழுவதால் வீரல் இரட்டித்துத் தோற்றுவின்றது.

இவ்விதமே, வீரலைப் பார்க்கும்பொழுது அதிலிருந்து ஒளி நேர்ச்சியாய்க் கண்ணுக்கு வரும் ஓர் வரி சமஸ்தானத்தில் விழப், பொருளில் இருந்து இம்முறையே செல்லும் ஓர் வரி நாசிக்கு அயலான வேறொரு தானத்தில் விழுவதினால், வீரல் ஒற்றித்தும் பொருள் இரட்டித்துத் தோற்றும்.

பின்னால் வரும் வினாவுக்கு விடை அறிந்தோர் அதை உதய தாரகை வழியாய் அறிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அஃதாவது, இரண்டு கண் இருப்பதினால் வரும் நயமென்ன?

இப்படிக்கு,

வட்டுக்கோட்டை,

வயிரவநாதர் விசுவநாதன்.

1841 ம் ஆ. புரட்டாதிமீ 29 ந்தீ

[Answer to the Optical Question in No. 17]

To the Editors of the Morning Star.

Gentlemen,

In the act of seeing, the rays of light proceeding from the object at which we look, enter the pupil and fall on the back part of the eye. It is ascertained by observation that the rays must fall on given and corresponding points of this part of each eye in order that there may be a single perception of the object, and that if they fall on any other part of it, the object will appear double. It is when the eyes are directed to a particular object that the rays of light coming from that object and entering the eyes fall upon these given points, and the object is seen single as it ought to be; but if while the eyes are fixed on this object, the attention be partially directed to another nearer or more distant this latter will appear double because the rays of light proceeding from it to the eye do not fall on that part where they must fall to give a right and single perception of the object. For instance, taking the

phenomenon alluded to in the question, suppose while looking at the object a line is drawn from the finger to the back part of each eye through the pupil. This line must impinge upon a point of the eye which is exterior to a point upon which a line from the object falls. Hence the finger appears double.

In the same manner, it may be shown, that while looking at the finger, if a line be drawn from the object to the back part of each eye through the pupil, this line will not fall on the given and corresponding points of the eye, but on a point nearer to the nose. Hence the object will appear double, while the finger is seen single.

An answer to the following question is desired, viz. What is the use of two eyes?

Yours & c

D. L. Carrol

Batticotta, Sept. 29th 1841.

நாவலர், வயிரவநாதர் விசுவநாதன் உதயதாரகையில் தம் வினாவிற்கு எழுதிய விடையினை முற்றாக ஏற்கவில்லை. விசுவநாதனின் விடையிற் “காட்டிய நியாயங்கள் தெளிவின்றி வழுவாக விருத்தலால் அவ்விதி அவர் அறிவுக்குப் பூரணமாகப்” புலப்படாமல்தென்று முடிவுகொண்டதற்குக் காரணங்கள் காட்டிக் கடிதமொன்றனை உதயதாரகைக்கு 1841 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்கள் 6 ந்தேதி எழுதினார். அக் கடிதத்தில் இரு கண்ணினுற்பயன் யாதென விசுவநாதன் தன் விடையில் வினாவிய வினாவிற்கும் விடையிறுத்துள்ளார். அதனுடன் பொருள்களின் உருவம் கண்ணின் அடிப்பக்கத்து மாறியும் கண்ணுக்கு மாறாமலுந் தோன்றுதற்குக் காரணம் யாதென வேரூர் ஐய வினாவினையும் எழுப்பினார். நாவலர் சந்தேகமும் விபரீதமுற அறிவியற் கலைகளையும் பிறவற்றினையும் கற்குங் கருத்துடையவர் என்பதற்கு இக் கடிதம் சிறந்த சான்றாகும். எவர் கூற்றினையும் எளிதில் ஏற்றுக்கொள்ளாது அக் கூற்றின் மெய்ப்பொருளினையூராயும் ஆற்றலினை நாவலர் தம் பத்தொன்பதாம் வயதிலே பெற்றிருந்தாரென்பதையும் இக்கடிதத்திலிருந்து நாம் அறியலாம். அவர் வெளியிட்ட கடிதம் வருமாறு:—

உதயநாரகை 1841 ஆ. கார்த்திகை 18 ந் த்

நயனசாஸ்திர வினாவின் விடையைப்பற்றியது

உதயநாரகாரிரியரே,

நான் வினாவிய நயன நூல் வினாவிற்கு வயிரவநாதர் குமா ரர் விசுவநாதன் எழுதிய விடையில் கண்ணினடிப்பக்கத்திற்கும் இயைபு ஸ்தானங்களைக் குறித்தெடுத்துக்காட்டிய விதி பல திர்ஷ்டாந்தங்களானும் மனிதர்களுடைய பார்வைக்குரிய விதிகளுள் ஒன்றுமென்பதும் வினாவப்பட்ட பேதத் தோற்றத்துக்குக் காரணம் இவ் விதியையே கொண்டறிய வேண்டும் என்பதுஞ் சரி. ஆயினும் நான் வினாவிய பேதத் தோற்றத்துக்குக் காரணந் தெரிக்க மேற் கூறிய விதியையொட்டுகையில் அவர் காட்டிய நியாயங்கள் தெளிவின்றி வழுவாகவிருந்தலால் அவ்விதி அவர் அறிவுக்குப் பூரணமாகப் புலப்பட்டிலதென்பது தெளிவாய் விளங்குகின்றது. அதற்குக் காரணங் கூறுகின்றேன்:

க வது. அவர் தமது விடையில் இரண்டு கண்களும் ஒரு பொருளைக் கவனமாய்ப் பார்க்கும் போதன்றி அதன் ஒளி இயைபு ஸ்தானங்களில் விழாதாகையால், மேற்கூறிய வீதிப்படி அப் பொருள் ஒற்றித்துத் தோற்றுமெனத் தெரிந்திருக்கின்றார். அப்படி இரண்டு கண்களும் ஒரு பொருளைக் கவனமாக நோக்கும்போது அதற்குப் பக்கத்திலிருக்கும் வேறொரு பொருளைச் சற்றுக் கவனமிட்டு நோக்கில், அது ஒற்றித்தன்றி இரட்டித்துத் தோற்றமே ஆங்ஙனமாயின் இதற்கெங்ஙனங் காரணம் தெரிப்பார்:

உ வது: இரு கண்களும் ஒரு பொருளைக் கவனமாக நோக் கும்போது, அப்பொருளுக்கப்பாலாயினும் இப்பாலாயினுமிருக்கும் வேறொரு பொருளையும் சற்றுக் கவனமிட்டு நோக்க, இப்பொருளி னின்று கண்ணின் அடிப்பக்கத்துக்கு நேர் வரிகள் இழுக்கப்படின், இவ் வரிகள் விழுந்தானம் அப்பொருளினின்றிழுக்கப்படும் வரி விழுந் தானத்துக்கு அயலாகவிருக்கும் ஆகையால் இப் பொருள் இரட்டித்துத் தோற்றுமெனக் கூறியிருக்கின்றார். அப்படி ஒரு பொருளைக் கவனமாகப் பார்க்கும்பொழுது, அதற்குப் பக் கத்திலிருக்கும் பொருளையும் பார்க்கையில் இப்பொருளினின்றிழுக் கப்படும் வரி விழுந் தானம் அப்பொருளினின்றிழுக்கப்படும் வரி விழுந் தானத்துக்கு அயலாக விருக்கும். ஆகையால் இப்பொரு ளும் இரட்டித்துத் தோற்றவேண்டுமே. அப்படித் தோற்ற யாமொருபோதுங் கண்டிலம்:

வேளூர் வினா

பொருள்களின் உருவம் கண்ணின் அடிப்பக்கத்துக்கு மாறியும் கண்ணுக்கு மாறாமலுந் தோற்றற்குக் காரணம் அறிந்தோர் சொல்லும்படி கேட்கிறேன்.

இருகணற் பயன் யாதென விஸ்வநாதர்வாய்

வரு கடலினுக்கு மறுமொழி பகருவன்.

கடவுள் நமக்குப் பார்வையாகிய புலனை அருளியது கட்பொறிக்குத் தெரியப்படும் பொருள்களைத்தையும் அவற்றின் நிறம், அளவு, உருவம், சேய்மை முதலியவற்றையுங் காண்டற்கே. ஆனாலும் பொருள்களின் றன்மைகளை நாம் அறிவது ஆகிதொடுத்தோ பரிட்சையாவோ வென்பதற்கும், இரு கண்ணற் பயன் யாதென்பதற்கும், சிறிதும் சம்பந்தம் இல்லை. நமக்கிரு கண்ணின்றி ஒரு கண் மாத்திரமுண்டெனில் பொருள்களைத் தெளிவாகக் காண்டல் கூடாது. அது பரிசோதித்தறிந்த பின் வருங் காரியங்களாலே தெரியவரும்.

க வது: நமக்கொரு கண் மாத்திரமிருக்கில் பார்வை மிகக் குறைந்து இருக்குமாகையால், இரு கண்ணினும் பார்த்தறியும் பொருள்களை ஒரே தரத்திலே ஒரு கண்ணற் பார்த்துணர்தல் கூடாது:

உ வது. நாம் காணும் பொருள்கள் இரண்டு கண்ணினும் பார்த்தாலொழியத் தெளிவாகத் தோன்று. பொருள்களை ஒரு கண்ணினும் இரு கண்ணினும் பார்த்துப் பார்த்துத் தேறுக. பொருள்களின் றேற்றத் தெளிவும் அவற்றின் அளவு சேய்மைகளை அறிதற்கோர் வழியாயிருக்கையால் அவ்வளவு சேய்மைகளை உள்ளபடியே ஒரு கண்ணால் அறிதல் கூடாது.

ங வது. இரண்டு நயன ரேகைகளின் சாய்வும் பொருளின் சேய்மையை அறிதற்கோர் வழியாமாகையால் அச் சேய்மையை உள்ளபடி ஒரு கண்ணாலறிதல் கூடாது.

ச வது. கண்ணினரம்பிருக்கும் அடிப்பக்கத்துக்கு எதிராக இருக்கும் பொருள்கள் அக்கண்ணுக்குத் தோற்றுவென்பது சிறிது காலத்துக்கு முன் நயனசாஸ்திரிகளுக்குத் தெரியவந்தது. அதிகம் சாக்கிரதையோடும் கவனமோடும் பரிசோதித்துப் பார்த்தாலொழிய இது தெரியவராது.

ஒருகட்ட பார்வையாலுண்டாகுங் குறைவுகளைத் தும் நமக்கு
இரு கண்ணுளவாகையாலிலவாயின.

யாழ்ப்பாணம் வெ. மி. பள்ளிக்கூடம். இப்படிக்கு,
1841 ம் ஆ. கார்த்திகை மீ 6 ந்தீ. கந்தர் குமாரன் ஆறுமுகவன்.

[On the Answer to the Optical Query]

To the Editors of the "Morning Star".

Gentlemen,

The principle, respecting the corresponding points in the retina of our eyes, alluded to in the answer, it must be admitted, is established by observation to be one of the laws of vision in the human constitution, and we must have recourse to this law in order to solve the phenomenon in question; but, that the nature of this law of vision is not fully comprehended appears very evident from the unsatisfactory and incorrect mode of argument and reasoning advanced in thus applying the principle referred to in order to account for the phenomenon; For,

1. It is asserted in the answer that the rays proceeding from those objects only where the axis of our eyes meet fall upon the corresponding points in the retina; and therefore those objects only, according to the above law must appear single whereas, we know that when we have thus fixed our eyes upon those objects; if partial attention be paid to the circumjacent objects at the same distance, but in different direction, the latter are never seen double, but always single; then how is this phenomenon to be accounted for?

2. It is stated that when our eyes are particularly directed to one object, if we slightly attend to another object which is nearer or more distant, and if straight lines be conceived to be drawn from the latter to the back part of our eyes, these lines will impinge upon points which are interior or exterior to the points upon which lines from the object

will fall; hence it was argued that the latter object must appear double. This conclusion is not correct; for when we look at an object, if we attend to the circumjacent objects, and if lines be thus conceived to be drawn to the retina in our eyes, these lines also will hit upon parts which are exterior and interior; consequently these objects too must appear double; but we never have such an uncommon perception.

Another Question on Optics

I beg for an answer to the following question; "How is it that objects when images are pointed in an inverted form in the retina are seen erect?"

Answer to the question, "What is the use of two eyes" in No. 19.

The appointment of the Author of nature in having bestowed upon us the faculty of sight which is exercised through the medium of the organ called eye is that we may see external things, their colours, magnitudes, figures, distances & c as they are; and this too of all the objects which fall within the field of vision; but whether we acquire the knowledge of the qualities of external objects originally or by experience does not in the least interfere with the settlement of the present question. In order to attain this end so perfectly and fully as we now do, experience and observation informs us, supposing our eyes to be constituted as they are at present, that we must necessarily have two eyes, and that the sight in a single eye alone is incabable of answering the design of nature, as it will appear from the following facts all established by experiments.

1. If we have one eye only, we will not be able to perceive so many things at once as at present, it being evident that the field of vision will then be very contracted.

2. The objects we view would not appear so distinct and clear, as now, which may be determined by looking at

things successively with one of the eyes and both together. Hence our knowledge of the real magnitudes and distances of external objects cannot be very accurate, as the perception of these properties depends on the degree of distinction in which they appear to us.

3. We cannot perceive the time distances of things from us, as the attainment of this knowledge partly depends upon the certain inclination of the optic axes towards each other.

4. One of the late discoveries relating to the laws of vision is that the objects in that part of the field of vision which is opposite to the bottom of the eye where the optic nerve enters cannot be seen. This defect of sight cannot be readily perceived but by means of some particular experiments which require much care and attention to make them succeed. All these defects which are inseparable from the sight of a single eye are now remedied by our having two eyes.

Jaffna W. M. School,
6th November 1841.

Yours & c
C. Arumugaven

நாவலர் 1841 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்கள் 6 ந் தேதி எழுதிய கடிதத்திற்கு எதிர்மொழியாக விசுவநாதர் பதினேழு நாட்கள் கழித்துக் கடிதமொன்றை உதயதாரகைக்கு எழுதினார். அக்கடிதத்தில் நாவலர் தம் மதங்கோடற்குக் காட்டிய நியாயங்களைத் தக்க சான்றுகளுடன் எதிர்த்து மொழிந்திருந்தார். நாவலர் எழுப்பிய இரண்டாம் வினாவிற்கும் விடையிறுத்திருந்தார். ஒரு பொருளை, ஒரு கண்முடி மறுகண்ணால் நோக்கும்போது ஏற்படும் அனுபவங் குறித்தும் ஒரு வினாவினைத் தம் எதிர்மொழிக் கடித இறுதியிற் சேர்ந்திருந்தார். இவர் உதயதாரகைக்கு இரண்டாம்முறை எழுதிய கடிதம் அச் செய்தித்தாளின் மார்ச்சு 2 ந் தேதி இதழிற் கீழ்க்கண்டவாறு வெளிவந்தது.

உதயதாரகை 1841 ம் ஆ. மார்ச்சு 2 ந் தி

[22 ம் சஞ்சிகையிற் கந்தர் குமாரர் ஆறுமுகவர் எழுதிய நயனசாஸ்திர விடையின் எதிர்மொழிக்கு மறுமொழி]

மிகவுங் கனம்பொருந்திய முகாமைக்காரரே,

ஆறுமுகவர் யஎம் சஞ்சிகையிலெழுதின நயனசாஸ்திர

வினாவையும் 19 ம் சஞ்சிகையில் யானெழுதிய விடையையும் 22 ம் சஞ்சிகையில் அவரெழுதிய எதிர்மொழியையுஞ் சீர்தூக்கி அதன்மேல் யானிங்கன மெழுதுமுத்தரத்தின் குணங் குற்றங்கூறுவது சான்றோர் கடன்.

க ம் உத்தரம்

“இரண்டு கண்ணுங் கவனமாய் ஒரு பொருளை நோக்கும்போதன்றி வேறொருக்காலும் அதன் ஒளி சமஸ்தானங்களில் விழா” தென யான்கூறி, இதனை விளக்க “எனவே யாதொரு பொருளைப் பார்க்கும்பொழுது அதற்கப்பால் அல்லதிப்பாவிருக்கும் வேறொரு பொருளுக்குச் சற்றே கண்ணெறிந்தாற்பின் கூறப்பட்ட இப் பொருளின் ஒளி சமஸ்தானத்தில் விழாது வேறு தானத்திற்படும்: ஆதலால் இது இரட்டித்துத் தோற்றும்” என முறையினிறுத்தினைனென்பதை ஆறுமுகவர் ஓராமலும் ஒரே நேர்ச்சியிலுள்ள பொருள்களைக் குறித்தேனென அவர் தேராமலும் என்மேற் சாற்றிய குற்றம் விழலாக; 2 வது நமக்கு முன் ஒன்றுக்கொன்று நேராயிருக்குமிரண்டு பொருளில் ஒன்று இரட்டுறத் தோற்றுங் கால் அதனொளி இரண்டு கண்ணிலும் கடைக்கண்ணயலாய் அல்லது இரண்டு கண்ணிலும் நாசிக்கயலாய்ப்படுமென என் விடையிற் காட்டினேனாதலால் அவர் பொய்யாய்க்கூறிய இரண்டாங் குற்றமும் பயனிலவாய் ஒழிந்தது.

2 ம் உத்தரம்

இனி “இரண்டு கண்களுமொரு பொருளைக் கவனமாய் நோக்கும் போது அதற்குப் பக்கத்திலிருக்கும் வேறொரு பொருளைச் சற்றுக் கவனமிட்டு நோக்கில், அது ஒற்றித்தன்றி இரட்டித்துத் தோற்று” தெனக் கூறியிருக்கின்றார். இதற்கிங்ஙன மிரண்டு காரணங் கூறுகின்றேன்.

க வது, “கட்புலனுக்கு அகப்படும் இரண்டு பொருளில் ஒன்றற்குக் குறைந்த கவனஞ் செலுத்தினும் அவ்விரண்டு பொருள்களும் ஒருமட்டுக்கு ஒரே நேர்ச்சியிலிருப்பதும், அவற்றுட் கண்ணுக்குக் கிட்ட இருப்பது சிறிது குறித்த தூரத்துக்குட்படவிருப்பதும் இரட்டுறக் காண்டற்குரித்தென்றும், இக் குறித்த தூரத்துக்கப்பால் யாவுமொற்றித்தே தோற்றுமென்றும் யாமறிதலில் இத் தூரப்பிரமாணத்துக்கு நீங்கலாய் பக்கத்திலிருக்கும் பொருள்கள் ஒற்றித்தன்றி யிரட்டித்துத் தோற்றுதெனக் கண்டுணர்தலரிதன்று.

2 வது: எமது கண்களையெறிந்து ஒரு குறித்த தூரத்திற் பார்க்கும்பொழுது சில பாகை விசாலத்துள்ளடங்கியிருக்கும் பொருள்கள் யாவும் ஒரேமுறையிற் ரேற்றதலில், அவை யாவினொளியுமொரு பொருளினொளியானற்போல விளங்குமாதலால் அவை இரட்டுறத் தோற்றதென்றும் இக் குறித்த பாகத்துக்குப் புறம்பேயிருக்கும் பொருள்களினொளி ஒரு கண்ணில் மாத்திரம் விழுமாதலால், ஒற்றித்தே தோற்றுமென்றும் வலியுறுத்தி என் விடையை நிலைநிறுத்தற்கும்:

(22 ம் சஞ்சிகையில் இவரெழுதியதற்கு விடை)

“பொருள்களினுருவம் கண்ணின் அடிப்பக்கத்துக்கு மாறியும் கண்ணுக்கு மாறாமலுந் தோற்றற்குக் காரணம்” வினாவியிருக்கின்றார். இங்ஙனம் யாதொரு விடைகூறின் “கடம்பூர்க்கு வழியாதோவென்றால் இடம்பூணி என்னுவின்கன்றன்” நென்றூற்போல விடைவழுவாய் வருமென வறிந்தும் பொருள்களினுருவம் கண்ணின் அடிப்பாகத்துக்கு மாறிவிழுந்து, அப்பொருள் மாறாமற் ரேற்றற்குக் காரணம் வினாவினார் போலுமென அவர் இங்கிலிசு வினாவைக்கொண்டு துணிந்து மேல்வரும் விடையை எழுதப்புகுந்தேன்:

எக்காலத்திருந்த நயனசாஸ்திரவல்லோர் காட்டிய விதியையுந் தகர்த்து அவர்கள் யுத்திக்கடக்கப்படாது நீங்கியவர்களை வாதகளத்தொருவரோடொருவர் விருதாவாய் யுத்தஞ் செய்யப்பண்ணின் இக்கடாவினுக்குக் காரணம் சங்கிலிபூட்ட விக் காலத்திலுள்ள எவராலும் முடியாதென்றெண்ணுகிறேன். ஆயினும், பொருள்கடோற்றற்குக் காரணம் யாது? பொருளைக் காண்கிறோமா? அல்லது பொருளின் வடிவத்தைக் காண்கின்றோமா? என்னும் பல வினாக்களால் ஆறுமுகவரை இங்ஙனம் நெருக்காது விட்டு, அவர் தமது விடையிற் கூறியபடியே கடவுள் “நமக்குப் பார்வையாகிய புலனை அருளியது பொருள்களின் நிறம், அளவு, உருவம், சேய்மை முதலியவற்றை” யுள்ளபடி “காண்டற்கே” எனச் சொல்லிமுடிக்கிறேன்:

நயனசாஸ்திர வினா

சுவரிலொரு சிறு திலதமிட்டு அதற்கு நேரே தூரத்தில் மெல்லிய நெடுந்தடியொன்று நாட்டி அதற்குச் சில அடிக்கப்பானின்ற தடி நேராய்த் திலதத்தை நோக்க, அஃது இரு கண்களுக்குந்

தோற்றது அந்நிலை பெயராததுநின்று ஒரு கண் மூடி மறுகண்
 ணைக்கின் அத்திலதம் நோக்கிய கட்புறத்தே தோற்றும். இதன்
 காரணம் என் புல்லறிவுக்குப் புலப்படாமையின் நயனசாஸ்திரத்
 திற் கற்றுவல்ல பெரியோர் இதைப்பற்றி ஓர் நற் கருத்தை
 உதயதாரகை வழியாய்ப் பிரசுரஞ் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்
 கிறேன்.

இப்படிக்கு

வட்டுக்கோட்டைச் சாத்திரப் பள்ளிக்கூடம்

1841 ஆ: கார்த்திகை மீ 23 ந் தி. வயிரவநாதர் விசுவநாதன்

[A Rejoinder to the Optical Query in No. 17]

To the Editors of the Morning Star.

Gentlemen.

I beg to submit the following rejoinder to the optical query, entertaining a hope that my readers will compare it with the original question in No. 17, my answer to it in No. 19 and the objections advanced against it in No. 22 and pass their judgment accordingly.

I. In the first objection, the objector says "it is asserted that the rays proceeding from those objects only where the axes of our eyes meet fall upon the corresponding points in the retina" and in the second objection he states that "when we look at an object, if we attend to the circumjacent objects and if lines be thus conceived to be drawn to the retina in our eyes, these lines also will hit upon parts which are exterior and interior; consequently these objects too must appear double; but we never have such an uncommon perception"; and hence he argues that my answer "is not correct".

These two objections are gratuitously assumed by Mr. Arumugaven; For, it is plain that neither the idea contained in the former objection, nor that contained in the second is any where to be found in my answer. All that I meant in my answer is summed up in the following words: it is under the circumstances contemplated in the question, and not

always that 1st the rays proceeding from an object at which we particularly look, enter the pupil and fall upon given and corresponding points of the retina, thereby causing single perception of the object; and that, 2ndly, the rays coming from a nearer or more distant object in the same direction, when partially viewed, will impinge upon points of the retina, which are all exterior or all interior to the points above noticed and cause double perception of the object. But I am surprised to see that this plain, unadorned, straight forward meaning contained in my answer is not understood by my objector.

II. Every two objects which are comprehended within the field of vision, when one is partially viewed, will not be seen doubled. In order to effect this, the nearer object should be within a certain short distance before us, being about in the same direction. Beyond this distance all things are invariably seen single. Hence all objects which do not keep the relative position necessary for double vision will be always seen single i.e the circumjacent objects at the same distance could not, hold that relative position, necessary for double vision.

2. All objects which are before us at the same distance within a certain number of degrees, say about 150 (the extent of the field of vision is determined by the learned) will be seen at one view and may consequently be regarded in the light of one object. Hence none of them could be seen doubled; Any object which falls without this number of degrees could only be seen by one eye, consequently it could not be seen doubled.

An answer to the optical question in No. 22

As far as my knowledge goes, it is certain that no Physiologist that ever lived has been able to assign any satisfactory reason for this phenomenon, notwithstanding the great controversies and discrepancies that have existed between the learned. And I presume there is no person who can account for this phenomenon without entering the regions of

conjecture. Hence it is not worth while to consider the various conjectures or phantasies of the literary world in this respect, nor will I at present press Mr. Arumugaven with the following questions; viz, How do we see things at all? Do we see the image of a thing, or the thing itself or both? &c. But I will satisfy myself with merely repeating his own words: "The appointment of the Author of nature in having bestowed upon us the faculty of sight which is exercised through the medium of the organ called the eye, is, that we may see external things, their colours, magnitudes, figures, distances &c. as they are"

An answer to the following optical query is desired; viz, If we place any tall slender object a few feet before us, and examine its relative situation, compared with a spot on a wall in the distance, we find, that if the spot be hidden by the stick when both eyes are open, it will become visible to each eye when used singly, and will be seen on the side of the stick, corresponding to the eye that is employed. How is this phenomenon to be accounted for?

Batticotta Seminary
November 23, 1841.

Yours &c
D. L. Carrol

வயிரவநாதர் விசுவநாதன் 1841 ஆம் ஆண்டு கார்த்தி கைத் திங்கள் 23 ந் தேதி எழுதிய எதிர்மொழியுடன் நயன சாதி திரம்பற்றி நாவலருக்கும் இவருக்கும் எழுந்த கருத்துப்பரிமாறல் உதயதாரகைச் செய்தித்தாள் ஆசிரியரால் முடிக்கப்பட்டது. நாவலர் தம் முதற் கடிதத்தில் க. ஆறுமுகப்பிள்ளை என்றும் இரண்டாங் கடிதத்திற் கந்தர் குமாரன் ஆறுமுகவன் என்றும் கையொப்பமிட்டுள்ளார். விசுவநாதபிள்ளையோ தம் மூன்று கடி தங்களிலும் வயிரவநாதர் விசுவநாதன் என்றே கையொப்பமிட் டுள்ளார். இவர் தம் முதற் கடிதத்திலே தம் தந்தை பெயரைத் தம் பெயருக்கு முன் குறித்ததைப் பின்பற்றியே நாவலர் தம் இரண்டாங் கடிதத்தில் கந்தர் குமாரன் ஆறுமுகவன் எனக் கையொப்பமிட்டுள்ளார். இருவரும் தத்தம் தந்தைக்கு "அர்" விசுவநாதன் தமக்கு ஒருமை ஈற்றினையுமிட்டுக் கையொப்பம் வைத் துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. விட்ட குறை தொட்ட குறையென நாவலரும் விசுவநாதரும் உதயதாரகைவாயிலாக வாதித்ததுடன்

நில்லாது பிற்காலத்திலும் ஈழத்திலும் இந்தியாவிலும் செய்தித் தாளிலும் பொதுவிடங்களிலும் பல வாதங்கள் நிகழ்த்தி ஈற்றில் இணைபிரியா நண்பர்களானார்கள். இளமைக் காலந் தொட்டே நாவலருக்குச் செய்யுள் இயற்றும் புலமை உண்டென்பதற்கு அவரின் இரண்டாங் கடிதம் சான்றாகும். நாவலர் “நான் இங்கிலிஷிலே அற்பவிற்பத்தியாயினும் பெற்றிருந்தும்⁵” என்று எழுதியிருப்பினும் நாம் அவரின் ஆங்கிலப் புலமைபற்றியும் இக்கருத்துப் பரிமாறற் கடிதங்கள் கொண்டு அறியக்கூடும்.

“கல்வியை நல்லாகிரியரிடத்தே சந்தேகமும் வீபர்தமும் அறக் கற்றல் வேண்டும்”

- நாவலர்

நாவலரின் சைவசமயச் சொற்பொழிவுகளும் உதயதாரகையும்

நாவலரின் விவிலிய மொழிபெயர்ப்புத் தொண்டு 1847 ஆம் ஆண்டிற் பெரிதும் முடிவடைந்தது. நாவலர் தம் வாழ் நாளிற் சம்பளமாகப் பெற்றது, பீற்றர் பேர்சிவல் பாதிரியார் 1841 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1848 ஆம் ஆண்டுவரையும் திங்கள்தோறும் உதவிய மூன்று பவுணையாம். நாவலர் தம் சிவசின்னங்களை மட்டும் அழித்திருந்தால் அவரின் சம்பளம் திங்கள் தோறும் மூன்று பவுணைவிடப் பன்மடங்கு கூட்டப்பட்டிருக்கும். ஆனால், நாவலர், கு. ஆறுமுடிஞ்செட்டியார் தமிழ்ப் பள்ளிக் கூடத்துக்கென ஒன்றேழுக்காற் பரப்பினை உதவியபொழுது பேர்சிவல் பாதிரியாருக்குத் தமிழாசிரியராகவும் மொழிபெயர்ப்புத் துணையாளராகவும் இருந்துவரும் தம் வேலையைத் துறந்தார். வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோவிலுக்கண்மையிற் கிறீஸ்தவர் கிழமைதோறுங் கூடித் தஞ் சமயப் பிரசாரஞ்செய்துவந்தனர்.¹ வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோவில் வசந்த மண்டபத்தில் தாமுந் தஞ் சமயப் பிரசாரத்தினைக் கிழமைதோறும் நிகழ்த்த எண்ணினார். இவ் வுத்தமோத்தம தருமத்தின்பொருட்டுத் தம் ஒருசாலை மாணுக்கரும் நல்லூர் வெங்கடாசல ஐயரின் புதல்வருமாகிய கார்த்திகேய ஐயர் ஆதரவையும் பெற்றார். பறங்கித் தெருவி லுள்ள வெகலியன் பள்ளிக்கூடத்திற் படிக்கும்பொழுது நாவலர் கிறீஸ்தவப் பாதிரிமாரின் பிரசங்கங்கள் பலவற்றைக் கேட்டவர். சைவக் கோவில்களிலும் பிறவிடங்களிலும் புராணங்களுக்குப் பயன் சொல்வதைவிடத் தனிப்பட்ட சமயப் பொருளொன்று பற்றி விரிவுரையாற்றும் வழக்கமில்லாததை உணர்ந்தார். அக் குறையினைப் போக்க விழைந்தார். 1847ஆம் ஆண்டு மாரீகழித்

1, 2. Manuscript notes of the Wesleyan Mission by Rev. P. Percival. Cited by Sir James Emerson Tennent in his *Christianity in Ceylon*, John Murray Albermarle Street, London 1850 p. 168

திங்கள் 31 ந் தேதி வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோவிலில் வசந்த மண்டபத்திலே ஒன்பது மணிக்கு நாவலர் பிரசங்கித்தாரி. இக் காலந்தொட்டு இவரின் பிரசங்கமும் கார்த்திகேய ஐயரின் பிரசங்கமும் சக்கிர வாரந்தோறும் சிவன் கோவிலில் மாறி மாறி நடைபெற்று வந்தன. சைவ மக்கள் இவ்விருவரின் பிரசங்கங்களைக் கவனமாய்க் கேட்டுச் சமய மெய்யறிவு பெற்றனர். அவர்கள் தஞ்சைய வளர்ச்சியில் ஊக்கம் பெற்றுப் புறச் சமயங்கள்மீது சார்வுற்றாரைத் தெருட்டினர். சிலர், நாவலரையும் கார்த்திகேய ஐயரையும் மானிப்பாய், சுண்ணாகம் முதலிய இடங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று அவ்விடங்களிலும் சொற்பொழிவாற்றுவித்தனர்:

கிறீஸ்தவ மிசனறிமார் நாவலரின் இத்தகைய சைவசமயப் பணிகளைக்குறித்துக் கவலைகொண்டனர்.² அவரின் சமயச் சொற்பொழிவுகளை எழுதித் தாம் நடத்திவரும் உதயதாரகைக்கு அனுப்புவோருக்கு அவர்கள் இருபது இறைசால் (ஏறக்குறையப் பதினைந்து ரூபா) வழங்குவதாக வாக்களித்ததைக் கீழ்க்காணும் உதயதாரகைச் செய்தியிலிருந்து உணரலாம்.

உதயதாரகை 1848 தேர் 13 ந்த்

சிவசமயப் பிரசங்கம்

சைவசமயம் உண்மையென்பதைத் திருட்டாந்தப்படுத்தும் பொருட்டு வண்ணார்பண்ணையிற் சிவன் கோயில் வசந்த மண்டபத்திற் குருக்கள், பிராமணுக்கள் முதலிய மற்றும் பிரபுக்கள் முன்பாகச் சைவசமயப் பிரபலியப் பிரசங்கம்பண்ணும்பொருட்டவ்விடத்திலுள்ள சில வித்துமாமிசர்கள்³ ஆரம்பித்திருக்கிறார்களென்று கேள்வியானேம். மேலும் அதின் முதற் பிரசங்கம் போன மாதம் முப்பத்தோராந் தேதி வெள்ளிக்கிழமை இரவு ஒன்பது மணிபோலக் கந்தரி குமாரர் ஆறுமுகவராற் செய்யப்பட்டதென்று "ஓர் மாணுக்கன்" என்பவரெழுதி வரவிடுத்த கடிதத்தாற் றெரியவந்தது. இரத்தினச் செப்பிற் பதித்த குன்றிமணிக்குச் சமானமாய் இருக்கின்ற சிவசமயத்தைப் பிரசங்கம்பண்ண முயற்சிப்பட்டிருப்பதைக் காண்பது மகா சந்தோஷம். ஆகையால், சைவசமயஞ் சத்திய சமயமென்பதைப்பற்றிப் பேசப்படும் பிரசங்கங்களைத் திருத்தமாக எடுத்து இங்கிலிசிலுந் தமிழிலும் எழுதி,

3. வித்துவாமிசர்கள் என்பதன் சிதைவு.

அவைகள் உண்மையான பிரதிதர்⁴ எனச் சிரேஷ்டர் குருக்கள்மார் கையொப்பமும் வாங்கிவைத்து உதயதாரகைக்கனுப்பக்கூடியதாய் இருந்தால், அவர்களுக்கு, இருபதிறைசால்⁵ நன்கொடை கொடுக்கப்படுமென்று சகலருக்கும் அறிவிக்கிறோம்.

இவ்வுதயதாரகை விளம்பரத்தில் ஈழத்திலே பல நூற்றாண்டுகளாய் வழங்கிவருஞ் சைவசமயத்தினைக் குன்றிமணிக்கும் சில நூற்றாண்டுகளிற் புகுந்த கிறிஸ்தவ சமயத்தினை இரத்தினச் செப்பிற்கும் உதயதாரகையில் ஒப்பிடப்பட்டிருப்பதை நோக்குக. நாவலர் தம் வண்ணர்பண்ணைச் சிவன் கோவிற் சமயச் சொற்பொழிவுகள்பற்றி உதயதாரகை வெளியிடுஞ் செய்திகளை ஒழுங்காகப் படித்து அறிந்தார்; அச்செய்தித்தான் தாம் சிவன் கோவிலிற் பேசியவற்றினை உள்ளம் போகும் போக்கிற் றிரித்து வெளியிட்டுவருவதைக் கண்டு சினந்தார். நாவலர் தஞ்சொற்பொழிவுகளைத் திரித்து வெளியிடின் அவ்வாறு வெளியிட்டோர்மீது தாம் வழக்குத் தொடர நேரிடுமென அச்சுறுத்திக் கடிதம் ஒன்றை ஆங்கிலத்தில் எழுதி உதயதாரகைச் செய்தித்தாளிற்கு அனுப்பினார். உதயதாரகையாசிரியர் நாவலரின் கடிதத்தினைத் தஞ்செய்தித்தாளிற்கே உரிய கொச்சைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தங் குறிப்புரையுடன் வருமாறு வெளியிட்டார்.

உதயதாரகை 1848 பங்குனி மீ 9 ந்த்.

ஆறுமுகவர் இங்கிலீசிலெழுதிய கடிதத்தின்

மொழிபெயர்ப்பு.

ஐயாவே,

நான் வாரந்தோறுஞ் சைவசமயத்தின்பேரில் விற்பனைப்பதைப்பற்றி உமது தாரகைக்கெழுதினவரொருவர் நான் பேசாத சில காரியங்களையுங் கூட்டிப் புரளியெழுதியிருக்கிறார். அப்படியே யினிமேலும் என்னுடைய நடையில்த் தாக்கத்தக்கதான படு

4. பிரதிதர் என்பது ஈண்டு 'மிரதிகள்' என்னும் பொருளில் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.
5. இறைசால் என்பது "Real" என்ற போர்த்துக்கேயச் சொல்லின் திரிபாகும். போர்த்துக்கேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் முதன்முதலாக இந்நாணயம் இலங்கையில் வழங்கப்பட்டது. இதன் பெறுமதி ஏறக்குறைய 75 சதமாகும்.

புரளிகளைத் தாரகைக்கெழுதுவார்களென்றஞ்ச வேண்டியதாயிருக்குது. இனிமேல் அப்படி வந்ததேயானால், அப்படிப்பட்டவர்களை நான் கோட்டிலே துரற்சி⁶ பண்ணவேண்டியிருக்கும்.

ஆகையால் இனிமேல் அப்படிப்பட்ட கடிதங்கள் வருமேயானால், உமது அச்சக்கூட ஒழுங்கிற்கும் உமது நிண்ணயத்திற்குமிணங்க அவைகளை யெழுதினவர்களுடைய கையெழுத்தையும் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்கிறேன். ஏனென்றால், சமய விஷயங்களைச் சரவட்டைபண்ணுவது⁷ நீதியல்ல. அப்படியல்லாதிருக்கில் நீர்வைகளுக்கு குத்தரவாதஞ் சொல்லவேண்டியவரும்.

இப்படிக்கு,

(கையொப்பம்) க. ஆறுமுகவர்

ஆறுமுகவர் என்பவர்க்குத்தரம்

எமதன்பான சினேகிதன் ஆறுமுகவரென்பவர் சைவசமயத்தின்பேரில் விற்பன்னித்த பிரசங்கத்தை யெடுத்து உதயதாரகையில் நாங்கள் பிரசுரஞ் செய்தகதையிட்டு அவர் மனத் தாங்கலடைந்ததைக் காண்பதெமக் கிரம்பத் துக்கம். ஆனாலும் ஆறுமுகவருடைய மரசாதிக்கிழுக்கான, அல்லது அவர் தமது பிரசங்கத்திற் சொல்லாத காரியங்களைப் புரளித்தனமாய்ப் பிரபலியம் பண்ணத்தக்க குணமெம்மிடமில்லையென்று சொல்லப்பட்ட ஆறுமுகவரு மேனையோரும் அறிந்துகொள்ளும்படி நாமவருக்கறிவிக்கிறதென்னவானால், நீர் பண்ணும் பிரசங்கத்தின் மெய்ச் சாதன பிரதிகளையும், அத்துடனிகழ்ந்த பிறவர்த்தமானங்களையு மெழுதித் தாரகைக்கனுப்பிவைப்பீரேயானால், அந்தப்படி நாங்கள் பகிரங்கஞ்செய்வோம். அப்பொழுது மறு பேர் அவைகளைப்பற்றி எழுதவிடமுமில்லை. ஆறுமுகவர் குறைஉற வழமுமில்லை.

(பத்திராதிபர்)

உதயதாரகை வெளியிடப்பட்ட 1841 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே நயனசாஸ்திரவினா, சனிநீராடல் முதலிய பொருள்கள்பற்றி நாவலர் எழுதியவற்றினை ஆதரித்து இச் செய்தித்தான் வெளியிட்டு

6. துரற்சி என்பது தொடர்ச்சி என்பதன் சிதைவு.

தொடர்ச்சி > துடர்ச்சி > துடற்சி > துரற்சி.

7. சரவட்டைபண்ணுவது என்பதற்குப் பொருள் கீழ்த்தரமாக்குவது ஆகும்.

8. மரசாதி என்பது ஈண்டு 'மரியாதை' என்னும் பொருளில் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

வந்தது. நாவலர் வெசுவியன் பள்ளிக்கூடத்திற் படித்தும் படிப் பித்தும் வந்தமையும் பீற்றர் பேர்சிவல் பாதிரியாருக்குக் கிறீஸ்தவ சமய நூல்களைத் தமிழாக்கஞ்செய்ய உதவியாயிருந்தமையும் இதுவரையும் தமக்கிருந்த புறச்சமயக் காழ்ப்பினை வெளிப்படுத்தாதிருந்தமையும்பற்றி அவரை யாதரித்து அவரெழுதிய கட்டுரைகளை உதயதாரகை வெளியிட்டுவந்தது எனலாம். வண்ணூர்பண்ணைச்சிவன் கோவிலில் நாவலர் பிரசங்கித்துச் சைவசமயாபிவிருத்திக்குழைக்கப் புகுந்தமையும், கிறீஸ்தவ சமயப் பாதிரிமார்களையும் போலிக் கிறீஸ்தவரையும் வெளிப்படையாகக் கண்டிக்கத் தொடங்கியமையும் காரணமாக இச் செய்தித்தாள் நாவலரைப் பகைக்கத்தொடங்கியது. நாவலரும் இக் காலந்தொட்டுத் தம் வாழ்நாள் முடியும்மட்டும் இச் செய்தித்தாள் தம்மையும் தம்மைச் சார்ந்தோரையும் சைவசமயத்தினையும் இகழ்ந்தபொழுதெல்லாம் அதனை எதிர்த்தும் இலங்கைநேசன் முதலிய செய்தித்தாள்களிலும் தனித் துண்டுப்பிரசுரங்களிலும் மறுத்தும் உண்மையான செய்திகளை வெளியிட்டுவந்தார். நாவலர் எழுதிய “வெசுவியன் துரோகம்” முதலிய கண்டனங்களைப் படிப்பின் இவ்வுண்மை புலனாகும்.

“தீய பத்திரிகைக்குத் துணைசெய்கிறவன் தீமையை விருத்திசெய்கிறவன்”

- நாவலர்

நாவலரின் கல்விப் பணி

கல்விச் சூழ்நிலை

யத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இலங்கையின் வருவாயினைப் பெருக்குவதற்கும் செலவினைச் சுருக்குவதற்கும் வழிகளை வகுத்துச் சிபார்சு செய்வதன்பொருட்டு வில்லியம் கோல்புறாக் (William Colebrooke), கமெறன் (C. H. Cameron) ஆகிய இருவரைக் கொண்ட கொமிசன் ஒன்றை ஆட்சியாளர் நிறுவினர். அவ்விரு கொமிசனரும் 1831ஆம் ஆண்டில் தாம் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் கல்வித் துறையிற் பல மாற்றங்கள் உண்டாக்கப்பட வேண்டுமெனக் குறிப்பிட்டிருந்தனர். அவர்கள் செய்த சிபார்சுகளில் அரசினர் நடாத்தும் தாய்மொழிப் பாடசாலைகளை மூட வேண்டும் என்பதும் ஒன்றாகும். இதன் விளைவாக 1843ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் முதலிய இடங்களில் அரசினர் நடாத்தும் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் மூடப்பட்டன. இதன் பயனாக வெசுவியன் மிசனறி, அமெரிக்கன் மிசனறி முதலிய சமய இயக்கத்தினர் நடாத்தும் தமிழ்ப் பாடசாலைகளுக்கே சைவசமயத்தைச் சார்ந்த பிள்ளைகளுள் சென்று படிக்கவேண்டிய இக்கட்டான நிலை நேர்ந்தது. இம் மிசனறிப் பாடசாலைகள் முழுவதும் கிறிஸ்தவ சமயப் பின்னணியில் நடத்தப்பட்டன. ஒருவர் கிறிஸ்தவ சமயத்தைச் சார்ந்திருப்பதே அவர் கல்வி கற்பதற்குரிய முதன்மையான தகுதிப்பாடாக அப் பாடசாலை அதிகாரிகள் கருதினர். மேலாட்டுப் பாதிரிமாரும்கூட சமூகத்துக் கிறிஸ்தவரும் சேர்ந்து கற்பித்துவந்த இப் பாடசாலைகளில் மாணவர் பலர் காலப் போக்கில் தமது சமயத்தைவிட்டுக் கிறிஸ்தவர் ஆகும் இடர் ஏற்பட்டது. ஆட்சியாளரின் சமயம் என்ற வகையில் கிறிஸ்தவ சமயம் நன்கு வளர்ந்தது. அம் மதத்தொண்டரும் கோவில்களைவிடக் கல்விச்சாலைகளே தம் மதத் தொண்டிற்குச் சிறந்த இடமெனத் துணிந்தனர். நாளடைவிற் பாடசாலைகளும் பெருகின. உணவு,

உடை, நூல் எழுதுங் கருவிகள் முதலியவற்றுடன் இலவசக் கல்வியும் அப் பாடசாலைகளில் வழங்கப்பட்டது. கல்வித் துறையில் மேலாண்டுச் சமய இயக்கங்கள் ஆற்றிய தொண்டு தமிழ்நாட்டுக்கு வந்த சமண, பெளத்தரின் கல்வித் தொண்டினைப் பெரிதும் ஒத்துள்ளது.

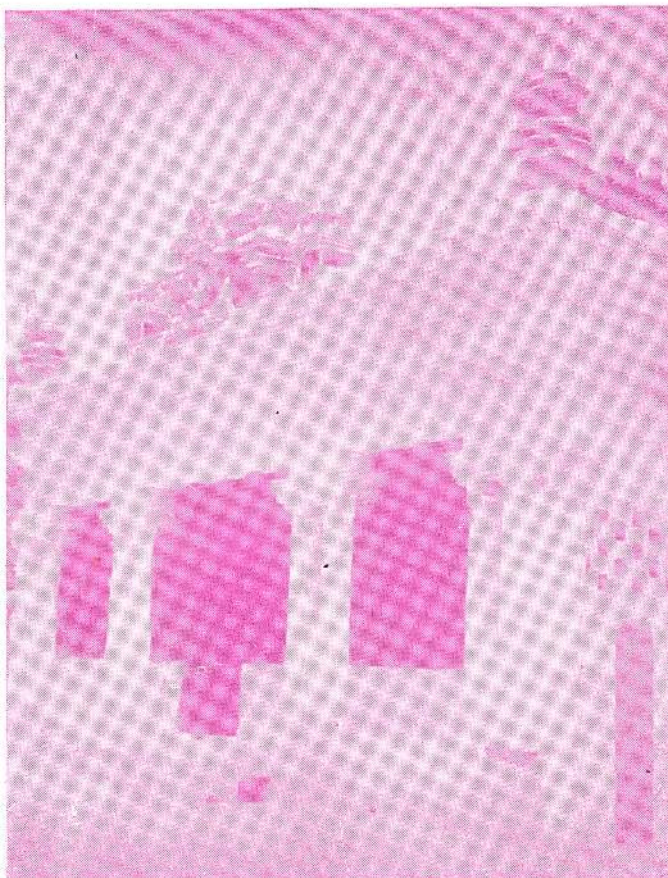
ஊனாண்டு கூறை எழுத்தாணி புத்தகம்
 பேனாண்டுமெண்ணும் எழுத்திவை - மானாண்டு
 கேட்டெழுதி யோதிவாழ்வார்க் கீந்தா ரிம்மையான்
 வேட்டெழுத வாழ்வார் விரிந்து. (ஏலாதி, 63.)

இச் செய்யுளிற் கணிமேதையார் நன்மாணக்கர்க்கு ஊண், உடை, எழுத்தாணி, புத்தகம் முதலியவை கொடுப்போர் நற்கதி அடைவர் என்று கூறியுள்ளதை நோக்குக:

கல்விப் பணிகள்

நாவலர் இச் சூழலிலே தமது ஆங்கிலக் கல்வியை 1841ஆம் ஆண்டில் முடித்துக்கொண்டு, இதற்குப் பின் பீற்றர் பேர்சிவல் பாதிரியாருக்குத் தமிழ் கற்பிப்பதிலும் அவருக்குக் கிறிஸ்தவ நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பதிலும் துணையாகினார். தனித்து எண்ணவும் செயலாற்றவும் நாவலர் உரிய வயதை அடைந்ததும் சைவசமயப் பிள்ளைகள் புறச் சமயச் சார்பான பாடசாலைகளிற் கல்வி பெறுவதால் ஏற்படக்கூடிய தீமைகளை உணர்ந்தார். அச் சூழலை மாற்றத் தலைப்பட்டார். அப்பொழுது அவருக்கு மாத வருவாய் மூன்று பவுண் ஆகும். 1846 ஆம் ஆண்டில் நாவலர் தமது வீட்டின் புறத் திண்ணையிற் பள்ளிக்கூடம் ஒன்றை நிறுவினார். பேர்சிவல் பாதிரியாருடன் வேலை பாரிக்காத பிற்பகலிலும் இரவிலும் சில மாணக்கருக்கு இலவசமாகக் கல்வி கற்பிக்கத் தொடங்கினார். 1848 ஆம் ஆண்டில் கு: ஆறுமுகஞ் செட்டியார் உதவிய நிலத்திற் பள்ளிக்கூடம் ஒன்றை எழுப்பி வித்தார். இப் புதுப் பள்ளிக்கூடத்துக்குச் சைவப்பிரகாச வித்தியா சாலை எனப் பெயரிட்டார்.¹ இப்பெயரே இப்பாடசாலை எழுந்த நன்னோக்கத்தினை விளக்கும். கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகள் யாவும் தத்

1, 2, 4, 5, 6. Canther Arumugam's petition to Sir William Anderson, 11th August, 1852. This petition was published in the Ceylon Observer of 14th March, 1853.

1848ஆம் ஆண்டில் வண்ணார்பண்ணையில்
நாவலர் நிறுவிய சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையின்
இன்றைய முன்புறத் தோற்றம்.

தம் மிசனறிப் பெயரினால் வழங்கின. அவை தம் சமய நோக்கினைப் பெயரளவிலும் உணர்த்தின. நாவலரும் இம்முறையினைத் தழுவித் தம் சமய நோக்கங் கொண்ட கல்வி முறையினை வெளிப்படுத்தினார்.

இந் நோக்கத்திற்கேற்ப நாவலர் தமது சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையில் திருவினையாடற் புராணம், பெரியபுராணம், கொலைமறுத்தல், திருச்செந்தினி ரோட்டக யமக அந்தாதி, அருணகிரி அந்தாதி, திருவாதவூரர் புராணம் முதலிய சமய நூல்களையும், நாலடியார், திருக்குறள், நீதி நெறி விளக்கம், வாக்குண்டாம், நல்வழி முதலிய நீதி நூல்களையும் பாடநூல்களாக்கினார்.²

நாவலர் வண்ணார்பண்ணையில் 1848 ஆம் ஆண்டில் நிறுவிய சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை பல வழிகளில் ஏனைய தமிழ்ப் பாடசாலைக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தது. இவ் வித்தியாசாலையில் ஏழு வகுப்புக்கள் தொடங்கப் பெற்றன. தரத்தில் மிகக் கூடிய வகுப்பு முதலாம் வகுப்பென்றும், தரத்தில் மிகக் குறைந்த வகுப்பு ஏழாம் வகுப்பு என்றும் வழங்கப்பட்டன. நாவலர் வெசலியன் பள்ளிக்கூடத்தில் உயர்வகுப்புக்களிற்படிக்கும் பொழுது அப் பள்ளிக்கூடத் தலைமை ஆசிரியரான பீற்றர் பேர்கிவல் தூண்டுதலினூற் கீழ்வகுப்புக்களிற்பாடங் கற்பித்தார். இவ்வாறு மேல்வகுப்பு மாணாக்கர் கீழ்வகுப்புக்களுக்குப் பாடங் கற்பிக்கும் முறையினை (Monitorial System) டாக்டர் பெல் (Dr. Bell) என்பவர் முதன்முறையாகக் கண்டுபிடித்தார்.³ பாடசாலை ஆசிரியரின் வேதனைச் செலவினைச் சுருக்குவதற்கு இம் முறை பெரிதும் பயன்பட்டமையால் இதனைப் பல பாடசாலை அதிபர்கள் பின்பற்றினர். நாவலரும் தாம் அடைந்த அனுபவத்தினையொட்டித் தம் வித்தியாசாலையில் தம்மிடம் ஏற்கனவே கற்ற சதாசிவப் பிள்ளை, சுவாமிநாதையர், நடராசையர், விசுவநாதையர், ஆறுமுகப் பிள்ளை, கந்தசுவாமிப்பிள்ளை, ஆறுமுகச்செட்டியார் ஆகிய எழுவரையும் ஏழு வகுப்புக்களில் ஒவ்வொன்றுக்கும் வேதனயின்றி உழைக்கும் ஆசிரியராக நியமித்தார். நாவலர் பாடசாலையினை மேற்பார்வையிடும் மேலதிகாரியாகவும் ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றிவந்தார். பாடசாலையில் மாணாக்கர் கற்பதற்குரிய நூல்கள் யாவும் ஏட்டுச் சுவடியில் இருப்பதனை உணர்ந்தார்; ஏட்டுச் சுவடியிலிருந்த

3. Ranjit Ruberu, T.,
Education in Colonial Ceylon,
Kandy Printers, Kandy. 1962. p. 117.

பெரியபுராணத்தின் செய்யுட் பொருளினை வசனநடையில் எழுதினார். திருச்செந்தினிரோட்டக யமக அந்தாதி முதலிய கடின செய்யுட்களின் பொருளினை மாணாக்கர் எளிதில் விளங்கிக்கொள்ளுமாறு அவற்றுக்கு உரை எழுதினார். கீழ் வகுப்பு மாணாக்கர் சைவசமயப் பின்னணியிற் படிப்படியாகத் தமிழறிவு பெற உதவும் பாடப் படங்கள் மூன்றினையும் புதிதாக எழுதினார். இவைகளையும் நன்னூல் முதலிய இலக்கண நூல்களையும் அச்சேற்றி மாணாக்கர்க்கு உதவும்பொருட்டு அச்சப்பொறி ஒன்றனை மாணிப்பாய் நன்னித்தம்பி முதலியார் பொருளுதவிகொண்டு நிறுவினார். பாடசாலை தொடங்கி மூன்றாண்டுகளுள் தாம் எழுதிய உரை நூல்களையும், கிடைப்பதற் கருமையாகவிருந்த கொலைமறுத்தல், நன்னூல் முதலியவற்றையும் அச்சிட்டார்.⁴ பாடசாலையினை நடாத்துவதற்குப் போதிய பணஞ் சேரவில்லை. இலவசமாகக் கல்வி, நூல்கள், உணவு முதலியவற்றினை மாணாக்கருக்கு வழங்குவது என்னும் நோக்கத்தினை நாவலர் வருவாய் குன்றிய காரணத்தினால் நிறைவேற்றாவிடவில்லை. மாணாக்கரின் பெற்றோரிடத்தும் உறவினரிடத்தும் பெற்ற பச்சை அரிசியினைப் பணமாக்கிப் பள்ளிக்கூடத்தினை நடாத்திவந்தார்.⁵

தனிப்பட்ட ஒருவர், தமக்கென எந்த நன்மையுங் கருதாது தங் குறிக்கோள் வாழ்க்கையிலே கல்வி நிலையங்களை நிறுவுதலே யாமென எண்ணத்திலும் மொழியிலும் செயலிலும் கரட்டி வந்ததைப் பொதுமக்கள் பாராட்டினர். ஆனால், அவருக்கு வேண்டிய நேரத்திற் கைகொடுத்துதவப் பின்வாங்கினர். 1852ஆம் ஆண்டில் தம் பாடசாலைக்கு ஏனைய மிசனறிப் பாடசாலைக்கு அளிப்பது போல உதவிப்பணம் அளிக்குமாறு சேர் வில்லியம் அண்டேசன் (Sir William Anderson) என்னுந் தேசாதிபதிக்குக் கற்றோர் உள்ளம் நெகிழக்கூடிய விண்ணப்பம் ஒன்றனை எழுதினார்.⁶ இவ்வாண்டில் இவர் வித்தியாசாலையில் 189 மாணாக்கர் கற்றனர். இவரின் விண்ணப்பத்துக்கு அரசாங்கத்தினர் இரங்கவில்லை. இதற்குக் காரணம் நாவலர் தமது விண்ணப்பத்தில் தஞ் சமய நோக்கக் கல்வி முறையினை எள்ளளவும் அரசாங்கப் பரிசோதகர், பள்ளிக்கூடக் கொமிசன் உறுப்பினர்கள் ஆகியோரின் விருப்பத்திற்கிசைய மாற்றியமைக்கத் தயாராயில்லை எனக் குறிப்பிட்டமையே. வால்ந்றர் செந்தால் (Walter J. Sendall) முதலிய கல்வி இயக்குநர்கள் நாவலரின் பாடசாலை நடக்கும் முறையினைத் தம் அறிக்கைகளில் எள்ளி நகையாடிக் குறிப்பிட்டிருந்தனர். அதனால் நாவலர் உள்ளத் தளரவில்லை. தமது குடும்ப நண்பரும் யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபருமாகிய ருசல் (H. S. O. Russel) என்பவரைத் தம் பள்ளிக்

கூடத்தைப் பார்வையிட்டு அவர் தம் கருத்தினைத் தெரிவிக்கு மாறு வேண்டினார். இந்நிகழ்ச்சி 1869 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்றது. அப்பொழுது நாவலர் இந்தியாவில் வாழ்ந்துவந்தவராகையால் யாழ்ப்பாணம் கச்சேரியில் பிஸ்கால் கந்தோரில் மொழி பெயர்ப்பாளராய்க் கடமையாற்றிவந்த திரு. W. இராமலிங்கம் பிள்ளை என்பவர் வாயிலாக றசல் துரைக்குத் தம் வேண்டு கோளினைத் தெரிவித்தார். றசல்துரை அக் காலத்துக் கல்வி இயக்குநராகக் (Director of Public Instruction) கடமையாற்றிவந்த லாறி (J. S. Laurie) என்பவருடனும் பாடசாலைப் பரிசோதகருடனும் (Inspector of School) நாவலரின் பாடசாலையினைப் பார்வையிட்டார். அப்பாடசாலையில் பைபிள் பாடநூலாக்கப்பட்டிருப்பது பற்றியும் மாணவரது அறிவுக் கூர்மைபற்றியும் நாவலர்தம் பாடசாலையின் இருபதாண்டு வளர்ச்சியைக் குறித்து வெளியிட்ட அறிக்கையில் உணர்த்தப்படும் அந்நோக்குபற்றியும் வியந்து ஓர் அறிக்கையினை உதவினார்.⁷ அவ்வறிக்கையுடன் கல்வி இயக்குநர் தமது சிபாரிசுக் குறிப்புக்களையுஞ் சேர்த்து அரசாங்கத்துக்குச் சமர்ப்பித்தார். 1870 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் வண்ணார்பண்ணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைக்கு அரசாங்க உதவிப்பணம் அளிக்கப்பட்டது⁸ கல்வி இயக்குநர், லாறி நாவலர் பாடசாலைக்கு உதவிப்பணம் வழங்குவதற்கு விதித்த நிபந்தனைகள்⁹ வருமாறு:—

1. இப் பாடசாலையை நிறுவியவரின் நோக்கத்துக்கு உரிய மதிப்பு அளிக்கப்படும். பாடசாலையிற் போதிக்கப்படுஞ் சமயக் கல்விக்கு ஊறு விளைவிக்கப்படமாட்டாது.
2. ஆயினும் சமயக் கல்விக்குரிய காலம் பரந்து செல்லாமல் குறிப்பிட்ட கால அளவுக்குள் அடங்குதல் வேண்டும். உதாரணமாகக் காலையில் ஒரு மணி நேரத்தில் அக் கல்வியினைப் போதிக்கலாம்.
3. சமயக் கல்வி வகுப்புக்கள் முடிவடைந்தவுடன் சமயச் சார்பற்ற உலகியற் கல்விக்குரிய வகுப்புக்கள் நடைபெறுதல் வேண்டும். இவ் வகுப்புக்களில் கல்வித்துறையிலி

7. Ceylon Patriot, 13th October, 1870.

8, 10. Report of the Director of Public Instruction for 1870, Appendix E 11.

Ceylon Administrative Reports, Colombo, 1871.

9. Jaffna Freeman, April 23, 1869.

ருந்து, கொள்வீலைக்குப் பெறக்கூடிய பாடநூல்கள் படிப்பிக்கப் படல்வேண்டும்.

4. பாடசாலை உபயோகத்துக்கென விளக்கப்படங்களும் கரும்பலகைகளும் வழங்கப்படல் வேண்டும்.

1870 ஆம் ஆண்டில் நாவலர் நிறுவிய சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை இரண்டாந் தரப் பாடசாலையாகப் (B Grade) பதிவுசெய்யப்பட்டது. அக்காலத்தில் பரீட்சை முடிபினையொட்டி உதவிப்பணம் வழங்கும் முறை (Payment by Results) வழக்கிலிருந்தது. 1870 ஆம் ஆண்டில் இப் பாடசாலையிலிருந்து 158 மாணவர்கள் சோதிக்கப்பட்டனர். முதலாம் வகுப்பிலுள்ள எழுபத்தொரு மாணுக்கரும் இரண்டாம் வகுப்பிலுள்ள அறுபத்தொரு மாணுக்கரும் மூன்றாம் வகுப்பிலுள்ள இருபத்தாறு மாணுக்கரும் வாசித்தல், எழுதுதல், கணக்கு ஆகிய முத்திரப் பரீட்சைகளிற் சித்தியடைந்தனர். இவர்கள் ஒவ்வொருவரின் கல்விக்கெனப் பத்துப் பென்ஸ் (10 Pence) உதவிப்பணமாக மொத்தம் 48 பவுண் 2 ஷில்லிங்ஸ் 6 பென்ஸ் (£48. 2 sh. 6d.) வழங்கப்பட்டது. இவ்வாண்டில் இருநூற்றறுபது மாணுக்கர் இப் பாடசாலையிற் பயின்றுவந்தனர்.¹⁰ 1872 ஆம் ஆண்டில் இப்பாடசாலையில் மாணுக்கிகளும் சேர்க்கப்பட்டனர்.¹¹ இவ்வாண்டில் அரசினர் ரூபா 806/25 சதம் உதவிப்பணம் அளித்தனர்.¹² 1848 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1870 ஆம் ஆண்டுவரையும் நாவலர் இப் பாடசாலையினை அரசினர் உதவியின்றிப் பொதுமக்கள் உதவிய அற்ப பொருளுடன் நடாத்திய திறமை வரலாற்று முக்கியத்துவம் உடையது.

நாவலர் என்னுங் கல்விமானுக்கு யாதும் ஊராகும்: 1864 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண மக்கள் உபகரித்த பொருளுடன் சிதம்பரத்திலும் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை யொன்றை நிறுவினார். கல்விபற்றி நாவலர்கொண்ட முயற்சிகள் வண்ணார்பண்ணையிலும் சிதம்பரத்திலும் பாடசாலைகள் நிறுவுவதுடன் நின்றுவிடவில்லை: சிதம்பரத்திலும் வேதாகம பாடசாலையினையும் மடத்தினையும் நிறுவிச் சைவப்பிரசாரர்களை உருவாக்க நினைத்தார். இக்குறிக்கோளுடன் 1868, 1870 ஆம் ஆண்டுகளில் பொதுமக்களுக்கும் சிறப்பாகச் சைவ அபிமானிகளுக்கும் பொருளுதவுமாறு விண்ணப்

11, 12. Report of the Director of Public Instruction for 1872. Ceylon Administrative Reports, Colombo. 1873.

பம் அச்சிட்டு வழங்கினார்.¹³ சமய சாத்திரக் கல்வி தகுந்த முறையிற் போதிக்கப்படாமலிருந்துவருவதைக் குறித்தே இவ்வாறு வேதாகம பாடசாலையொன்றை நிறுவ விழைந்தார். அவ்வுத்தமோத்தம தரும்த்தின்பொருட்டு எண்பதியிரம் ரூபாவினை மக்களிடம் எதிர்பார்த்தார். இத்தொகையுடனன்றிச் சேரும் பொருளுக்கிசைய நடாத்தவும் விரும்பினார். ஆனால் நாவலர் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாகப் பொருள் சேரவில்லை. இதனால் அவர் இந்நோக்கத்தினைக் கைவிட்டேர்ந்தது.

நாவலர் “தமிழ் கற்றலின் கண்ணும் தமிழ்க் கல்வியையும் சைவசமயத்தையும் வளர்த்தலின்கண்ணும் ஊக்கங் கிளராவண்ணம் தடை விளைகின்றதே” என்று கவலையுற்ற நாட்களோ பல. அவர் தமிழ்க் கல்வியிலும் தமிழ்க் கல்வியையும் சைவசமயத்தையும் வளர்த்தற்குவேண்டும் முயற்சிகளிலும்” போக்கிய காலத்தினை “இங்கிலிஷிலே போக்கி உத்தியோகமும் செல்வமும் பெற்று” வாழ்வதை விரும்பவில்லை. தமிழ்க் கல்வியும் சைவசமயமும் அபிவிருத்தியாதற்குக் கருவிகள் முக்கிய தலந்தோறும் வித்தியாசாலை தாபித்தலும் சைவப் பிரசாரஞ் செய்வித்தலுமே யாம் என்பதை நடைமுறையிற் செய்துகாட்ட முனைந்தார். 1865 ஆம் ஆண்டில் திருவாவடுதுறை ஆதினத்து ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர் சுப்பிரமணிய தேசிகர் என்னும் உபயகுருமூர்த்திகள் சிதம்பரத்துக்கு எழுந்தருளினார். நாவலரின் பாடசாலையினைப் பார்வையிடுவதற்கு ஏற்கனவே ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. நாவலர் அப்பொழுது சென்னை யில் இருந்தார். நாவலர் சென்னை யிலிருந்து சிதம்பரத்துக்கு விரைந்து சென்றமை தம் பாடசாலையின் நன்மையைக் கருதியன்று. “அவர்களுக்கு வித்தியாசாலையைக் காட்டி அவர்களாலே செயற்பாலனவற்றை வெகுஜன சமூகத்திலே பிரசுங்கிக்கின் அவர்கள் இனியாயினும் தங்கள் தலங்களில் இப்படி வித்தியாசாலைகளைத் தாபித்துக் கல்வியறிவொழுக்கங்களையும் சமயத்தையும் வளர்த்தல் கூடுமே என்றெழுந்த பேராசையாலும், நான் சென்னப்பட்டணத்தை விடுத்தலால் எனக்கு விளையும் நட்டத்தை எட்டுணையேனும் நோக்காது, புறப்பட்டுச் சிதம்பரத்தை அடைந்தேன்.” என்ற கூற்று¹⁴ நாவலரின் உயர்ந்த நோக்கத்தினை விளக்கும்.

13, 14. த. கையிலாசபிள்ளை.

ஆறுமுகநாவலர் சித்திரம்,
வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை,

சென்னப்பட்டணம், காலடித்தி ஓடு தை மீ

1871 ஆம் ஆண்டில் வண்ணார்பண்ணையில் யோன் கில்னர் (Rev. John Kilner) என்பவர் நடத்திய வெசலியன் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் சைவமாணுக்கர் விபூதி யணிந்து சென்றமைக்காகப் பாடசாலையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர். நாவலர் அப் பிள்ளைகளின் நன்மையினைக் கருதி ஒரு சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலையினை வண்ணார்பண்ணையில் 1872 ஆம் ஆண்டில் நிறுவினார். போதிய பணமில்லாமையாலும் பிள்ளைகள் பலர் சேராமையாலும் இவ்வாங்கிலப் பாடசாலை நான்காண்டுகளே நடைபெற்றது.¹⁵ வயது முதிர்ந்தோர் கல்வியையும் (Adult Education) நாவலர் மறந்து விடவில்லை. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவில், வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோவில், கைலாச பிள்ளையார் கோவில், தில்லைச் சிவன் கோவில், தாம் தாபித்த சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலைகள் முதலிய இடங்களில் புராண விரிவுரைகளும் சமயப் பிரசங்கங்களும் நிகழ்த்தி முதியோர்க்கும் கல்வி வளர்ச்சியில் உபகாரியானார். அவரது சமயக் கல்வியறிவு பொதுமக்களிடையேயும் பரவியது.

எல்வெற்றியசு (Helvetius) மத்திய ஆர்னொல்டு (Mathew Arnold) தயானந்தா, அநகாரிக தர்மபாலா, முதலிய கல்விச் சீர்திருத்தவாதிகளுக்கு நாவலர் தம் கல்வித் தொண்டில் இணையானவர். கல்விபற்றி நாவலர் கூறுவனவற்றிற் சிலவற்றினை நோக்கின் இவ்வுண்மை வலியுறும்:

கல்வி பற்றிய கருத்துக்கள்

நாவலர் கல்விபற்றிக் கொண்ட கருத்துக்கள் யாவை? அவர் சைவசமயத்தினை வளர்ப்பதற்குத் தமிழ்க்கல்வி ஒரு கருவியெனக் கருதினார். “இவைகளெல்லாவற்றிற்குங் காரணம் சைவசமயத்தையும் அதன் வளர்ச்சிக்குக் கருவியாகிய கல்வியையும் வளர்த்தல் வேண்டும் என்னும் பேராசையேயாம்”¹⁶, “தமிழ் கற்கப் புகுஞ் சைவசமயிகள் முன்னர்ப் பாலபாடங்களைப் படித்

15. (அ). Jaffna News, March 1st, 1871.

(ஆ). Ceylon Patriot, December 30, 1871.

(இ). த. கைலாசபிள்ளை, ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம்,

வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, சென்னப்பட்டணம், காலயத்தி னுடைய

16. க. ஆறுமுகநாவலரின் விக்கிவாபானம், விபவ னுடைய சரித்திரம்

ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம்,

த. கைலாசபிள்ளை,

வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, சென்னப்பட்டணம், காலயத்தி னுடைய

துக் கொண்டு.....¹⁷ முதலிய கூற்றுக்கள் இதனை வலியுறுத்தும்

கற்றற்குரிய நூல்கள்

கற்றற்குரிய நூல்களாவன அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் உறுதிப் பொருள்களை அறிவிக்கும் நூல்களும், அந் நூல்களை அறிதற்குக் கருவிகளாகிய நிகண்டு, இலக்கணம்; கணக்கு முதலிய நூல்களுமாம்.¹⁸

கல்வியின் பயன்

கல்விக்குப் பயன் அறிவும், அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்கமுமாம்.¹⁹

கற்றோர் கடமை

கல்வியுடையவர் தாங் கற்றறிந்தபடி நல்வழியிலே ஒழுகுதலும் நன்மாணாக்கர்களுக்குக் கல்வி கற்பித்தலும், எல்லாருக்கும் உறுதியைப் போதித்தலுமாகிய இம்மூன்றையும் எந்நாளும் தமக்குக் கடனாகக் கொள்ளல் வேண்டும்; இவ்வியல்புடையவரே கல்வியரலாகிய பயனை அடைந்தவராவர்.²⁰

கல்வி முறைகள்

நாவலர் நன்மாணாக்கர் நல்லாசிரியரைத் தேடி அடையும் முறையையும் அவர் வழி ஒழுகி நூல்களை அணுகும் முறையையும் அவற்றினைக் கற்கவேண்டிய மரபினையும் தாம் வகுத்த கல்வி முறையில் விளக்குகின்றார். 'இளமையிற் கல்' என்ற ஒளவை வாக்கினை உணர்ந்த நாவலர் இளம் மாணாக்கருக்குத் தம் மூன்றும் பாலபாடத்திற் கற்கும் முறைகன்பற்றிப் போதித்தவற்றுட்பல இக்காலக் கல்வி முறைக்கும் பெரிதும் உகந்தனவாகக் காணப்

17, 19. தமிழ்ப் புலமை:

திருக்கோவையார்,

ஆறுமுகநாவலர் பதிப்பித்தது.

முத்தமிழ் விளக்கவச்சுக்கடம்,

சென்னப்பட்டனம், ரொளத்திரி ஸ்ட் ஓப்பக்லி டீ; அறுபத்தம்.

18, 20. கல்வி:

மூன்றும் பாலபாடம்,

க. ஆறுமுகநாவலர்

படுகின்றன; அவை காலங் கடந்தும் கற்கப்படும் என்பதற்கு ஐயம் இல்லை; அவர் வாக்குக்கள் வருமாறு:—

கல்வியை நல்லாசிரியரிடத்தே சந்தேகமும் விபரீதமும் அறக் கற்றல் வேண்டும்; கல்வியிலே தேர்ச்சியடைய வேண்டுமாயின் இடைவிடாது கற்றல் வேண்டும். தாங் கேட்ட பாடங்களை நாடோறும் போற்றலும், தாங் கேட்ட பொருள்களைப் பல தரமுஞ் சிந்தித்தலும், ஆசிரியரை அடுத்து அவைகளைக் குறைவு தீரக் கேட்டலும், ஒரு சாலை மாணாக்கர் பலருடனும் பல தரமும் பழகுதலும், தாம் ஐயுற்ற பொருளை அவரிடத்து வினாவுதலும் அவர் வினாவியவைகளுக்கு உத்தரங் கொடுத்தலும், தாம் கேட்டறிந்ததைப் பிறருக்கு அறிவித்தலும், ஆகிய இவைகளெல்லாம் கல்வி பயிலும் மாணாக்கருக்குக் கடன்களாம்.

நூல்களிலே சிலநாட் பழகினால், விவேகிகளாயினும், சிலவற்றில் வல்லராதலும் அரிது. பலநாட் பழகினால் மந்தர்களாயினும் பலவற்றில் வல்லவராவர்.

பெரும்பாலும் எல்லாருக்கும் கற்பதிற் கருத்திறங்கும், கற்றதிற் கருத்து இறங்காது; அது நன்மையன்று. கருத்தைக் கற்றபதிலே மட்டுப்படுத்தி, கற்றதிலே சிந்தாமல் இறக்கல் வேண்டும்.

(கல்வி மூன்றும் பாலபாடம்)

முடிவுரை

நாவலர் காலத்தில் பண்டிதர், வித்துவான் முதலிய பட்டங்களை வழங்கும் பரீட்சைச் சபைகள் இயங்கவில்லை; இந் நிலையினைக் கண்டு நாவலர் “தமிழ் கற்றவர்களை நடுவுநிலைமையின் வழுவாது பரீட்சைச் செய்து, அதில் வல்லவர்களென நன்கு மதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவரவர் தகுதிக்கேற்ற பெயரும் சின்னமும் கொடுக்கும் சபையார் இக்காலத்தில் இல்லாமையால், தமிழ்க் கல்வியில் வல்லவர்களும் வல்லவர்களல்லாதவர்களும் ஒப்ப மதிக்கப்படுகிறார்கள்.”²¹ என வருந்திக் குறிப்பிட்டார்.

“நீ சமஸ்கிருத பாடம் ஒப்பித்துவிட்டாயா?” (முதலாம்)

21. தமிழ்ப்புலமை;

திருக்கோவையார்,

ஆறுமுகநாவலர் பதிப்பித்தது.

முத்தமிழ் விளக்கவச்சக் கூடம்,

சென்னப்பட்டணம், ரௌத்திரி ஓடு, ஐப்பசி வீ; அறுபந்தம்.

பாலபாடம், 23 ஆம் பாடம்) என்றற்றொடக்கத்து வாக்கியங்கள் சிலவற்றைச் சுட்டிக்காட்டி, நாவலர் வகுத்த கல்விமுறையை நோக்கில் அறிவியற் கலைகளுக்கு அப் பாடத்திட்டத்தில் இடமிருக்கவில்லையென்றும், மாணாக்கர் பாடங்களை மனனஞ் செய்து ஒப்பிக்கும் கல்விமுறையே அவர் பாடசாலையில் நிலவியது என்றும் நாவலர் கல்வி கற்பிக்க வகுத்த கல்வி விதிகளிலும் முறைகளிலும் குறைபாடுகளும் இருந்தன என்றும் சிலர் கருதக்கூடும். ஆனால், நாம் நாவலரின் நோக்கத்தினையும் அக் காலத்திலிருந்த வசதிகளையும் கல்வி முறைகளையும் சீர்தூக்கி ஆராயும்பொழுது இக் குறைபாடுகளைவிடப் பல நிறைவுகளையே அவர் வகுத்த கல்வித்திட்டத்திற் காண்கின்றோம். பல யாண்டுகளாக மாணாக்கர்க்கு உண்டி, நூல், கல்வி முதலியன வழங்கியும் ஆசிரியர்களை வேதனமின்றிக் கடமையாற்றச் செய்தும், ஊக்கத்துடன் பல நூல்களை அச்சிடும், பாடசாலைகளை நிறுவியும் அவற்றினைப் பலவிடங்களில் ஆங்காங்கு நிறுவும் படி பலரைத் தூண்டியும், பாடநூல்களுக்கு உரை, வசனம் ருசனம் ஆதியன எழுதியும், புதிய நூல்களை எழுதியும், பல சமஸ்கிருதத்திலிருந்த சாத்திர நூல்களைத் தமிழிற் சமய வளர்ச்சிக்கும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் உபகாரமாகுமாறு எழுதி அச்சிற் பதிப்பித்தும் உழைத்த நாவலரை நாம் அவர் செய்த பணிகளை நினைவுகூர்ந்தால் மறக்க முடியுமா? ஆகையால் நாவலரின் கல்விப்பணிக்கு ஈடும் எடுப்புமுளதோ?

“எல்லாத் தாளங்களினும் வித்தியா தானமே சிறந்தது”

- நாவலர்.

நாவலர் நிறுவிய கஞ்சித்தொட்டித் தருமம்

1876 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் மழை மிகக் குறைவாகப் பெய்தது. அவ்வாண்டுக்கு முன்னைய சில ஆண்டுகளிலும் வான் பொய்த்தது.

“விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றுங்கே
புகம்புற் றலைகாண் பரிது.” (குறள் - 16) என்றவாறு

யாழ்ப்பாணத்திற் பயிர் விளைவு ஏற்படவில்லை. நீர் நிலைகளாகிய குளம், கேணி முதலியன வற்றின. நெல் முதலிய தானியப் பயிர், பயன்தரு மரங்கள், புகையிலைச் செடிகள் ஆகியவை நீரின்றி அழிவற்றன. மாடு, ஆடு முதலிய பயன்தரு விலங்குகளும் உண்ணுநீரின்றியும் புல் முதலிய உணவின்றியும் எலும்புந் தோலுமாகக் காட்சியளித்தன. கோதாரி (Cholera) என்னும் நோய் மக்களைப் பெரிதும் வருத்தியது. உணவுப் பொருள்களின் விலை உயர்ந்தன. நெல், சாமை, குரக்கண் முதலிய தானியங்களின் விலை உயர்ந்தன. ஒரு பறை நெல்லின் விலை ரூபாய் இரண்டரை வரை உயர்ந்தது. கடந்த ஆண்டுகளில் நான்கு சதம் தொடக்கம் ஆறு சதம் வரையில் விலைப்பட்ட சாமை இவ்வாண்டில் ஒன்பது அல்லது பத்து சதம் வரையில் விலைப்பட்டது. ஏழைமக்கள் தானிய உணவினை விலக்கிப் பனங்காயினை உண்ண விழைந்தனர். ஆயினும் முன்பு அரைச் சதமாய் விலைப்பட்ட பனங்காய் இவ்வாண்டில் மூன்று அல்லது நான்கு சதத்திற்கு விலைப்பட்டது. இரண்டு சதத்திற்கு விற்கப்பட்ட தேங்காய் இக்காலத்தில் ஐந்து அல்லது ஆறு சதத்திற்கு விற்கப்பட்டது¹. பஞ்சமூங் கோதாரியும்

1. இலங்கைநெசன், 1877 வரு ஆவணி மீ 12ந் தி.

மக்களிடம் பலரின உயிரினைப் பலிகொண்டன; பலர் தொழிலாற்ற முடியாமலுந் தம் உடல்நிலையைப் பேண முடியாமலுந் தவித்தனர்.

இத் துன்பச் சூழ்நிலையைக் கண்ணுற்ற அக்கால ஆட்சி யாளர் வாளாவிருந்தனர். மனிதாபிமானம் படைத்த நாவலர் இக் காலத்திற் சிறந்த சமூகத்தொண்டராக விளங்கினார். இலங்கை நேசன் பத்திராதிபராகிய ம. சின்னத்தம்பி என்பவர் "மகாராசா சிறீமத் ஆறுமுக நாவலர் அவர்களின் நரசினேக சற்கரும முயற் சியினாலேயே, யாழ்ப்பாண சாகியமும் தீட்சித சாகியமும் செந் தமிழ் நடையும் தற்காலம் எய்தியிருக்கின்ற பிரபல விருத்தியை யுந் சீர்திருத்தங்களையும், லங்கை செனனாதிபத்தியங்களில் வசிக்கின்ற பிரபுக்கள் - கலைஞர் - வித்தியார்த்திகள் எவருங் கண்டுங் கேட்டும் அறிந்திருக்கின்றனரே. கருண பூஷிதருந் தேசாபிமானரும் உயிர்களிலே தண்ணளியினருமாய் ஒரு பதினமர் நமது யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தாலோ!" என்று குறிப்பிட்டிருப்பது² நாவலரின் தனிச் சிறப்பினை உணர்த்தும். "கருணை", "இரக்கம்" முதலிய புனைபெயர்களிலும் "தயாநிதியாகிய றசல்துரை" முதலிய சொற்றொடர்களாலும் தம் மனிதாபிமானத்தினைப் புலப்படுத்திய நாவலர் யாழ்ப்பாண மக்கள் பஞ்சத்தினாலும் கோதாரியினாலும் வருந்துவதைக் கண்ணுற்றார். அம் மக்களின் துயரினைத் துடைக்கத் தலைக்கொண்டார். யாழ்ப்பாணச் சைவசமய வள்ளல்களை ஒன்றுசேர்த்து ஏழைமக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைக்கு உதவியளிப்பதென முடிவுசெய்தார். "உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே" என்னும் புறநானூற்றுக் கூற்றுக்கிணங்க நாவலர் முதலிய வள்ளல்கள் தம் இனத்தோருக்கு நாடோறுங் கஞ்சி வார்ப்பதெனத் துணிந்தனர்.

நாவலர் தஞ் சமயப் பற்றினைக் கடந்து பிறரிடத்து மதிப்பு வைத்திருந்தாரென்பதைக் "கரையூர்க் கலக வழக்கிலே அநீதியாகத் துன்பம் அனுபவித்த ஏழைகள் பக்கம் நின்று அதிதேவியத்தோடு வாதித்த" பென்சமீன் சந்தியாகுப்பிள்ளை (Benjamin Santia-gopillai) என்னும் கத்தோலிக்கரும் பிறக்கிறொசியுமாகியவரைப் பற்றி வெகுசனத் துரோகம் என்னும் பிரபந்தத்திற்³ கூறியவற்

2. இலங்கைநேசன், 1877 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 31 நாள்.

3. ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத் திரட்டு, த. கைலாசலிங்கையால் திரட்டப்பட்டது, வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, யாழ்ப்பாணம், கலி: ௧௦ உ. வ. ப. 151.

றின் வாயிலாக அறியலாம். 1877 ஆம் ஆண்டிற் பஞ்சம், கோதாரி காரணமாகப் பல்வேறு சமயத்தவரும் தமிழர் ஒன்று பட்ட சமூகமென்பதை உணர்த்துமுறையில் உழைத்தனர். உதய தாரகை, இலங்கைநேசன், கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலன் முதலிய யாழ்ப்பாணச் செய்தித்தாள்களும் இந் நற்பணிக்கு வேண்டிய பிரசாரத்தினைச் செய்தன.

நாவலர் கஞ்சித்தொட்டித் தருமம் தொடங்கிய நாளன்று ரூபா இருபது கொடுத்துப் பொருளுதவுவோர்க்கு வழிகாட்டினார்; வண்ணார்பண்ணைக் கஞ்சித்தொட்டித் தருமம் தொடக்கப் பட்ட ஆடித் திங்களின் முதற் கிழமையில் அப்பணிக்குப் பொருளுதவியோர் பெயர், உதவிய தொகை முதலிய விபரங்கள்⁴ வருமாறு:-

வண்ணார்பண்ணைக் கஞ்சித்தொட்டி வரவு

ஆடி மீ 3ந்	உ	சிறில சிறீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள்	ரூ.	சதம்
„ „ 4ந்	„	புடவைக்கடை கு. செல்லம்	20	00
„ „ 5ந்	„	„ „ சு: கார்த்திகேயர்	15	00
„ „ 6ந்	„	வி. வேலுப்பிள்ளை	19	00
„ „ 7ந்	„	த. இராவகப்பிள்ளை	4	50
„ „ „	„	தையல் மா. நாகமுத்து	3	75
„ „ „	„	சாய்ப்புக்கடை க. தம்பையா	1	75
„ „ „	„	அரிசிக்கடை சி. விநாசித்தம்பி	1	75
„ „ „	„	புடவைக்கடை மு. அருணாசலம்	1	75
„ „ „	„	அரிசிக்கடை க. கார்த்திகேயர்	1	75
„ „ „	„	„ „ ந. நாகலிங்கம்	1	75
„ „ „	„	„ „ ம. முருகேசர்	1	75
„ „ „	„	„ „ க. வேலர்	1	75
„ „ „	„	„ „ இ. பொன்னம்பலம்	1	75
„ „ 8ந்	„	கொட்டடி வீ. மாரிமுத்து	4	50
„ „ „	„	„ „ ஆ. கறுத்தார்	4	50
„ „ „	„	„ „ வை. பொன்னம்பலம்	4	50
„ „ „	„	„ „ நா. இளையதம்பி	2	50

இக் கஞ்சித்தொட்டித் தருமத்தின் ஒருநாள் செலவு விபரம்:-⁵

4. இலங்கைநேசன், 1877 ௭௭ ஆடி மீ 25ந் தி.

5. „ „ „ ஆவணி மீ 8ந் தி.

நாளொன்றுக்கு அரிசி பறை 5	ரூபா - சதம்
தேங்காய் 50	18 - 00
விறகு	1 - 50
உப்பு	- 75
நான்கு சமையலாள்	- 25
பனையோலை வெட்டுக் கூலி	1 - 00
	3
	<hr/> 21 - 53 <hr/>

இத் தருமத்தின் வரவுசெலவுக் கணக்கு விபரங்கள் யாவும் கு. செல்வநாயகம்பிள்ளை என்பவரால் இலங்கைநேசன் இதழ்களில் அவ்வப்போது வெளியிடப்பட்டன.

வண்ணார்பண்ணையிலுள்ள சிரும்பியடியில் வாழும் திரு. வைத்தியநாதர் பொன்னம்பலம் என்பவரின் தென்னந் தோட்டத்திற் பொதுமக்களிடம் பெறும் பணவுதவியுலம் நாடோறுங்கஞ்சி சமைத்து ஏழைமக்களுக்கு உதவுவதென நாவலரும் ஏனையோரும் முடிவுசெய்தனர். கஞ்சி உணவு பெரிய தொட்டியில் இடப்பட்டு உபகரிக்கப்பட்டதினாற் கஞ்சித்தொட்டி யென அத் தருமத்திற்குப் பெயர் எழலாயிற்று. இக் கஞ்சி, அரிசி, தேங்காய், உப்பு முதலிய உபகரணங்களுடன் ஆக்கப்பட்டுப் பனையோலையினால் இழைக்கப்பட்ட தொண்ணையில் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. 1877 ஆம் ஆண்டு ஆடித்திங்கள் 3ந் தேதி தொடக்கம் நாடோறும் சிரும்பியடியிற் கஞ்சித்தொட்டித் தருமம் நடத்தப்பட்டவந்தது.⁶

கஞ்சித்தொட்டித் தருமத்தில் நாவலருடன் முன்னின்று உழைத்தவர் கி. பிறிற்றே (C. Brito) ஆவர். இவர் மானிப்பா யிணைச் சேர்ந்தவர். நன்னித்தம்பி முதலியாரினதும் சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனினதும் உறவினர்.⁷ இளமையிற் கொழும்பு அக்கடமியிற் பயிலும்போது கணிதம் முதலிய பாடங்களிற் பல பரிசுகளைப் பெற்றவர்.⁸ கல்கத்தாப் பல்கலைக்கழகத்தின் இளங்

6. (அ) இலங்கைநேசன், 1877 ஏப்ரல் ஆடி மீ 11ந் தி.

(ஆ) கத்தோலிக்க பாதகாவலன், 1877 ஏப்ரல் ஆடி மீ 14ந் தி.

7. (அ) Ceylon Patriot, May 31, 1879.

(ஆ) உதயதாரகை, 1870 ஏப்ரல் பங்குனி மீ 3ந் தி.

8. Report of the Director of public Instruction for 1861, Colombo. 1862.

கலைத் தேர்வில் முதன்முதலாகச் சித்தியடைந்த இலங்கையராவர். இவர் சட்டத்துறையிலும் வல்லுநராகி மட்டக்களப்பு மாவட்ட நீதிவாகைச் சில்லாண்டு கடமையாற்றியவர். இவர் ஆடித் திங்கள் 23ந் தேதி கஞ்சித் தொட்டித் தருமத்திற்கென ரூபா 45 உதவினார். இவர் கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலன் என்னுஞ் செய்தித்தான் வாயிலாகப் பொதுமக்களிடங் கஞ்சித்தொட்டித் தருமத்தின்பொருட்டுப் பொருளுதவியினை நாடினார். இப் பொது நலத் தொண்டர் நாடோறும் நாண்கு மணியளவிற் கஞ்சித் தொட்டி நடத்தப்படும் இடத்திற்குச் சென்று கஞ்சி உணவு பெறுவோர்க்கு அடையாளச் சீட்டு வழங்கி, அவர்களின் ஊர், பெயர், வயது முதலிய விபரங்களைத் தயாரித்துவந்தார்.⁹

கஞ்சித்தொட்டித் தருமம் பொதுமக்கள் நலனை முன்னிட்டு உழைக்கும் அறப்பணியாளரினதும் செய்தித்தாள்களினதும் உள்ளத்தினைக் கவர்ந்தது. 1877 ஆம் ஆண்டு ஆடித் திங்கள் 11ந் தேதி வெளிவந்த இலங்கைநேசனிற் கஞ்சித்தொட்டித் தருமம் பற்றிய விளம்பரம் வருமாறு வெளிவந்தது:-

கஞ்சித்தொட்டி

யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணையைச் சார்ந்த சிறும்பியடியி லிருக்கும் சிறீ. வைத்தியநாதர் பொன்னம்பலம் என்பவருடைய தென்னந் தோட்டத்தில் இந்த மீ^{ர்} 15. உ துவக்கம் வண்ணார்பண்ணைச் சைவசமய தருமப் பிரபுக்களால் தற்காலப் பஞ்ச உபத்திர வத்தால் சிவலோபாதிப்படும் ஏழை எளியவர்களுக்குப் பிரபுக்கள் மிக ஆசையோடு தருமந் தேடுவதற்கான சமயமாகிய இத் தருணத்திற் பின்னில்லாது முன்னின்று செய்யத் துணிந்த துணிவு மிகவும் வியக்கப்படத்தக்கது. அரிசி நெல் விலை அதிகரித்தும் இத் தைக் கையீட்ட புண்ணியவாண்கள் எவ்வாறு ஒப்பேற்றுவரோ தெரியாது. ஐக்கியமே முக்கியம்: ஆகவே வண்ணார்பண்ணை, நல்லூர், சுண்டிக்குளி, முதலாய இடங்களிற் பிரபுக்களும் உத்தியோகஸ்தரீகளும் மற்றும் சுற்றுப்பற்றுகளிலுமிருக்கிற எவரெனிலும், யாழ்ப்பாணத்தில் இதற்கு முன் ஒருக்காலும் நடவாத இப் பெரு நன்மையான தருமத்தை நிலைநாட்டி வருவரெல் அப்படிப்பட்ட தரும சாகிய சற்சனருக்கெவ்வளவு பெரு நன்மை என்ப

9. (அ) இலங்கைநேசன், 1877 ஓவணி மீ^{ர்} 2ந் தி.

(ஆ) The Examiner, November 13, 1877.

தைப் பேசவேண்டுமா? தருமத்தைச் செய்யத் தூரம் போக வேணுமா? அறஞ் செய விரும்பு. ஒருநாள் ஒன்றுக்கு ஏறக் குறைய 22, 25 ரூபாவரையிற் செலவிடப்படுகிறது. அநேக சனங்கள் வந்து கஞ்சி குடித்து ஆறுதலடைகிறார்கள். இம் முயற்சியிற் கையிட்டவர்கள் இன்னுஞ் சிலகாலம் நிலைத்து எளியவர்களுக்கு ஆறுதல் செய்யும்படி தருமோபகாரிகளான எவரெனிலும் தங்கள் தங்களாலாக வேண்டிய பேருதவி செய்வதான தொகைப்பணத்தை அல்லது அரிசி முதலானவற்றையேனும் அக் கஞ்சித்தொட்டி இடத்துக்கு அனுப்பிவைக்கப்படுமானால் அதை நடத்துபவர் நடத்திவைப்பார். அல்லது தாங்களே போய்நின்று நடப்பிக்கலாமெனும் பேராசையுடையராயிருக்கும்படி ஏவுகிறோம். “ஆம் பொருள் நமதேயானால் அறம் பிறர்க்காவதுண்டோ”

கஞ்சித்தொட்டித் தருமம் இயங்கத் தொடங்கிய பின் யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபர் துவையினம் (W. C. Twynam), மாவட்ட நீதிபதி சேரம் (D. Saram) மஃகாண உதவியாளர் (Provincial Assistant) பிறைம் (C. Prime) முதலியோர் தம்மையுஞ் சுதேசிகளையுங் கொண்ட கஞ்சித்தொட்டித் தருமச் சங்கம் ஒன்றை நிறுவும் நோக்கத்துடன் 1877 ஆம் ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் 2ந்தேதி யாழ்ப்பாண ஆபத்துக்குதவிச்சங்கத்தின் மருத்துவ சாலிச் சபரமண்டபத்திற் கூடினர். இக் கூட்டம் கி. பிறிற்றேரே பொதுநலப்பணியாளருக்கு அனுப்பிய சுற்றறிக்கையின் உதவி கொண்டு கூட்டப்பட்டது. அக் கூட்டத்தில் திருவாளர்கள் துவையினம், சேரம், பிறைம் ஆகியோர் சங்க ஆலோசகராகவும் திருவாளர் பிறிற்றேரே தலைவராகவும், திருவாளர்கள் சேஷ அளகைக்கோன், ஆறுமுகநாவலர், அருணாசலம் செட்டியார், கிறேனியர், யோன்பிள்ளை, யோசேப்பு, கார்த்திகேசர், குமாரசூரியர், பழனியப்பச் செட்டியார், சவுரிழத்து முதலியார், சின்னத்தம்பி, தம்பு, ஆகியோர் சங்க உறுப்பினராகவும் வீரபத்திரர் கஞ்சித்தொட்டித் தரும மேற்பார்வையாளராகவும், ரட் (J. Rudd) பொருளாளராகவும் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர். இச் சங்கம் ஒவ்வொரு புதன் கிழமையிலும் சனிக்கிழமையிலும் 5 மணிக்குக் கூடுதல் வேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அரிசி கொடுப்பதற்குச் செட்டிக்கடை யொன்றையும் ஒழுங்கு செய்தனர்.¹⁰

நாவலர் முதலிய கஞ்சித்தொட்டித் தருமப் பணியாளர் கொழும்பிலுள்ள செல்வரின் உதவியினை நாடினர். இக்காலத்

10. இலங்கைநேசன், 1877 (19) ஆவணி மீ 8த் தி.

தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்பிற்குக் கடல்வழியாகவே சென்றனர். சி. கதிரவேற்பிள்ளை என்னும் வியாபாரி ஆடித் திங்களிற் கொழும்பிற்குச் சென்று யாழ்ப்பாணத்தில் நாவலர், பிறிற்றே முதலியோர் ஆற்றுங் கஞ்சித்தொட்டித் தருமம்பற்றி அங்குள்ளோர்க்கு விரித்துரைத்தார். அவர் விரித்துரைத்ததன் பயனை ஆடித் திங்கள் 25 ந் தேதி வெளிவந்த இலங்கைநேசன் இவ்வாறு கூறுகிறது:-

இலங்கைநேசன் 1877 ஆடி மீ 25ந் தி

கஞ்சித்தொட்டி

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஏழை எளியவர்களுக்கு இப்பஞ்ச காலமான வேளையிற் கஞ்சி காய்ச்சிக் கொடுத்துவரும் அரிய பெரும் தருமத்தையிட்டு எமது சென்ற பத்திரிகையிற் சில பேசினோம். பிறவர்களிலிருக்கும் எம்மூர் வாவிபர்களனேகர் இம் முயற்சியிற் சிறுகச் சிறுகப் பொருளுதவி செய்து பஞ்சப் பசியால் உபத்திரவப்படும் ஏழை எளியவர்களுக்கு ஆறுதல் செய்வார்களென்று நம்பத் தக்க சில நற்செய்தி கொழும்புப் பகுதியிலிருந்து முதல்முதல் எட்டியதையிட்டு மெச்சுகிறோம். கொழும்பிலிருக்கும் மெஸ். குமாரசாமி பிறக்கற் மற்றும் சிறுப்புமார் முதலிய சகலரும் திரண்டு அரிசி வாங்கி அனுப்ப ஆயத்தப்படுகிறார்கள். இவ்விடம் அத்தியடியிலிருந்து போயிருக்கும் சிறீ. சி. கதிரவேற்பிள்ளை யென்னும் வியாபாரியாரே எம்மூர்ச் சிர்நிருவாக நிலைமையை அப்பகுதியாருக்கு எடுத்துக்காட்டி வெகு முயற்சி செய்கிறதாகக் கேள்வி. இவ்வாறாகவே எம்மூர்ப் புறங்களிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர் பாக்கியர் பரோபகாரிகள் மூலமாக இதுவரையிலும் ஒரு நாளொன்றுக்கு 8,000 சனங்கள்வரையிலும் ஆறுதலடைந்துவருகிறார்கள். இன்னுமனேக உத்தியோகஸ்தர்கள் இம் முயற்சியிற் கண்வையாமலுங் காது சாயாமலுமிருக்கிறார்கள்போலும். எமது பத்திரிகையில் வாசித்தபடியே இம் முயற்சியை அறிந்தவர்கள் கேட்டவர்கள் தங்களிட்டபடியாகவே அவ்விடத்துக்குத் தங்களாலானவைகளை அனுப்பிவைப்பதுவே சரி. கொழும்பிலிருந்து இன்னும் ச. நு. தினங்களுக்குள்ளாக சேர்க்கப்படும். அரிசி வந்து சேர்ந்து விடும். கஞ்சித்தொட்டிக்கு முகாமைக்காரராக இருப்பவர்கள் கைவிடாது நடத்தக்கூடிய பிரயாசை எடுப்பார்களென நம்புகிறோம். பிறக்கிறுசிமார் உத்தியோகஸ்தர் மிகப் பிரியமாயிருக்கிறதாகக் கேள்வி. ஆபத்துக்குதவாது ஆலோசனை செய்தென்ன? "அறஞ் செய விரும்பு".

ஆவணித் திங்களிற் கொழும்பிலுள்ள பிரைக்கிரூசி குமார சாமி முதலியோர் நூறு புசல் அரிசியினை வண்ணார்பண்ணைக் கஞ்சித்தொட்டித் தருமத்திற்கென உதவினர். இவர்கள் பிறிற்றோ, ஆறுமுகநாவலர், பிறவுன் சின்னத்தம்பி ஆகிய மூவருக்கும் தந்தி மூலம் தாம் அனுப்பும் அரிசியினைத் தக்க முறையில் தருமஞ் செய்யுமாறு அறிவித்தார்கள். இவர்கள் உதவிய அரிசியுடனும் பிறர் உதவிய பணத்துடனும் நாவலர் நிறுவிய நற்பணி ஆடியிலும் ஆவணித் திங்கள் முற்பகுதியிலும் இனிது நடைபெற்றுவந்தது. ஆவணித் திங்களின் இறுதியிற் கஞ்சித்தொட்டித் தருமப் பணியினைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்குப் போதிய பொருள் சேராமையால் யாழ்ப்பாணச் சக்கடத்தார் சலோமோன் யோன் பிள்ளை இலங்கைநேசன் வாயிலாக வரும் விக்கியாபனத்தினை வெளியிட்டார்:-

இலங்கைநேசன் 1877 (18) ஆவணி மீ 22ந் த.

கஞ்சித்தொட்டி

யாழ்ப்பாணத்துச் சபைகளுக்கு ஓர் விக்கியாபனம்

வண்ணார்பண்ணையிலே ஆஸ்பத்திரிக்கூச் சமீபமாக, கஞ்சித்தொட்டி ஒன்று பஞ்சத்தினால் வருந்தும் ஏழைகளுக்குப்பயோகமாகும்படி வைக்கப்பட்டு, ஒரு மாசத்துக்கு மேற்பட ஒழுங்காய் நடைபெற்றுவருகின்ற தென்பதை யாவரு மறிந்திருப்பார். இவ்வுத்தம தருமத்தை முதற் றொடங்கினவர் பரோபகார சிந்தையுள்ள சில சுதேச பிரபுக்கள் மாத்திரமே, அவர்களுடைய உதவி குறைந்துவருவதைக்கண்டு வேறு பலருஞ் சேர்ந்து நடத்துகின்றார்கள். பஞ்சமுந் தானிய விஷயும் மேன்மேலும் ஏறிவருவதால் இத் தருமத்தைச் சிலர் மாத்திரம் நடத்திவருதல் முடியாத காரியமாயிருக்கின்றது. இது ஒரு குறித்த சமயத்தவர் சாதி யாருக்கல்ல; சகல சரோபகாரங் கருதியே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே, இப்பரோபகார தருமத்துக்கு விருப்பமுடையவர்களுடைய தருமம் எத்தனை நாளைக்கு நடப்பிக்கக் கருத்தாயிருக்கிறதென்றும், தங்களுக்கு இன்ன இன்ன திகதி வசதியாருக்குமென்றும், இப் பத்திரிகை கொண்டுவரும் ஆளிடம் மறுமொழி அனுப்பிவைக்கும்படி மேற்கூறிய சங்கத்தவர்கள் தங்களை வினாவும்படி என்னை நியமித்திருக்கிறார்கள், இப்போ நடக்கிறபடி.

ஒரு நாள் தருமத்துக்குச் செலவு ரூபா 22. செல்லுகின்றது.

யாழ்ப்பாணம், 1877, ஆடி மீ, 3ந் உ.

சக்கீறுத்தார்.

கஞ்சித்தொட்டித் தருமத்திற்கென யாழ்ப்பாண மக்கள் பொருளுதவி செய்து தளர்ந்த நிலையிலிருந்தார்கள். இதனால் சக்கடத்தார் இப் பணியினைத் தொடர்ந்து நடத்த யாழ்ப்பாண மக்களிடம் எதிர்பார்த்த பொருள் சேராமையினால் பிற தேசங்களில் வாழும் யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு இலங்கைநேசன் வாயிலாக வரும் விளம்பரத்தினை வெளிப்படுத்தி அவர்கள் பொருளுதவியினை நாடினார்.

இலங்கைநேசன் 1877 லு புரட்டாதி மீ 26ந் த்

விளம்பரம்

- (க) யாழ்ப்பாணத்திற் பசியினால் வருந்தும் ஏழைகளுக்காக நடத்தப்பட்டு வருங் கஞ்சித்தொட்டித் தருமத்துக்குப் பண உதவி செய்யும்படிக்காகச் சகலரிடத்திலும் அக்கஞ்சித்தொட்டித் தருமச் சங்கத்தவர்களாற் கேட்கப்படுகின்றது.
- (உ) இலங்கை, இந்தியா முதலிய பிறதேசங்களில் வாசஞ்செய்யும் யாழ்ப்பாணச் சுதேசிகளிடத்திலேயே தங்கள் சுதேச ஏழைகளின் பஞ்சப்பசி வருத்தத்துக்கு உதவி செய்யும்படி பிரதானமாகக் கேட்கப்படுகின்றது.
- (ஈ) அப்படியே பண உதவி செய்பவர்களின் நாமங்கள் இவ் லூரில் நடத்தப்படும் புதின பத்திரிகைகள் வழியாகத் தெரிவிக்கப்படும்;

இங்ஙனம்,

யாழ்ப்பாணம்,
1877 புரட்டாதி மீ 5ந் உ.

சலோமோன் யோன்பிள்ளை
சக்கீறுத்தார்.

இவ் விளம்பரம் தொடர்ந்து இலங்கைநேசன் கார்த்திகை 14ந் தேதி, மார்சுழி 26ந் தேதி இதழ்களில் வெளிவந்தது. 1877 ஆம் ஆண்டு ஆடித்திங்கள் தொடக்கம் மார்சுழித் திங்கள்

வரையும் கஞ்சித்தொட்டித் தருமம் நீடித்திருந்ததனை இச் செய் திகள்வாயிலாக நாம் அறியலாம்.

நாவலர் நிறுவிய கஞ்சித்தொட்டித் தருமம் வண்ணூர் பண்ணையிற் கோதாரியினாலும் பஞ்சத்தினாலும் வருந்திய மக் களுக்கே பயன்பட்டது. நாவலர், பிறிற்றேரோ போன்றோர் ஏனைய பகுதிகளில் இல்லாமையாலோ வேறு காரணத்தினாலோ பிற இடங்களில் அல்லலுற்ற மக்களுக்குக் கஞ்சித்தொட்டி நடத்தும் தொண்டர்குழாம் இயங்கவில்லை. இதனைக் குறித்து இலங்கை நேசன் ஆவணித் திங்கள் 12ந் தேதி இதழில் வருங் கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது:-

கஞ்சித்தொட்டித் தருமம்

இத் தருமத்தை முயன்று நடத்துபவர்கள் யாழ்ப்பா ணத்து வண்ணூர்பண்ணையில் மாத்திரம் நடத்துவது, எட்டிய அயலூர் ஏழை எளியவர்களுக் குபயோகப்படாததொன்றாயிருப்ப தால், விடாமுயற்சிகொண்டு பருத்தித்துறை, சாவகச்சேரி, சுன்னாகம், வட்டுக்கோட்டை முதலிய இடங்களிலும் ஒவ்வொரு கஞ்சித்தொட்டித் தரும சபை கூடி அன்றாடன்று எளியவர்கள் பசி தீர்க்கக்கூடிய முயற்சி செய்தால், அந்த அந்த ஊர்களிலுள்ள தரும சீலர்களும் தூண்டப்பட்டுத் தருமத்தை விருத்தி செய் வார்களென்பது போதிய நம்பிக்கை.

“வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாம்

குறியெதிர்ப்பை நிர துடைத்து” (குறள் 221) என்பதை நாவலர், பிறிற்றேரோ முதலிய அறம்பணியாளர் உணர்ந்திருந்தனர். நாவலரின் தமக்கென வாழாத் துக்கைமைக்கு இக் கஞ்சித்தொட் டித் தருமம் ஓர் எடுத்துக்காட்டு. இதனுடன் அவர் சமூகத் தொண்டு நின்றுவிடவில்லை. யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு முத லிய இடங்களில் வாழும் தமிழர் கந்தளாய்ச் குளத்தினால் நீர் பாய்ச்சக்கூடிய காட்டுப்பகுதிகளை அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற் றுச் செப்பணிட்டுப் பயிர் செய்வதைக் குறித்து உழைத்தார்¹¹. யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபரின் கொடுமைகளைக் கண்டித்து அவர் பதவி மாற்றத்தினை வேண்டித் தோசாதிபதியிடம் விண்

11. இலங்கைநேசன், 1877, ஞா மார்ச்சுமி 12ந் தி.

,, 1878 ,, பங்குனி ,, 13 ,,

ணப்பஞ் செய்தார்¹²: இலங்கைச் சட்ட நிருபணசபை உறுப்பினராகச் சேர் மூத்துக்குமாரசுவாமிக்குப் பின் பொன்னம்பலம் இராமநாதனைத் தேர்ந்தெடுக்குமாறு பிரசாரக்கூட்டங்களை நடத்தியும் தேசாதிபதிக்கு விண்ணப்பஞ் செய்தும்¹³ பொதுமக்கள் நல்வாழ்விற்காக உழைத்தார்.

12. (அ) இலங்கைநேசன், 1877 ஞம் ஆலி மீ 25 ந்தி; கார்த்திகை மீ 22 ந்தி.
 (ஆ) The Jaffna Catholic Guardian, 26th January, 1878
13. (அ) The Morning Star, June 5th & January 16th 1879.
 (ஆ) இலங்கைநேசன், 1879 ஞம் வைகாசி மீ 28 ந்தி.

“அன்னசாலை இல்லாத இடத்திலே அன்னசாலை தாபித்து, சிரத்தையோடு தலயாத்திரை தீர்த்தயாத்திரை செய்பவர்களுள்ளும் கடவுளுக்கு இடையறாத திருத்தொண்டு செய்பவர்களுள்ளும் வழியவர்களாய் உள்ளவர்களுக்கும், தெரழில் செய்து சீவனஞ்செய்யச் சக்தியில்லாதவர்களாகிய குருடர் முடவர் சிறுகுழந்தைகள் வியாதியாளர்கள் வயோதிகர்கள் என்னும் இவர்களுக்கும் அன்னங் கொடுத்தல் வேண்டும்”

- நாவலர்.

நாவலரும் வேளாண்மையும்

யாழ்ப்பாண மக்கள் 1876, 1877 ஆம் ஆண்டுகளில் மழையில்லாமையினாலும் கோதாரியினாலும் அல்லலுற்றனர். யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய இப் பஞ்சத்தின் கொடுமையினை நாவலர் நிறுவிய கஞ்சித்தொட்டித் தருமம் என்னும் கட்டுரையால் அறியலாம். சேர் வில்லியம் கிறெகரி (Sir William Gregory) என்பவர் 1872 ஆண்டு தொடக்கம் 1877 ஆண்டுவரையும் இலங்கைக்குத் தேசாதிபதியாய் இருந்தவர். இவர் 1872 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்து அங்குள்ள மக்களின் அயரா உழைப்பினை நேரிற் கண்டவர். நாவலரும் தேசாதிபதி தஞ் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையினைப் பார்வையிடுவாரென நம்பி அதற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்திருந்தார். ஆனால் அக்கால அரசாங்க அதிபர் துவையினந்துரையின் உபாயத்தினால் நாவலரின் வரவேற்புக்குத் தேசாதிபதி பாத்திரராகவில்லை யென்பதை "சிறீ. கிறிகோரி (Gregory) கவர்னர் இங்கே வந்தபோழுது, சுவாதினப் பிரபுக்களுடைய (Independent Gentlemen) பந்தல்களுக்கு அவர் போவாரானால், தம்முடைய கொடுமைகளைச் சனங்கள் அவருக்கு விண்ணப்பஞ் செய்வார்கள் என்று பயந்து, துவையினந்துரை அவர் அங்கே போகாமெக்கு வேண்டும் உபாயமெல்லாஞ் செய்து, தங்கீழ்ப்பட்ட கச்சேரி உத்தியோகத்தர்களைக்கொண்டும் தலைமைக்காரர்களைக்கொண்டும் அங்கங்கே பந்தல் போடுவித்து, அங்கே மாத்திரம் அவரை அழைத்துக்கொண்டுபோய், தம்மிடத்தில் உள்ள குற்றங்களெல்லாவற்றையும் மறைத்தும், தம்மிடத்தில் ஒரு சிறிதாயினும் இல்லாத குணங்களை உண்டென்று கற்பித்தும், அவரெதிரே பிரசங்கம் (Address) எழுதி வாசிக்கும்படி செய்துவிட்டார்" என்று நாவலர் எழுதியவற்றாலும் உதயதாரகை 1872

1. இலங்கைநேசன், 1877 ஆண்டு ஆனி மீ 27ந் உ

ஆம் ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் 18ந் தேதி இதழிலும் அறிகிறோம். நாவலர் அன்று தேசாதிபதியைச் சந்தித்திருப்பின் யாழ்ப்பாண மக்களின் நிலைமையைச் செவ்வனே விளக்கியிருப்பார் என்பதற்கு ஐயமுமுண்டோ? ஆயினும், தேசாதிபதி கிறெகறி அவர்கள் யாழ்ப்பாண மக்களின் நிலையினைக் காலப்போக்கில் நன்கு அறிந்தார். அவர்களின் நல் வாழ்விற்குகந்த திட்டமொன்றைத் தங் குறுகிய ஆட்சிக்காலத்திற்குள் வகுத்திட விழைந்தார்.

திரிகோணமலைப் பகுதியிலுள்ள கந்தளாய் என்னுங் குளத்திற்கண்மைப் பிரதேசம் இக் காலத்திற் காட்டுப் பிரதேசமாயிருந்தது. தேசாதிபதி கிறெகறி அவர்கள் இப் பகுதியினைச் சுதேசிகளின் உதவியுடன் பயிர் விளையும் நிலமாக விருத்திசெய்யத் தம் ஆட்சிக்காலத்தில் விழைந்தார்.² அவர், இலங்கையில் வாழும் ஐரோப்பியர் அதன் நீர்வளம் நிலவளமுள்ள பகுதிகளில் ஏற்று மதி செய்யக்கூடிய பொருள்களை விளைவித்துப் பெரும் பொருளீட்டுவதனையும் சுதேசிகள் பெரு முயற்சியின்றி வானாவிரூப்பதையும் கண்டு இரங்கினார். இவர் தம் ஆட்சிக்காலத்திற் சமூகச் சீர்திருத்தத்திலுங் கிராம அபிவிருத்தியிலுமே கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்தார்.³ ஆகையாற் கந்தளாய்க் குளத்திற்கு அண்மையில் உள்ள காட்டு நிலப்பகுதியினை ஐரோப்பியருக்கு மட்டுமின்றிச் சிங்களவர், தமிழர், முகம்மதியர் ஆகிய சுதேசிகளுக்கும் கொடுக்க முயன்றார். 23,000 ஏக்கர் நிலம் கந்தளாய்க்கு அண்மையிற் காட்டு நிலமாயிருந்தது. இந் நிலப்பகுதியில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவினைச் சுதேசிகள் அரசாங்கத்திடம் பணங் கட்டிப் பெற்று விருத்தி செய்வதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார்கள். இவரின் பேருக்கத்தினால் யாழ்ப்பாண மட்டக்களப்பு வர்த்தக வேளாண்மைச் சங்கம் (The Jaffna & Batticaloa Commercial and Agricultural

2. "I am able to inform you that the great works at Kantalai Tank and at Tissamaharama are virtually completed. For the first I am responsible, and as there are 23,000 acres of cultivable Crown land^h under this tank, and a supply of water adequate to irrigate them, I am satisfied that it will be highly reproductive to the Government, and that it will afford the means for extensive and improved cultivation of rice, thereby augmenting the food resources of the Island" - W. H. Gregory's Address, *Proceedings of the Legislative Council*, 3rd September, 1876.

3. B. Bastiampillai, *The Administration of Sir William Gregory*, Tisara Prakasakayo, Dehiwala, 1968, pp. 80-130.

Company Limited) என்ற பெயருடன் சங்கமொன்று நிறுவப் பட்டது. இச் சங்கம் பங்கொன்று ரூபா பத்து வீதம் 30,000 பங்குகளை விற்கும் உரிமையைப் பெற்றது. பங்குகளைப் பெற விரும்புவோர் அவற்றிற்குரிய பணத்தினை வங்கியிற் கட்டல் வேண்டும். 200 பங்கிற்குப் பணங் கட்டுவோரிற் பதின்மூவர் சங்க உறுப்பினராகத் தெரிவுசெய்யப்படுவர். அப் பதின்மூவரில் மூவர் முகாமைக்காரராகவும் வேறொருவர் செயலாளராகவும் தெரிவு செய்யப்படுவர். இச் சங்கத்திற்கு அரசாங்கம் 20,000 ஏக்கர் நிலத்தினை உதவும். முதல் முறைக்கு 10,000 ஏக்கர் நிலம் பெற்றுத் தக்கவாறு செப்பணிட்டுப் பயிர்செய்துகாட்டின் எஞ்சிய 10,000 ஏக்கரும் அதற்குக் கொடுக்கப்படும். முதல் முறைக்கு அரசாங்கத்திடமிருந்து 10,000 ஏக்கர் நிலம் பெறுவதற்கு முன்னீடாக ரூபா 100,000 அதற்குக் கட்டுதல் வேண்டும்; அரசாட்சியினரும் சங்கத்தினரும் ஏற்றுக்கொண்ட உடன்படிக்கையின்படி ஆண்டு தோறும் நிலத்திற்குரிய விலையினைச் சங்கத்தினர் கட்டிவருதல் வேண்டும்; இறுதியில் இவர்கள் முன்னீடாகக் கட்டிய ரூபா 100,000 திருப்பிக் கொடுக்கப்படும்.⁴

இச் சங்கத்தின் நோக்கத்தினை விளக்கி யாழ்ப்பாண மக்களைப் பங்கு வாங்கும்படி தூண்ட திரு. போட் (N. Ford) என்பவர் யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தார்.⁵ இவர் யாழ்ப்பாண மக்களின் நலன் கருதி உழைத்துவரும் நாவலரையும் செல்வ நிலையிலுள்ள நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமார் முதலியோரையும் கண்டு சங்கத்தின் நோக்கத்தினையும் பயனையும் விளக்கி அவர்கள் ஒத்துழைப்பினை நாடினார். இதன் பயனாக நாவலரும் சிறீ, ரா: ம. சித்: முத்துக்கறுப்பன் செட்டியாரும் பங்கொன்றுக்கு ரூபா பத்து வீதமாக 2000 ரூபா கட்டி 200 பங்குகள் பெற்றார்கள். பஞ்சத்தினாலும் கோதாரியினாலும் வருந்தும் மக்களின் பொருளாதார விருத்திக்கு இம் முயற்சி உதவியளிக்குமென நாவலர் கருதினார். கந்தளாய்க்கு அண்மையிலுள்ள காட்டு நிலத்திலுள்ள கருங்காலி, முதிரை, பாலை, சமண்டலை, காட்டாமணக்கு முதலிய மரங்களைத் தறித்துப் பிறவர்களுக்கு ஏற்றி விற்பின் அவற்றால் பேராதாயம் பெறலாமென நம்பினார். 200 பங்குகள் பெற்றமையினால் வேளாண்மைச் சங்கத்தின் முகாமைக்காரரில் ஒருவரானார். தம்மை ஆதரித்து வந்த இலங்கைநேசன் பத்திராதிபரை இச் சங்கத்தின் நோக்கம், பயன் ஆகியனபற்றித் தலையங்கமொன்றனை விரிவாக எழுது

4, 5. இலங்கைநேசன், 1877 ஞா மார்ச்சு மீ 12ந் வ.

மாறு தூண்டினார். தாமும் தமது வண்ணாற்பண்ணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிற் கூட்டமொன்றனைக் கூட்டிப் பொதுமக்களை வேளாண்மையில் ஈடுபடுமாறு தூண்ட எண்ணினார். இந் நேரக் கத்துடன் கிளைச் சங்கமொன்றை நிறுவவும் எண்ணினார். இது காறுஞ் சமயப் பிரசாரகராக மட்டுமிருந்த நாவலர் இக்காலத்தில் விவசாயப் பிரசாரகராக அநீதியையும் சமூக ஊழல்களையும் எதிர்த்துப் பிரசாரஞ்செய்யும் பிரசாரகராகவும் விளங்கினார். இலங்கைநேசன் பத்திராதிபரும் நாவலரும் வேளாண்மைச் சங்கம் பற்றி இலங்கைநேசனில் வெளியிட்ட கருத்துக்கள் வருமாறு:—

இலங்கைநேசன் 1877 டிசம்பர் 12ந் தி

மாறிப்போன சங்கை போந்த கவர்ணர் கிறெக்கோரி (Governor Gregory) அவர்களே மிகு பிரயாசை எடுத்துச் சுதேச விருத்திக்குத் தலையிட்டனர். இலங்கையிலுள்ள சுதேசிகள் ஒரு பொழுதும், விடாமுயற்சி, ஐக்கியம், நீதி, பரோபகாரம், தொழில் முதலியவைகளில் ஒரு சிறிதும் பயனடையப் பயிற்சி அற்றுப் பரதேசிகள் கைக்குட் சிக்கி அடிமைகளுக்குச் சமானமாக வாண்டுகளை வீணாய்க் கழிக்கிறார்கள். ஆகவே, இலங்கைச் சுதேசிகளுக்குத் தகுந்த வேலை கொடுத்து மறு சாதியார்போலச் சீர்திருத்தம் ஐக்கியம் விடாமுயற்சி தொழில் வியாபாரம் ஆகிய இவை அதிவிருத்தியடையச் செய்யத் தக்க வழி யாதென்று கவர்ணர் அவர்கள் கிருபை வைத்தனர். அவர் வைத்த கிருபை திருக்கோணமலைக்குச் சமீபமான கந்தளாய்க் காட்டுநிலத்தை இங்கிலிசுகாரருக்கு மாத்திரம்கொடாமல் சுதேசிகளுக்கே எவ்வகையாயேனும் கொடுத்து அவர்களை விருத்தியடைவிக்க வேணும் என்பதே. எத்தனை இங்கிலிசுத் தோட்டத்துரைமார் கூத்தாடியும் வாதாடியும் கொடாது, கவர்ணர் சுதேசிகளை விருத்தியடைவிக்க இது ஒரு வழி மாத்திரமல்லது வேறொரு வழி அகப்படுவது அரிது! அரிது!! எனப் பலவாறு அரசாட்சியாருடன் வாதுசெய்து தன் ஆஞ்சைக்குள்ளாக அதற்காக வேண்டிய போதிய பெலப்புச் செய்து போயினர். அதன் பின்பும் எத்தனை இங்கிலிசுத்துரைமாரும் ஹையிம்ஸ், ஒப்சேவர் (Times, Observer) என்னும் இங்கிலிசுப் பத்திரிகைகளும் சுதேசிகளுக்கு மாறாகக் கிணை தொடுத்தும் வாயாது விட்டது. இப்போ வந்த கவர்ணர் அவர்களும், இலங்கைச் சுதேசிகளுக்காகவே உபயோகப்படத்தக்க போதிய பேருதவி செய்து கொம்பனியாருக்குறுதி கொடுத்தனர். இவ்வரிய பெரிய நன்மையை இத்துணைத்தென எம்முரார் இதுவரையிலும் அறியவே

மாட்டார்கள். கொழும்பிலேயுள்ள யாழ்ப்பாணத்துப் பிரபுக்களும் உத்தியோகஸ்தர்களும், சிங்களத்துரைமாரும் மகமதியரும் ஒருங்கு சேர்ந்து கொம்பனி கூடிப் பங்குகள் சேர்த்துப் பணங்கட்டிச் செய்கையிற் துவங்கப் போகிறார்கள்.

23,000 ஏக்கர் காட்டுநிலம்: இக் கொம்பனியாருடைய பங்கு 30,000. பங்குத் தொகை 3 லட்சம். கொம்பனியாருக்கு 20,000 ஏக்கர் நிலம் அரசாட்சியாராற் கிடைக்கும். முதல் 10,000 ஏக்கர், கொடுத்துச் செய்கைசெய்து அரசாட்சியாருக்குத் திருப்தியாயின் 2 வருடத்துக்குப் பின் மற்ற 10,000 ஏக்கர் கொடுபடும். இப்போ 10,000 ஏக்கர் எடுத்துச் செய்கைசெய்ய 100,000 ரூபா அரசாட்சியாருக்கு முன்னீடாகக் கட்டிவைக்க வேண்டும். அரசாட்சியாரும் கொம்பனியாரும் பொருந்திக்கொண்ட பொருத்தப்படி வருஷம் வருஷம் நில விலை கட்டிவரவேண்டியது. அப்படியே கட்டிய கடைசியில் இவர்கள் முன்னீடாகக் கட்டிய 100,000 ரூபாயும் திரும்பக் கொம்பனியாருக்குக் கொடுபடும்.

இலங்கையிலுள்ள சகல சாதியாருக்கும் இவ்வகையான முயற்சி கூடிவருவது வேறொரு வழிவகையாலுங் கிட்டவே மாட்டாது இம் முயற்சியினாலுண்டாகும் நன்மையின் பெறு பேற்றை எவ்வளவுகொண்டளக்கினும் முடியாது! முடியாது!! இலங்கையிலுள்ள சனங்கள் படும் பஞ்ச நோய் உபத்திரவங்களுக்குக் காரணம் தானியக் குறைவு. கந்தளாய் வயற் செய்கையில் மாத்திரம் நெல்லு விழைந்து (விளைந்து) விருத்தியடையுமாயின் பஞ்சம் பறப்பது மாத்திரமா? மறு தேசத் தானிய வரவும் வேண்டுமா? எத்தனை தொழிலாளிகளுக்கு உதவி! எத்தனை வியாபாரிகளுக்கு உதவி! எத்தனை அறிவாளிகளுக்கு தவி! எத்தனை ஏழை எளியவர்களுக்குப் பேருதவி!! இவ்வயற் செய்கை எம்முரவர்கள் செய்கிற ஏராணிகொண்டு நடத்தப்படுவதென்பது கூடாத காரியம். இங்கிலீசிய மாதிரியான சூத்திரங்களைக்கொண்டே அதிகமாக வேலை நடக்கும். அல்லது இப் பெரும் வயல்வெளி வேலை முடிக்கிறது மிகப் பிரயாசம். கொம்பனியாருக்கு மாத்திரம் செய்கை பண்ணி நெல்லு விழைவிக்க (விளைவிக்க) முன் காட்டு மரங்கள் தறித்து விற்பனவு செய்வதில் இரண்டு பங்கு நயம் பயக்கும். முன்னூற் தமிழ் ராசாக்கள் காலத்தில் செய்கை செய்த இடம் திரவியமான இடம். காட்டு மரங்கள் அரசாண்டு, எம் நாட்டு இருகாற் பூச்சிகள் அரசுசெய்யவர இன்னாட் (இந்நாட்) சென்றனவோ! விடா முயற்சியே! ஐக்கியமே! இனி விடாதிருங்கள்.

பங்கெடுங்கள் பங்கெடுங்கள்

தருணம்! தருணம்!

யாழ்ப்பாணம் மட்டக்களப்பு வேளாண்மை வர்த்தகக் கொம்பனியாரிலொருவராகிய மெஸ். வோட் (Mr. N. Ford) என்பவர் யாழ்ப்பாணப் பல பற்றுகளிலும் மிகு விடா முயற்சியோடு சுற்றிப் பங்கு சேரக் கையிடுபவர்களுக்கு வேண்டிய வழிவகைகளைக் காட்டிவரும் பிரயாசை அதிகம்! அதிகம்!! எம்முரவர்களுக்கு முன்பின் வழக்கமற்ற இவ்வித காரியங்களிற் கையிடச் செய்வது கடினம்! எனினும் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிப்பிள்ளைகளுக்குள் சிறீ. ராம. சித. முத்துக்கறுப்பன் செட்டியார் அவர்கள் 200 பங்கெடுத்துக் கட்டவேண்டிய பணம் வங்கியிற் கட்டிப் போட்டார். சிறீ. கதிரவேலுப்பிள்ளை, டாக்குத்தர் சிவப்பிரகாசம், மெஸ் ஆம் ஸ்திரேங்கு இஞ்சினீர் முதலான அனேகர் ஆயத்தப் படுகிறார்களாமென அறிகிறது அளவற்ற சந்தோஷம். ஒருவனோடு கில் கேட்டோடு ஊரோடுகில் ஒத்தோடு என்பதுபோல, இவ்விதமாகப் பிரபுக்கள் கையிட்டிருக்கிறபோது யாழ்ப்பாணப் பிரபுக்கள் உத்தியோகஸ்தர் யாவரும் ஆளுக்கொரு குட்டுக் குட்டினால் அடியேன் தலைமுடாப்போலே என்றற்போல கொம்பனியிலே மூன்று பங்கும் யாழ்ப்பாணத்தாரோடேதான் வரும். வந்தாற் றெறியும் பஞ்சனார் படும் பாடு. எம்முரவர்களே சுதேசபிமானமும், ஐக்கியமும் விடாமுயற்சியும், எம்முருக்குக் காலுன்றில் இதைவிட வேறு வழி யொன்றும் எம் அறிவீற் கிட்டிய மட்டுக்கும் எட்டாது. குறைந்த பங்கு யிருபாய்தான் ஒரு பங்கு.

பிந்திய சமாசாரப்படி அறிகிறவரையில் யாழ்ப்பாணத்து சிறீல சிறீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் 200 பங்கும் இன்னும் எடுத்தவர்கள் ஏறக்குறைய 700 பங்காய்விட்டதென்றும், வங்கியிற் பணங் கட்டப் பற்றுச்சீட்டுக் கடதாசி இல்லாமல் தடையாகிறதென்றும் பேரிரைச்சலாகின்றன. சிறீல சிறீ. ஆறுமுகநாவலர் அவர்களுடையவும் சிறீ. ராம. சித. முத்துக்கறுப்பன் செட்டியாருடையவும் முழு முயற்சியின் தயத்தை இம்மட்டென்று பேச நா வெழாது. அவர்கள் பரோபகாரமாக, யாழ்ப்பாணத்தாருக்கு இதுவே தருணம்! தருணம்!! இவ்வயற் செய்கைக் கொம்பனிக்குச் சங்கத்தில் கூடிப் பங்கெடாதவர்கள் பின்னுக்குத் துயரடையப் போகிறீர்களென்று பலவாறு, கொம்பனியாருடைய நன் முயற்சியையும் வயற் செய்கையின் பெரு விருத்தியையும் ஆக்

காட்டிலுள்ள மரங்களால் கொம்பனிக்கு வரும் அளவற்ற பொருள் வரவையும் உள்ளபடி அறிந்து ஊரவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தி விடாமுயற்சி செய்துவரும் இவர்களைப்போலப் பரோபகாரம்கொண்டு மற்றேனையோரும் இவர்களுடைய அடிச்சுவட்டுப்பார்களைப்பதிற சந்தேகமில்லை. எம்மூரவர்களுக்கு இக் கொம்பனியின் வழிவகையும் அதன் நயமுஞ் சற்றுந் தெரியாததினிமித்தம் எமது பத்திரிகையில் தோற்றுகிற விளம்பரப்படி ஓர் பிரசங்கம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் நடக்கும். அங்கு விரித்துக் காட்டப்படும் கூட்டத்தாருடைய நய முதலானவைகளைக் கேட்டுப் பயனடைவீர்களாக:

இலங்கைநேசன் 1877 (ஸ்) மார்ச்சு மீ 12 ந்த

யாழ்ப்பாண மட்டக்களப்பு வர்த்தக வேளாண்மைச் சங்கம்

இந்தச் சங்கத்தினது பயன், வண்ணார்பண்ணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிலே இந்த மாதம் யிரு ந்த திகதி சனிக்கிழமை பின்பகல் மூன்று மணிக்குமேலே, பிரசங்கிக்கப்படும். கேட்க விரும்புகிறவர்கள் எல்லாரும் பிரசங்கத் தொடங்கமுன்பே வந்து கூடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம்:

வண்ணார்பண்ணை

க. ஆறுமுகநாவலர்

எ எ (ஸ்) மார்ச்சு மீ ய உ

நாவலர் இலங்கைநேசனில் வெளியிட்ட யாழ்ப்பாண மட்டக்களப்பு வர்த்தக வேளாண்மைச் சங்கம் பற்றிய விளம்பரத்தினால் வண்ணார்பண்ணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் ஏறக்குறைய 400 மக்கள் கூடினார்கள். அன்று நாவலர் இச் சங்கத்தின் பயன்பற்றிப் பேசியதும் ஏனைய நிகழ்ச்சிகளும் இலங்கைநேசன் மார்ச்சு 26ந் தேதி இதழில் வருமாறு வெளியிடப்பட்டன.

இலங்கைநேசன் 1877 (ஸ்) மார்ச்சு மீ 26 ந்த

யாழ்ப்பாண மட்டக்களப்பு வேளாண்மைச் சங்கப் பிரசங்கம்

எமது சென்ற பத்திரிகையிற் ரூற்றிய விளம்பரப்படியே குறித்த நேரத்தில் சிறீல சிறீ ஆறுமுக நாவலரவர்களாற் பிரசங்கம் ஆரம்பமானது; அங்கு ஏறக்குறைய 400 சனங்கள்வரையிலும்

வந்து கூடினார்கள். இவ் வேளாண்மைச் செய்கைக் கூட்டம் கூடி நடைபெறும் வழிவகைகள் அணுவளவேனும் எம்முரவர்களுக்குத் தெரியாது. இங்கிலீசு பத்திரிகைகளில் மாத்திரம் பேசப்பட்டதுண்டு. அதன் விபரமென்னவென்று கேட்போருக்குப் பாரதம் போலக் கதை நீடிக்குமென்று அறிந்தவர்களும் அதென்னமோ வென்று மாறிவிடுவதுண்டு. எம் இலங்கையிலுள்ளவர்களுக்கு அரசாட்சியாரும் சங்கத்தவர்களுங் கூடிச் செய்ய முயன்ற நன் னோக்கத்தை உள்ளபடி முற்றுமறிந்த சிறீல சிறீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் பரோபகாரங் கருதி எவருக்கும் அதன் விபரங்கள் நல்லாய் மனதிற் படும்படி செய்யும்பொருட்டுத்தான் பிரசங்கம் கூடினது. அப்பிரசங்கத்தில் எம்முரவர்கள் அக் கூட்டத்திற் சேர்ந்து பங்கெடுத்தாலுண்டாகும் நட்டமில்லாத நயத்தையும் விருத்தியையும் சிறுவரும் விளங்கத் தக்க அளவு வெளிப்படையாய்ப் பேசிப் பிரசங்கத்துக்கு வந்த சகலருக்கும் ஆசி கூறி இவ் வரிய பெரு நய முயற்சிக்குக் கையிடற்குப் போதிய ஆதார வழிவகைகளைக் காட்டி முடித்தனர். அத்துடன் சிறீ. அருணாசலம், சிறீ. ராம. சித. முத்துக்கறுப்பன் செட்டியார் அவர்களும் சில போதிய கவனிப்புகள் யாருக்கும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்க பெரு நய மொழிகள் பேசி முடித்தனர். இப்போ அறிகிற வரையில் 2000 பங்குவரையில் யாழ்ப்பாணத்தார் எடுத்துப் பணங் கட்டிக்கொண்டார். இன்னுமிடமுண்டானால் அதிகமாய் எம்முரவர்கள் எடுக்கத்தக்க போதிய நன்மனமும் விடாமுயற்சியும் ஐக்கியமும் குடிகொள்ள இடமுண்டாகிய இவ்வரிய பிரிய பிரசங்கத்தின் நயத்தை இம்மட்டென்றும் இப்போதானே காரியமறிந்தோமென்றும் ஊரவர்கள் இனிது விளங்கிப் பெரு முயற்சி அடைகிறார்கள். ஆகவே, இச் சங்கத்தார் சங்கத்திற் சகல காரியங்களையும் அவ்வவ் வூரிலுள்ளவர்கள் பங்கெடுப்பதற்குப் போதிய உபகரணமாக ஒவ்வோர் பிரதான கூட்டத்தாரை அல்லது காரியஸ்தரை நியமிக்க வேண்டியது அவசிய தேவை யென்பது எமக்குப் புலப்படுகிறது.

நாவலர் இச் சங்கக் கூட்டங்களைத் தம் வண்ணார்பண்ணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் நடத்திவந்தார். இச் சங்கத்தின் பங்காளிகளுக்கு யாதாயினும் விசேட செய்தி கூறவேண்டின் அதற்காகக் கூட்டமொன்றனைக் கூட்டினார் என்பதை வரும் விளம்பரத்தினால் அறியலாம்:-

இலங்கைநேசன் 1878 (ஸ) பங்குனி மீ 13ந் உ

விசேஷ விளம்பரம்

யாழ்ப்பாண மட்டக்களப்பு வர்த்தக வேளாண்மைச் சங்கம்

யாழ்ப்பாணத்தார்களுள்ளே, இந்தச் சங்கத்திலே பங்கெடுத்தவர்களெல்லாருக்கும் நாம் அறிவிக்கத் தக்க விசேஷ சமாசாரம் ஒன்று உண்டு. ஆதலால் அவர்களெல்லாரும், பங்குனி மீ யசு உ சனிக்கிழமை பிற்பகல் மூன்றுமணிக்கு வண்ணார்பண்ணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிலே வந்து கூடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

இங்ஙனம்,

வண்ணார்பண்ணை,
பங்குனி மீ 12 உ.

க. ஆறுமுகநாவலர்

இவ் வேளாண்மைச் சங்கத்தின் நிர்வாகம் 1879 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் தளர்வுற்றிருப்பதனை இலங்கைநேசன் குறிப்பிட்டுள்ளது.

இலங்கைநேசன் 1879 (ஸ) தை மீ 22 ந் உ

கந்தளாய் கம்பனி

இக் கம்பனியை நடைபெறாமல் இடையூறு விளைய வினைக் கெட்டு வேஷம்போட்டுத் திரிந்த உருத்திராட்சப் பூனைகள் வாயிலிருந்து தப்பிவிட்டது! தப்பிவிட்டது! இலங்கையில் சுதேச சாகியத்தார் இவ்வரிய பெரு முயற்சியை இனிது முடித்தல் கூடாதென, ஆட்சேபித்த அளவற்ற மகான்கள் மெச்சிக் கைதட்டிக் குலுங்க நகைக்க இடம் நேரிடுமட்டுக்கும் நெருங்கியும், விடாமுயற்சியும் பெரிது பரோபகார சிந்தையுமுடைய மகான்கள் பேருதவியுடன் நடைபெறத்தக்க நந்நிலையில் (நன்னிலையில்) வந்து விட்டது! வந்துவிட்டது!! கம்பனிக்கு நன்மை செய்ய நினைந்தது

டி.நெகற்றரிமார்களாக சேர்ந்து கம்பனியையும் வயற் செய்கையையும் நடத்த முயன்று விரைந்து நிற்கும் மெஸ் கோல் (செங் கோல்) த்துரையும் மெஸ் குமாரசாமி மெஸ் கதிரவேலுப்பிள்ளை முதலியவர்கள் பெரு முயற்சி அளவிடற்பாலது.

மெஸ் கூட்டுத்துரை அவர்களையும் அவர் பக்கத்தவர்களையும் கம்பனியில் ஒரு சிறிதும் உருத்துமின்றி நீக்கி முயற்சிகளில் கையிட இந்த மீ யு அ ல ஓர் கூட்டம் கூட்டிப் பேச விளம்பரஞ் செய்து கூட்டமும் கூட்டி முடிவெடுத்திருக்கின்றன நம்புகிறோம். யாவராலும் அளவிடற்கரிய அனந்த நன்மைகட்குறைவிடமாகிய இக் கம்பனியின் முயற்சி நனிசித்தி எய்த ஆசிப்பவருடன் நாமும் விடா முயற்சியாயிருக்கிறோம்;

1879 ஆம் ஆண்டு மாசித் திங்கள் 12ந்தேதி வெளிவந்த இலங்கைநேசன், யாழ்ப்பாண மட்டக்களப்பு வர்த்தக வேளாண்மைச் சங்கம் என்னும் பெயர் இலங்கை வேளாண்மைச் சங்க மென மாற்றப்பட்ட செய்தியினை அறிவித்தது.

இவ் வேளாண்மைச் சங்கத்தில் நாவலர் பெற்ற 200 பங்குகள் அவருக்குப் பின் எவருக்கு அளிக்கப்பட்டன என்பதுபற்றி மேலும் நாம் ஆராய்தல் வேண்டும். இச் சங்கம் நாவலர் வாழ்ந்த காலத்துக்குப் பின்னும் இனிது நடைபெற்றதென 1880 ஆம் ஆண்டு இலங்கைநேசன் இதழ்களினால் அறிகிறோம்.

நாவலரின் வேளாண்மைப் பணி இதனுடன் நின்றுவிடவில்லை. 1876 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் மழையில்லாமையால் யாற் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. பஞ்சத்துடன் கோதாரியும் மக்களை வாட்டியது. யாழ்ப்பாணத்து உழவர் விளைவு இல்லாமையால் விதைக்க நெல்லில்லாது அல்லற்பட்டனர். நாவலர் இலங்கைச் சட்ட நிருபண சபையில் தமிழ்ப் பிரதிநிதியாகக் கடமையாற்றி வந்த சேர் முத்துக்குமாரசுவாமியின் உதவியுடன் யாழ்ப்பாணத்து உழவர்க்கு அரசாங்கத்திடமிருந்து விதைநெல் அளிக்க முயன்றார். இலங்கை அரசாங்கம் யாழ்ப்பாண உழவரின் நிலைக்கு இரங்கி அவர்களுக்கு விதைநெல் கொடுக்குமாறு யாழ்ப்பாண மாகாண அதிபர்க்குக் கட்டளையிட்டது. ஆனால் யாழ்ப்பாண உழவர்களுக்கு விதைநெல் வழங்கப்படவில்லை. இதுபற்றி நாவலர் செய்திகளைத் திரட்டிச் சேர் முத்துக்குமாரசாமியுடனும் அரசாங்கத்

திற்குத் தெரிவிக்க முயன்றதனை அவர் இலங்கைநேசனில் வருமாறு விடுத்த விளம்பரத்தினால் அறியலாம்.

இலங்கைநேசன் 1877 னு மார்ச்சு மீ 26 ந் து

விதை நெல்

போன வருஷம் விளைவு இல்லாதபடியால் இவ் வருஷம் விதைநெல் இல்லாத சனங்களுக்கு விதைநெல்லுக் கொடுக்கும்படி கவர்ண்மேண்டால் வடமாகாணத்து ஏசண்டுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டதன்றோ. அஃதறிந்து விதைநெல்லுக் கேட்டும், விதைநெல்லுக் கொடுக்கப்படாதபடியால், வெகு சனங்கள் விதைக்கவில்லையே. விதைத்த சனங்கள் தங்களுக்கு நல்ல வேளாண்மை என்று மகிழ்ச்சி கொண்டாடுகிற இந்த வருஷம் விதையாத சனங்களுடைய மனம் என்ன பாடுபடும்! இதனாலே கவர்ண்மெண்டுக்கும் இறைப்பொருள் பெரிதும் நட்டமாமே.

அந்தந்த ஊரிலே பொதுநன்மையை விரும்பிய தைரிய முடைய தகுந்த மனுஷர்கள், விதையாத சனங்களுடைய பெயர், ஊர்ப்பெயர், விதையாத அவரவர் வயல்களிருக்கிற ஊர்ப்பெயர், வயல்களின் பரப்புத்தொகை, இவைகளை உள்ளபடி எழுதி அவரவர் கையெழுத்து வாங்கி முடிவிலே தங்கள் கையெழுத்து வைத்து விரைவிலே எனக்கு அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வண்ணார்பண்ணை,

இங்ஙனம்,

1877 ம் ௨௬ மார்ச்சு மீ 22 உ.

க. ஆறுமுகநாவலர்

நாவலர், விதைநெல்லினைப் பெருதோர் பட்டியலினைத் தயாரித்து அதனை ஸ்ரீ. குமாரசுவாமிக்கு அனுப்பினார். ஸ்ரீ. குமாரசுவாமி சட்ட நிருபண சபையிலே கேள்வி நேரத்தில் இதுபற்றிக் கேட்டதையும் அதற்குத் தேசாதிபதிக்குப் பதிலாகக் கடமையாற்றிவந்த கொலோனியல் சக்கடத்தார் (Colonial Secretary) பார்ச்சுத்துரை (A. N. Birch) கொடுத்த மறுமொழியையும்பற்றி நாவலர் வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

“புதுக் கவர்ணரிடத்தே சி. குமாரசுவாமி யாது செய்வார்! ஆயினும் அந்த மகானுபாவர் ஒன்று செய்தார். அது

என்னை! கொழும்புச் சட்ட நிருபண சபையிலே ஒரு கேள்வி கேட்டார். அது என்னை! “போன வருஷம் விளைவில்லாததிலே இந்த வருஷம் விதைநெல்லுக்கு முட்டுப்படுகிற சனங்களுக்கு விதைநெல்லுக் கொடுக்கும்பொருட்டுக் கவர்ண்மேண்டு கட்டளை செய்ததன்றோ! அந்தக் கட்டளைப்படியே விதைநெல்லுக் கொடுக்கப்பட்டதா? எங்கெங்கே கொடுக்கப்பட்டது? அவ்விஷயத்திலே செய்துகொண்ட உடன்படிக்கை என்னை?” என்றதுதான் அந்தக் கேள்வி. ஓகோ! இதல்லவோ கேள்வி! இந்தக் கேள்வி லக்ஷம் பொன்பெறுமே. எப்படி? விதைநெல்லுக் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற உண்மையை நன்கறிந்த சிறீ: குமாரசுவாமி, துவையினந்துரையுடைய அநீதியையும், வன்கண்மையையும், பொய்யையும் புதுக் கவர்ணருக்கு மெல்லென இனிது விளக்கித், திக்கற்ற ஏழைகளாகிய உங்களுடைய துன்பத்தை நீக்கும் உபாயம் இது என்று கண்டார். நல்லது: இந்தக் கேள்விக்குக் கொலோனியல் சக்கிடுத்தார் கொடுத்த மறுமொழி என்னை! அது இது:- “வடமாகாணத்து ஏசண்டு சந்தேகமில்லாமல் விதைநெல்லுக் கொடுத்திருக்கிறார். வீபரமாகிய அறிவிப்பு வேண்டுமானால், வருவிக்கப்படும்” என்பதுதான்..... இங்கே தலைமைக்காரர்கள் சிலர், விதைநெல்லுப் பற்றிக்கொண்டோம் என்று சனங்களிடத்திலே பற்றுச் சீட்டு வாங்கித் தரும்படி, தாங்கள் வலிந்து ஏவப்படுகிறார்கள் என்று புலம்பிக்கொண்டு திரிகிறார்கள். இதற்கு முன் எத்தனையோ விஷயங்களிலே, சிலரை அச்சுறுத்தியும், சிலரைத் தங்கள் வேலை போய்விடப்போகிறது என்று கண்ணீர் பொழிந்து அழுது கெஞ்சியும், சிலரைக் கைக்கூலி கொடுத்தும், தங்கள் வசப்படுத்திக் கொண்டு, துவையினந்துரையுடைய காரியங்களை முடித்த தலைமைக்காரர்களும் கச்சேரி உத்தியோகத்தர்களும், இப்பொழுது விதைநெல்லுப் பற்றிக்கொண்டோம் என்று பொய்ப் பற்றுச் சீட்டு வாங்கிக் கொடுக்கமாட்டார்களா! கொடுப்பார்கள். கொடுப்பார்கள். ஏன்! கொடுப்பார்கள் என்பதிலே சந்தேகமா!”⁶

நாவலர் பொதுநன்மையை விரும்பிய தைரியமுடைய தகுந்த தொண்டரென்பதற்கு அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் துவையினந்துரையின் ஆட்சியில் உழவர்க்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுங்கோண்மைபற்றி எழுதிய இக் கூற்றுச் சான்றாகும்: “வேளாண்

6. இலங்கைநேசன் 1877 @ கார்க்கிதை மீ 28த் தி.

மைக்கு மேலாகிய தொழில் வேறு ஒன்றும் இல்லை” என்பதை உணர்ந்தே நாவலர் இவ்வாறு அதன் வளர்ச்சியின் பொருட்டு அயராது உழைத்தார்.

7. வேளாண்மை:

இண்டாம் பாலபாடம்,

சு. ஆறுமுகநாவலர்.

“வேளாண்மையாவது நிலங்களைத் திருத்திப், பருவம் பார்த்து வேண்டிய செய்கைகளைச் செய்து, பலவகையான பயிர்களை உண்டாக்குதல். மனிதர்களுக்குச் சிவ ஆதாரமாயுள்ளது வேளாண்மை”

— நாவலர்

நாவலரும் கிலமடைந்த கீர்மலைச் சிவன்கோவிலும்

சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுள்; ஆதலின் சிவனை வழிபடும் மெய்ந் நெறியாகிய சைவசமயமே மெய்ச் சமயம். அதுவே மேலான சமயமுமாம். இவ்வுண்மையைச் சைவசமயிகள் நன்குணர வேண்டும் என்னுங் குறிக்கோள் உடையவர் நாவலர். இதனை அவர் வாக்குக்கள் வலியுறுத்தும். “பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாதவர் பதி; பதி ஒருவரே; அந்தப் பதி சிவபெருமான்”, “சிவபெருமானின் வேறுகாத திருவருளே சிவசத்தி; அந்தச் சிவசத்தியே பார்வதிதேவியார் என்று சொல்லப்படும். சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்கு அருள் செய்யும்பொருட்டுக் கொண்டருளிய மூர்த்திகள்:— விநாயகக் கடவுள், சுப்பிரமணியக் கடவுள், வைரவக் கடவுள், வீரபத்திரக் கடவுள். இவர்களுக்குச் செய்யும் வணக்கம் சிவபெருமான் ஒருவரைக் குறித்த வணக்கமேயாம்.” என்பன 1 நாவலர் நல்வாக்குக்கள்.

வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோவில் நாவலருடைய கண்டனத்துக்கு எவ்வகையிலும் பாத்திரமாகாமல் தடாத்தப்பட்டு வந்தது. 1876 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 26 ந்தேதி நல்லூர்க் சுந்தகவாயி கோவில் அதிகாரியின் செயல்கள்பற்றி ஆராய்வதற்கும், அவைபற்றிக் கருத்துக்கள் தெரிவிப்பதற்கும், இச்சிவன் கோவிலில் ஏறக்குறைய 3000 மக்கள் நாவலர் தலைமையிற் கூடினார்கள். இதுபோலப் பல சமயப் பணிகளை ஆற்ற

1. சைவசமயம்:

ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு,
த. கைலாசபிள்ளையால் திரட்டப்பட்டது,
வித்தியாநுடானை யந்திரசாலை,
யாழ்ப்பாணம். கலி: ௧௯௨௩.

வதற்கு இச் சிவன்கோவில் அவருக்கு உதவியது. இக் கோவில் மனேச்சராயிருந்த செ. துரையப்பாச் செட்டியார்மீது, நாவலருக்கு இருந்த மதிப்பினை அவரெழுதிய வெகுசனத் துரோகம் என்னுங் கண்டனம்வாயிலாக நாம் அறியலாம். ஆகையால், நாவலர் வண்ணார்பண்ணையிலுள்ள சிவன் கோவில்போல ஈழத்தின் பல பகுதிகளிலுஞ் சிவன் கோவில்கள் கட்டப்பட்டு ஆகம விதிகளுக்கேற்ப நடத்தப்படுவதை விரும்பினார்.

நாவலர் ஈழநாட்டுக் கோவில்களின் பண்டைய வரலாற்றினை நன்கு அறிந்திருந்தார் என்பதற்கு நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் முதலியனபற்றி அவர் எழுதியவை சான்றாகும். மாதோட்டம், கிரிமலை முதலிய இடங்களில் முன்பு இருந்த சிவன் கோவில்கள் அழிவுற்ற வரலாற்றினை அறிந்திருந்தார். அவ்விடங்களில் மீண்டுஞ் சிவன் கோவில்களைப் புதிதாய்க் கட்டியெழுப்பும் நோக்கங்கொண்டார். பழைய சிவன் கோவில் இருந்த இடத்திற் புதிதாகச் சிவன் கோவிலொன்றனைக் கட்ட விழைந்தார். இதுபற்றித் தம் யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை என்னும் நூலின் இறுதியிற் குறிப்பிட்டுள்ளார். நாவலர் கிரிமலையிற் சிவன் கோவில் ஒன்று கட்டுவதற்குரிய காலமும் இடமும் பற்றிச் சோதிட வல்லநர், நல்லூர் இரகுநாதையருடனும், அராவிச் சிற்பாசாரியார் அ. சுவாமிநாதருடனுங் கலந்தாலோசித்தார். கிரிமலைச் சிவன் கோவிலை மறுபடி எழுப்பிச் சிவலிங்கப் பிரதிட்டைபண்ணும் நோக்கத்தில் நாவலருடன் கார்த்திகேயக் குருக்களும் அவர்களின் புதல்வரும் ஒத்துழைத்தனர்; அவ்வுத்தமோத்தம சிவதருமத்தின்பொருட்டுப் பொதுமக்களின் பொருளுதவியினை நாவலர் நாடினார். 1878 ஆம் ஆண்டு வைகாசித் திங்கள் 24ந் தேதி கிரிமலைச் சிவன் கோயில் என்னுந் தலைப்பில் துணுப்பிரசுரமொன்றனை வெளியிட்டார். அப்பிரசுரம் வருமாறு:-

கிரிமலைச் சிவன் கோயில்*

யாழ்ப்பாணத்திலே, மாவிட்டபுரத்துக்கு வடமேற்கே இரண்டு மைல் தூரத்தில் உள்ள கிரிமலையிலே, ஆதியில் ஒரு

* நாவலரின் கிரிமலைச் சிவன் கோயில் என்னும் விக்கியாபனம் 1880 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசித் திங்கள் 25ந் தேதிச் சைவ உதயபானு இதழில் மறுபிரசுரமாகியது. அவ்விதழில் வெளிவந்த விக்கியாபனத்தின் மூலமே சண்டு தரப்பட்டுள்ளது யோகி ஸ்ரீ சுத்தானந்த பாரதியார் தம் நாவலர் பெருமான் (புது புக நிலையம், புதுச்சேரி, 1948. பக்கங்கள் 156-158) என்னும் நூலில் இவ்விக்கியாபனத்தைத் திசுத்தியும் [சிரார்த்தம் (சிரார்த்தம்), ஐயம் (சலம்), கட்டும் (சட்டுவிக்கிற), தட்சிணையிலே (தசுணையிலே), ஜனங்கள் (சனங்கள்), வசிக்கும் (வசிக்கிற), கிரியைகள் (கிரியைகளை)] இதிற சில முக்கியமான வாக்கியங்களை [தலவிசேட தீர்த்த விசேடத்தோடு மூர்த்தி விசேடமுங் கடுமாயின், மிக நலமாமே, யாழ்ப்பாணத்துச் சனங்கள் தங்கள் தங்களால் இயன்ற -] நீக்கியும் வெளியிட்டிருப்பதை இதனை அவர் வெளியிட்ட துடன் ஒப்பிட்டுப் படிப்போர் உணர்வர்.

பெரிய சிவன் கோயில் இருந்தது; அது போர்த்துக்கேசரால் இடிபட்டது. கீரிமலையின் அடியினின்றுஞ் சுத்த சலம் ஊற்றெடுத்துக் கடலினுள்ளே பாய்கின்றது. அந்தச் சங்கமம் புண்ணிய தீர்த்தம் என்று விசுவசித்தன்றே யாழ்ப்பாணம் எங்கும் உள்ள சைவசமய சனங்கள், விசேஷ தினங்களிலே அங்கே போய் ஸ்நானஞ் செய்கிறார்கள். அநேகர் அங்கே சங்கற்பஞ்செய்து, ஒரு மண்டலம் அரை மண்டலம் ஸ்நானஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்; அநேகர் அந்தியேட்டி, சிராத்தம் முதலிய கிரியைகளை அங்கே போய்ச் செய்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் ஸ்நானஞ் செய்தவுடனே சுவாமிதரிசனஞ் செய்யும்பொருட்டு, அங்கே ஒரு கோயில் இல்லையே. யாழ்ப்பாணத்தில் எத்தனையோ இடங்களிலே, கோயில் சமீபத்திலிருக்கவும், புதிது புதிதாகக் கோயில் கட்டுவிக்கிற நம்மவர்கள், எல்லாச் சனங்களுக்கும் பொதுத் தலமாகிய கீரிமலையிலே, ஒரு கோயில் கட்டுவிக்க இதுவரையும் நினையாதது என்னையோ?

கீரிமலையிலே ஒரு கோயில் கட்டுவித்துச், சிவலிங்கப் பிரதிட்டை செய்வித்து, நித்திய பூசை நடத்துவிப்பது மேலாகிய சிவ தருமம். தலவிசேட தீர்த்த விசேடத்தோடு முர்த்தி விசேட முங் கூடுமாயின், மிக நலமாகே. யாழ்ப்பாணத்துச் சனங்கள் தங்கள் தங்களால் இயன்ற பொருளுதவி செய்வார்களானால், இந்தச் சிவதருமத்தைத் தொடங்கி நிறைவேற்றலாம்.

க. சனங்கள் இந்தச் சிவதருமத்தின்பொருட்டுப் பணமாக வேணும், மரம், கல், சுண்ணாம்பு முதலிய உபகரணங்களாகவேணும், தங்களால் இயன்றது கொடுத்தல் வேண்டும்.

2. கீரிமலையிலே அந்தியேட்டி சிராத்தஞ்செய்யுஞ் சனங்கள் தகுதியாகிய தானம் இரண்டு, இந்தச் சிவதருமத்தின்பொருட்டுக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

ங. கீரிமலையிலே அந்தியேட்டி செய்யுங் குருமார்கள், அந்தியேட்டி தக்ஷணையிலே அந்தியேட்டி யொன்றுக்குக் கால் ரூபாவீதம், இந்தச் சிவதருமத்தின்பொருட்டுக் கொடுத்தல் வேண்டும்

சு. கீரிமலையிலே விசேஷ தினங்களிலே போய் ஸ்நானஞ் செய்கிற சனங்கள், இந்தச் சிவதருமத்தின்பொருட்டு, அங்கே வைக்கப்படும் உண்டிப்பெட்டியிலே தங்கள் தங்களால் இயன்ற பணத்தொகை போடல் வேண்டும்.

ரு. கிரிமலைக்குச் சமீபத்தில் உள்ள ஊர்களில் வசிக்கிற சைவசமய சனங்கள், தங்கள் தங்கள் நிலங்களிலே நெல், சிறு தானியம், காய், கனி, வெற்றிலை, புகையிலை முதலிய பலங்கள் உண்டாகும்பொழுது, அவைகளிலே தங்களால் இயன்றது இந்தச் சிவதருமத்தின்பொருட்டுக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

சு. கிரிமலைக்குச் சமீபத்தில் உள்ள ஊர்களில் வசிக்கிற சைவசமய சனங்கள், இந்தச் சிவதருமத்தின்பொருட்டுத், தங்கள் தங்கள் வீடுகளிலே போடப்படுகிற குட்டான்களிலே, நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு பிடி அரிசிபோட்டு, அந்த அரிசியை மாசமுடிவில் வருந் தண்டலாளிடத்தில் ஒப்பித்தல் வேண்டும்;

எ. காங்கேயன்றுறையிலே அரிசி, நெல் இறக்குமதி செய்கிற வியாபாரிகள், அரிசி, கரிசை ஒன்றுக்கு ரூபா அரை, நெல், கரிசை ஒன்றுக்கு ரூபா கால் வீத மகமை, இந்தச் சிவதருமத்தின்பொருட்டுக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

அ. தகுதியாகிய பணத்தொகை வைத்துக்கொண்டு சிவதருமஞ்செய்ய விரும்புகிறவர்கள், கிரிமலைச் சிவன் கோயிலிலே தங்கள் தங்களால் இயன்ற திருப்பணி செய்வித்துக்கொள்ளலாம். அவரவர் செய்வித்த திருப்பணியிலே அவரவர் பெயர் வெட்டப்படும்.

இங்ஙனம்,

க. ஆறுமுகநாவலர்

வண்ணூர் பண்ணை.

வெகுதானிய ௭௭ வைகாசி மீ 2௪ உ.

நாவலர் கிரிமலையிற் சிவன் கோவில் கட்டுவதற்கு எடுத்த முயற்சி யாது காரணத்தினாலே தடைப்பட்டுவிட்டது. அவர் சிவபதமடைந்த சில்லாண்டுகளுக்குப்பின் உதயபாலு, இலங்கை நேசன், முதலிய செய்தித்தாள்கள் அவர் வழியிற் சென்று விடுத்த விளம்பரங்களினூற் சைவசமயப் பொதுமக்கள் விழிப்புற்று இவ்வாலயப் பணியினை இனிது நிறைவேற்றினர். இப் பணியினை நிறைவேற்றுவதற்கு உழைத்தவர்களுள் ஒருவர் வட்டுக்கோட்டையைச் சார்ந்த நா. சிவசுப்பிரமணிய ஐயர்.

“பூர்வகாலத்திலே சுக்ராநுகிரகம் பெற்ற பெரியோர்களாலே செய்யப்பட்ட தேவாலயங்களுள்ளும் புண்ணிய தீர்த்தங்களுள்ளும் சிவமாயுள்ளவைகளை முன்போலச் செய்வித்தல் வேண்டும்”.

- நாவலர்.

நாவலரின் கண்டனமொன்றன் வரலாற்றுப் பின்னணி

திரு. த: கைலாசபிள்ளை அவர்களால் திரட்டி வெளியிடப்பெற்ற ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத் திரட்டு நாவலர் எழுதிய கண்டனங்கள் பலவற்றினைக் கொண்டுள்ளது. நாவலரின் கண்டனங்கள் எழுந்த வரலாற்றுப் பின்னணி அந்நூலில் இடம்பெறவில்லை. இதனால், நாவலர் எவ்வெச் சந்தர்ப்பங்களில் அவற்றினை எழுதினாரென்று நாம் எளிதில் அறியமுடியாத நிலையில் இருக்கின்றோம். இந்நோக்கில் நாவலர் பிரபந்தங்கள் யாவும் விரிவான வரலாற்றுக் குறிப்புடன் வெளியிடப்படுவதைப் பலரும் விரும்புவர். நாவலரின் பிரபந்தங்களுக்கு எவ்வாறு வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் எழுதலாமென்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அவர்களின் இழிமொழித் திமிர தீபிகைச் சண்டமாருதம் என்னுங் கண்டனம் எழுந்த வரலாறு இக்கட்டுரையில் வருணிக்கப்படுகிறது.

நாவலரின் மாணாக்களும் அவரின் வண்ணார்பண்ணைச் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை ஆசிரியனான மாகிய சி. செந்திநாதையர் கிறிஸ்தவ கத்தோலிக்கச் சமயவாதிகளை எதிர்ப்பதில் நாவலருக்கு உறுதுணையாயிருந்தவர். 1876 ஆம் ஆண்டிற் கத்தோலிக்கப் பாதுகாபலன் என்னுஞ் செய்தித்தாள் தொடக்கப்பெற்றது. அச்செய்தித்தாளில் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை எழுதின சைவ மகத்துவம் என்னும் நூலிற்குச் சைவமகத்துவ திமிரபானு, சைவமகத்துவ திக்காரம் முதலிய கண்டனங்கள் தொடர்ச்சியாக எழுதப்பட்டன. நாவலரும் அவரின் மாணாக்கரும் நிறைந்த புலமையுடன் இலங்கை நேசனில் (1877 ஆம் ஆண்டில் தொடக்கப்பட்டது) எழுதிவருவதையும், அவர்கள் பிற இடங்களிற் பொதுமக்களைக் கவரும் முறையிற் சொற்பொழிவாற்றிவருவதையுங் கண்ணுற்ற கத்தோலிக்கச் சமய வாதிகள் வேறு வழியின்றி இந்தியாவிலிருந்து அரு

எப்ப முதலியார் என்னும் வித்துவானை யாழ்ப்பாணத்துக்கு வரவழைப்பித்து அவ்வித்துவான் துணையுடன் சைவத்தையும் நாவலரையும் அவரைச் சார்ந்தோரையும் வன்மையாகக் கண்டிக்கத் தொடங்கினர். இவர்களின் கண்டனங்களைப் பொறுக்கமுடியாமல் நாவலர், செந்திநாதையரைக் கத்தோலிக்க விசுப்பாண்டவரைவாதத்துக்கு அழைக்கும் விளம்பரம் ஒன்றை இலங்கைநேசனில் வெளியிடுமாறு தூண்டினார். செந்திநாதையர் விடுத்த விளம்பரம் வருமாறு:—

இலங்கைநேசன் 1878 லு ஆனி மீ 13ந் த்

சமயவாத விளம்பரம்

இவ்வியாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள கத்தோலிக்க குருமார்கள், தங்கள் “கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலன்” என்னும் பத்திரிகையிலே நமது சைவசமயத்தை வேண்டியவாரே தூஷித்துத் தங்கள் சமயமே மெய்ச் சமயம் என்று கொர்ச்சிக்கிரூர்கள். கத்தோலிக்கர்களுக்குத் தலைவராகிய பிஷப் பொன்சீன் (Bishop Bonjean) கத்தோலிக்கச் சமயத்தைச் சுட்டி ஒரு பிரசித்த சபையிலே என்னோடு வாதஞ்செய்ய உடன்படுவாராயின் அவ்வுடன்பாட்டைப் பத்திரிகைவாயிலாக வெளிப்படுத்தக் கடவர். வாதத்திலே தமது மதத்தை நியாயங்கொண்டு நிறுத்துவாராயின், நான் என் சிஷ்யர்களோடு அவர் மதத்திலே பிரவேசித்து, அம் மதத்தைக் கைம்மாறு ஒரு சிறிதும் வேண்டாது பிரசுரித்துத் திரிதலிலே என் வாழ்நாள் முழுவதும் போக்குவேனென்று உறுதிப்படுத்துகிறேன்.

வண்ணார்ப்பண்ணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை உபாத்தியாயருள் ஒருவராகிய

சி. செந்திநாதையர்

1878 லு ஆனி மீ ௧௩ உ

இவ் விளம்பரம் இலங்கைநேசனில் தொடர்ந்து வெளியிடப்பட்டது. இது வெளிவந்த தேதிக்குப் பதின்மூன்று நாட்கள் கழித்து வெளிவந்த கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலனில் கோப்பாய் மாணுக்கன் என்ற புனைபெயரில் வருஞ் செய்தி வெளியிடப்பட்டது.

கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலன் 1878 லு ஆனி மீ 22ந் தீ.

இழிமொழித் திமிர தீபிகை

சமயவாத விளம்பர வீர ஐய!

நீர் இலங்கைநேசன்வாயிலாக எவ்விதத்தானுமிகச் சிறந்தோங்கிய ஓர் சாஸ்திரியானவரை வாதஞ்செய்ய வாரும்! வாரும்! என முழக்கமிடுகின்றீர். வாதிப்பதினால் மாத்திர மெய் வேதத்தைக் கண்டுபிடித்தோரைக் காட்டுவீரோ? அவ்வாறு யாராவது கண்டுபிடித்தனரென யாண்டுங் கேட்டிலேம். வாதஞ்செய்யப் புகின் பெயர் மதத்தோருந் தம் மதம் மெய் மத மெனப் பிடிவாதமாய் வாதிப்பர். வாதத்தினால் மெய் வேதத்தை நுகரலாமென (உமது சிவகடாசுஷி வீக்ஷணத்தாலோ) உமக்குப் புலப்பட்டதெவ்வாறு? நீர் உமது புன்மதிக்கொண்டு யாவரானு மளப்பருந் தகைத்தாய ஞானமே திருமேனியாகக் கொண்ட பரமபதி யருளிய வேதத்தை யனவிடப் புகுந்தது "நரி வால் கொண்டு கிணறுழம் பார்த்தலை" யொக்கும். பார்க்குமிடத்து, முருகேசப்பிள்ளைக்கும்¹ உமக்குந்தான் வாதந்தலைப்பட்டதுபோலும். இது நிற்க, உமது கல்வித் திறமையையுந் தருக்கப் பிரசண்ட வேகத்தையுங் காட்ட விரும்புவீரேல், என்னுடன் வருக. யானும் வருகுவல்.

இங்ஙனம்,

கோப்பாய் மாணுக்கள்.

நாவலர் கோப்பாய் மாணுக்கள் 1878 ஆம் ஆண்டு ஆனி 22ந் தேதி வெளிவந்த கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலனில் எழுதிய இழிமொழித் திமிர தீபிகையினைப் படித்தார். அவ் விழிமொழித் திமிர தீபிகையினைத் தகர்க்குஞ் சண்டமாருதம் ஒன்றனை எழுதி இலங்கை நேசனில் வெளியிட்டார். அக்கண்டனத்தில் நாவலர் செந்தி நாதையர் விவியிய நூல் முழுவதையுங் கிறீஸ்தவ சமயங்குறித்து

1. முருகேசப்பிள்ளை என்பது கள்ளகத்துப் பூ. முருகேச பண்டிதர் (1829 - 1900) என்பவரைக் குறிக்கும். இவர் 2-5-1878இல் வெளிவந்த இலங்கைநேசன் இதழில் வித்துவான் அருளப்ப முதலியாரைத் தம்முடன வாதத்திற்கு வருமாறு வாத விளம்பரமொன்றனை விடுத்திருந்தார்.

மேனாட்டுக் கிறிஸ்தவரும் கிறிஸ்தவ விரோதிகளும் எழுதிய நூல் களையுந் கற்றிருந்தாரென்று குறிப்பிட்டுள்ளார். நாவலருக்குத் துணையாயிருந்து சைவத்தைக் காப்பாற்றியோர் எவ்வெச் சமயப் புலமையுடையோராய்த் திகழ்ந்தார்களென்பதற்கு நாவலர், செந்திநாதையர்பற்றிக் கூறியது சான்றாகும்.

இலங்கைநேசன் 1878 ஆனி மீ 29ந் த்.

இழிமொழித் திமிர தீபிகைச் சண்டமாருதம்

பெயர் வெளிப்படுத்தாது மறைவில் நின்று கத்தோலிக்குப் பாதுகாவலன் வாயிலாக வம்பிலக்குத் தொடுக்கின்ற கோப்பாய் மாணாக்கனே! நீ எந்தப் பள்ளிக்கூடத்து மாணாக்கன்? யார் மாணாக்கன்? உன் பெயர் யாது? சமயம் யாது? புரோடெஸ்டண்ட் சமயமோ? கத்தோலிக்க சமயமோ? புரோடெஸ்டண்ட் சமயம் என்பையாயின், விக்ரிக வணக்கஞ் செய்யுங் கத்தோலிக்கர்பொருட்டு வாதிக்கப் புகாய், புகுவையாயின், விக்ரிகாரா தன தூஷகனாய் நின்ற நீ, சுவமத தூஷகனாகுவையே. கத்தோலிக்க சமயம் என்பையாயின், கோப்பாயிலே கத்தோலிக்க வித்தியாசாயாவது, கத்தோலிக்க குடும்பமாவது கண்டுமிலேங் கேட்டுமிலேம். மாணாக்கனே! கத்தோலிக்க மதத்தில் எப்பொழுது புகுந்தாய்?

வாதத்தாற் சமயவுணர்ச்சி பெறலாகாதென்றாய். பின் எதனாற் பெறத் தக்கது? பஞ்ச காலத்திலே பட்டினியால் வருந்தும் நெடுந்தீவாரி முதலாயினருக்கு உதவி உயிர் பிழைப்பிப்பெமென்று சைவர்களாகிய நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிகள் முதலாயினோரிடத்தும் யாசித்த அரிசி காட்டி, இவ்வரிசி தருவேம் நமது கத்தோலிக்க மதத்தில் வருவீர்களாக என்று ஆசை பூட்டி, அவ்வேழைகளை ஒருங்கு கூட்டி, அரிசி காய்கறி நீட்டி, ஸ்நானமாட்டித், தஞ்சமயவலையின் மாட்டி, நரகக் குழியில் வீட்டி, இன்ன இன்ன காலத்து, இத்தனை, இத்தனை அஞ்ஞானிகளை நம் மதத்திலே புகுத்தினெமென்று பொய்ப் புகழீட்டிச், செருக்குறுநின்ற நுஞ்சாஸ்திரியாரைச், செந்திநாதையர் வாதத்துக்கு அழைத்தது குற்றந்தானே. இதனை யாவர் மறுப்பார்! நுஞ்சாஸ்திரியாரை முன் மாதிரியாகப் பின்பற்றினால் என்னை? 'மடை' ஐயர், சிராதத்தாதி களிலே தமக்குக் கிடைத்த அரிசியை வெளியில் விடாது வைத்துக்கொண்டு, சைவமத போதகராகப் பார்க்கிறாரோ! பஞ்சத்தால்

வருந்தித் தெருத்தோறுந் திரீந்த கத்தோலிக்கர்களுள்னே சிலருக்குக் கொடுத்தால், அவர்கள் விபூதி பூசார்களோ? அப்பொழுது, இன்ன இன்ன காலத்திலே இத்தனை இத்தனை கத்தோலிக்கர்களைச் சைவமதத்திலே புகுத்தினேம் என்று எழுதிவிட்டலாமே! எழுதிவிட்டாரானால், இலங்கைநரச பத்திராதிபர் வெளிப்படுத்தி விடாரா? வியாதி நீக்கம் புத்திரபாக்கிய முதலியவைகளின் பொருட்டு நல்லூர்க் கந்தகவாமி கோயில் வண்ணார்பண்ணைப் பெருமாள் கோயில்களுக்குப் பிரார்த்தனை செலுத்துகிற கத்தோலிக்கர்கள் பசி நீக்கத்துக்கு விபூதி பூசப் பின்னிடுவார்களா! லகு வழியிருக்க வாத்தத்துக்கு ஏன் ஐயர் அலைடுவர்! பிராமணனுக்குப் பின் புத்திதானே!

சைவசமயமும் அறியாது கத்தோலிக்க மதமுமறியாது தங்கள் பெயரும் எழுத அறியாத பறையர் நளவர் பள்ளர்களுக்குக் கத்தோலிக்க உண்மையை ஒரு படி யரிசி மாத்திரத்தால் நாட்டவல்ல நுமது சாஸ்திரியார், இலக்கண இலக்கியங் கற்றுச் சைவ நூலுஞ் சிறிது ஒதி, விவிலிய நூல் முழுதுமுணர்ந்து, அவ்வளவினமையாது, இங்கிலாந்திலே எத்தனையோ பிரசித்த சபைகளிலே கிறிஸ்துமத குருமார்களும் கிறிஸ்துமத விரோதிகளும் வாதித்த வாத புத்தகங்கள் பலவும் வாசித்துக் கிறிஸ்துமத விஷயத்திலே தமக்குத் தோன்றிய சந்தேகங்களை நிவிர்த்திசெய்து கொள்ளலாமென்னும் ஆசைகொண்டு, கத்தோலிக்க குருமாருக்குங் குருவாகிய தம்மோடு வாதிக்க வெளிப்பட்டுவந்த பிராமணருக்குக் கத்தோலிக்க உண்மையை எவ்வாறு காட்டுவார்! சங்கடந்தானே.

நஞ் செந்திரநாதையர் உன்னை ஒரு வாதுசெய்யத் துணிந்தால், கோப்பாயில் எந்த மூலை முடுக்குகளிலே ஓ மாணாக்கனே மாணாக்கனே! என்னு உன்னைத் தேடிப்பிடிப்பார். தயைகூர்ந்து சற்றே சொல்லு. நின் சாஸ்திரியாரோடு வாதிக்க விவளிப்படையினின்ற உபாத்தியாயர் வல்லரல்லர் என்ற நீ, உபாத்தியாயரோடு வாதிக்க மறைவில் நின்ற மாணாக்கன் வல்லன் என்று, வாதம் பார்த்துக் களிக்க எதிர்பார்த்து நின்ற யாமெல்லாம் எப்படித் துணியலாம்!

இங்ஙனம்,
வண்ணை நடு.

நாவலரின் இழிமொழித் திமிர திபிகைச் சண்டமாருதம் என்னுங் கண்டனம் கோப்பாய் மாணாக்கனே என விளிப்பெயருடன்

தொடங்குவதன் காரணத்தினை நாம் இப்பொழுது அறிய முடிகிறது. ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத் திரட்டில், நாவலர் இக் கண்டனத்தினை எக்காலத்தில் எழுதினாரென்று திரு. த. கைலாசபிள்ளை குறிப்பிடவில்லை. நாவலர் வண்ணை நடு என்னும் புனைபெயரில் இவ்விலங்கைநேசனில் எழுதிய கண்டனத்தினை எதிர்த்து ஒருவர் கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலனில் 1878 ஆம் ஆண்டு ஆடி 6ந் தேதி இதழில் சைவருளங் கலக்கி என்னும் புனைபெயரில் எழுதியுள்ளார். ஆகையால், கோப்பாய் மாணுக்கன் எழுதிய கடிதம் வெளிவந்த ஆனி 22ந் தேதிக்கும் சைவருளங்கலக்கி எழுதிய கடிதம் வெளிவந்த ஆடி 6ந் தேதிக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் (ஆனி 29, 1878) வெளிவந்த இலங்கைநேசனில் நாவலர் எழுதியுள்ளார் எனத் துணியலாம். கோப்பாய் மாணுக்கன் என்னும் புனைபெயரிற் கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலனில் எழுதியவர் சா. யேசுதாசன் என்று இவர் வண்ணை நடுவோய் என விளித்து நாவலர் எழுதிய கண்டனத்துக்கு எதிராக 1878 ஆம் ஆண்டு ஆடி 13ந் தேதி வெளிவந்த கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலனில் எழுதிய கண்டனம்வாயிலாக அறிகிறோம். இக் கண்டனத்தில் இவர் தம் பெயரை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

நாவலரின் கண்டனத்துக்குஞ் செந்திநாதையரின் விளம்பரத்திற்குங் கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலனிற் கண்டனங்கள் பல எழுதப்பட்டன. அவற்றினை விரிவஞ்சி விடுத்தாம். ஆகையால் நாம் நாவலரின் கண்டனங்களின் மெய்ப்பொருளைச் செவ்வனே அறிய விழையின் நாவலர் காலத்தில் வெளிவந்த இலங்கைநேசனுடன் உதயதாரகையினையும் கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலனையும் பிற செய்தித்தாள்களையும் படித்தல் வேண்டும். இவை யாவற்றிலும் நாவலர் எழுதியவற்றிற்கு மாறான கண்டனங்களையும் கடிதங்களையும் படித்து ஆராய்ந்து நாவலர் பிரபந்தங்களுக்குரிய வரலாற்றுப் பின்னணியையும் நாவலர் பிரபந்தத் திரட்டுடன் வெளியிடல் வேண்டும்.

“புறச்சமயிகள் வேதாகமங்களால் உணர்த்தப்படுஞ் சற்சமயத்தைத் துஷித்துத் தங்கள் சமயத்தைச் சாதிக்கப் புகுந்தால், அவர்கள் சமயத்தை நிராகரித்துத் தஞ் சமயத்தைத் தாபித்தல் மடாதிபதிகளுக்குக் கடனாகும்.”

- நாவலர்.

Navalar Chooses A Tamil Representative

The variegated career of *Sri Arumuga Navalar* is inimitable. Those of us who are familiar with his writings and the biographies of him are able to project him in the roles of honorary teacher, founder and administrator of schools, proprietor of printing presses and publisher of books, commentator, annotator, editor, translator, poet, collector of rare manuscripts, orator, polemic writer, pamphleteer, author of text books, applicant for funds, alleviator of fellow men's sufferings in times of epidemic and famine, ventilator of grievances through memorials, organizer of public meetings and debates, social religious and political reformer, litigant and frequent traveller to South India. He combined all these roles in him with a view to bettering mankind. Could any of us claim such a noble and variegated life as that of Navalar and that too within a short span of fifty-seven years. The present essay is an attempt to give the readers a detailed picture of the role played by Navalar in the selection and appointment of a *Tamil Representative* to the Ceylon Legislature in 1879.

With the dawn of the year 1879, the tempo of events was far from being satisfactory in Jaffna. The cholera epidemic which had ravaged the northern province for the last two years had been successfully warded off. But the avalanche of misery suffered by the people on account of cholera and famine still had its drastic effect on their health and wealth. "There was something rotten" in the state of administration in the northern province and Mr. W. C. Twynam, the Government Agent was

largely held responsible for it¹. Mr. W. C. Twynam's memory is well perpetuated by the Twynam Cottage at Inuvil Hospital and the Twynam Museum at St. John's College. But far more lasting a monument for this maladministrator had been built from the pen of Navalar.² Even today in some places like Kolumputtuturai, the question "nir enna tuvaiyinamturaiyō?" (Are you Mr. Twynam?) is sarcastically posed by people at persons who try to ride roughshod over them.

When Sir James Longden, the Governor, visited Jaffna to hear in person the alleged grievances of the people, His Excellency was met by Navalar who on behalf of the aggrieved parties presented a memorial dated 15th January 1878 wherein it was also requested that Mr. Twynam be transferred from Jaffna.³ Navalar had armed Hon'ble Sir M. Cumaraswamy with facts and figures about Mr. Twynam's maladministration so that he could raise these issues in the Legislature. Navalar bemoans in his article "itu nalla samayam". (This is good opportunity) that Sir James Longden was made to believe the gross fabrications of the Cholera Commission and the statements of Mr. A. N. Birch, the Colonial Secretary who was then the Officer administering the government. But Navalar as revealed in his article was convinced that Hon'ble Sir M. Cumaraswamy did his utmost to expose to the Governor the evils of Mr. Twynam's administration and to urge for remedial measures. The petition to the Governor by Navalar and party asking for Mr. Twynam's transfer had been answered by His Excellency stating that he could not interfere in the matter.⁴

In this crucial time, Hon'ble Sir M. Cumaraswamy passed away on the 4th of May, 1879 and a vacancy for the post of Tamil Representative had been created in the Ceylon Legislature by his death. Mr. Ponnambalam Ramanathan, Advocate of the

-
1. (a) The Examiner, 11th September & December 21st 1877.
 - (b) கத்தோலிக்க பாதுகாலைன், 1878 ஞாந் தை மீ 12ந் தீ.
 - (c) இலங்கைநேசன், 1879 ஞாந் தை மீ 2ந் தீ.
 2. இலங்கைநேசன், 1877 ஞாந் ஆனி மீ 27ந் தீ; கார்த்திகை மீ 28ந் தீ.
 3. The Jaffna Catholic Guardian, 26th January, 1878.
 4. The Morning Star, 16th January, 1879.

Supreme Court and Mr. C. Brito were the two aspirants for this post. Both these aspirants hailed from the same family.⁵ Navalar was determined to move heaven and earth to make the people acquiesce in his choice of the former candidate who happened to be a nephew of the late Hon'ble Sir M. Cumaraswamy. He was alive to the fact that, in Ceylon, the Hindus and Buddhists formed the majority of the population.⁶ Therefore, it was but just for the Tamils to demand the appointment of a Hindu of the calibre of Mr. Ponnambalam Ramanathan in preference to Mr. C. Brito who was a Roman Catholic. Navalar by bringing in the religious issue found furtherance to his cause of war against the Christian brethren. The candidate whom Navalar chose to back was little known to the Tamil community. On the other hand, Mr. Brito who was senior to his rival was held in very high esteem. He received his early education at the Colombo Academy where he won the Mathematics and Turnour Prizes.⁷ He was the first Ceylonese to obtain the B. A. degree of the Calcutta University. He took to teaching for some time in Colombo.⁸ He then took his law degree and quickly rose to be District Judge in Batticaloa. In December, 1871, he was elected to represent the St. Paul's Ward in the Colombo Municipal Council. As an advocate, he enjoyed a lucrative practice. In the case wherein Mr. Twynam, the Government Agent and three of his subordinate officers were charged with trespass, Mr. Brito appeared for Mr. Saravanamuthu who was the plaintiff.⁹ Mr. Brito was a prominent social worker and the newspapers had much to say of his activities. During the famine and social distress in Jaffna, he opened a Poor Relief

5. Ceylon Patriot, 31st May, 1879.

6. யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை,
ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு,
க. கைலாசபிள்ளையால் திரட்டப்பட்டது,
வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை,
யாழ்ப்பாணம். கலி: ௧௯௨௩. பக்கம் 38.

7. Report of the Director of Public Instruction for 1860, Colombo. 1861.

8. உதயதாசலை, 1870 (௧௩) பங்குனி மீ 3ம் தி.

9. The Examiner, 6th March, 1877.

Fund through the columns of the Catholic Guardian. The poor and needy were fed daily with a bowl of rice gruel at the coconut grove of Mr. Vaidhyanathar Ponnambalam of Sirāmbiyady. This act of poor relief was popularly referred to as "kañcit torṭit tarumam" or rice gruel tank charity. The Examiner of 30th August, 1877 commended that "Mr. Brito personally examines the people daily, who come there for assistance, and admittance is given to those that cannot work on the roads and others rejected. Mr. Brito takes a good deal of interest in the institution, and were it but for his exertions, the institution would have followed the fate of all Jaffna undertakings. He is daily seen there about 4 O'clock p. m. busy giving orders and doing the needful". Such was his popularity. After 1876, a case was filed in the District Court of Jaffna against the Management of Nallūr Kandaswāmy Temple and in this case Navalar was one of the chief witnesses. When Navalar entered the court premises Mr. Brito whose services were retained by the temple administrators rose as a token of respect to him though he had come to lead evidence in favour of the Brahmins employed in the temple. The other lawyers followed suit. These were but a few of the amiable qualities of the opponent of Navalar's candidate. But Navalar was hardly the person to be moved by external gestures of courtesy. Mr. Brito had solicited Navalar's support by promising that he would lead evidence in such a manner that the Brahmins could win the case. This unscrupulous bargain made by Mr. Brito to Navalar brought him down in the estimation of Navalar.¹⁰ No wonder Navalar championed the cause of Mr Ponnambalam Ramanathan.

Those were days when democratic elections were not held to fill the post of Representative in the Ceylon Legislature. The Governor acting at his discretion could nominate anyone whom he considered fit to serve in that capacity. But usually His Excellency was advised in these matters by the Executive Committee which was sensitive to public opinion. Navalar had

10. சி. கணபதிப்பிள்ளை, இலக்கிய வழி (நிருத்திய பதிப்பு), திருமகள் அழுத்தகம், சுற்றுலகம், 1964. பக்கங்கள் 65-66.

a Herculean task to be achieved. The entire body of newspapers like The Examiner, Morning Star, Catholic Guardian, Utayatārakai, Ilankainēsan, Kattōlikka Pātukāvalaṅ, etc. unsparingly opposed the candidature of Mr. Ponnambalam Ramanathan. The following lines from the editorial of a Tamil newspaper¹¹ is an instance to illustrate their stand:—

“சைவத்தை நிறுத்த நாவலர் பிரசங்கித்தும் படிப்பித்தும்
சைவம் சலரோகங் கண்டவன் நிலையிலிருக்க இனி
இராமநாதத் துரையைச் சட்ட நிரூபணசபையில் வைப்பதால்
சைவத்துக்குப் பிளவை தோன்றாது நிற்குமா”?

At that time, there was no newspaper to voice the opinion of the Hindus. Saiva Utayapāṇu was started a little later. An unsympathetic press virtually forced Navalar to rely on the solitary means of propaganda - the platform. His school and its campus have by this time become the venue for local residents to meet and discuss their social and political problems just as his residence and the Sivan Temple Hall were venue for many a religious discourse and debate. He carefully decided each detail of the inaugural meeting and then released a notice about it through Utayatārakai and other newspapers. The shrewd and tactful Navalar anticipated every possible line of argument from his political adversaries who had fought with him elsewhere and also culled facts to meet them squarely on the face. He was fully convinced that in the opinion of the general public, Mr. Ponnambalam Ramanathan was a poor match for Mr. Brito. At the same time, he was aware of the popularity and esteem enjoyed by the former's uncle. He collected an excellent mass of facts about the late lamented knight and meticulously sifted and gleaned them. He chose such facts as will be of general appeal to the public. Those were times when Christianity was even associated with the obtaining of the title of Barrister. To Sir M. Cumaraswamy as Navalar pointed out belongs the unique honour of being the first Hindu Barrister in Ceylon. His knowledge of English, Tamil, Sanskrit

11. இலங்கைநேசன், 1879 (ஆ) வைகாசி மீ 28த் தி.

(which Navalar admired most) and other Indo-European languages made him a power to reckon with. So Navalar decided to bring out all that was best in the person of the late Sir M. Cumaraswamy and to keep his nephew sheltered comfortably in the shadow of his eminent uncle. After waxing eloquently on Sir M. Cumaraswamy's signal service to the nation at large and to the Tamil community in particular, Navalar was to decoy gradually the minds of those assembled to subscribe to his view of finding a worthy successor in Mr. Ponnambalam Ramanathan. Readers will be able to discern this thoughtful planning of Navalar when they read the gist of his speech at the meeting held at his school.

The elite of Jaffna were represented at a meeting attended by about 3000 people at Navalar's Saivapragāsa Vittiyāsālai at 2 p. m. on the 22nd of May, 1879. On a resolution proposed by Sri Sathasiva Kurukkal and seconded by Mudaliyar Sampanthanathar, Mr. D. C. Visvanathapillai, Registrar of Assurance, was unanimously elected to preside over the deliberations. Mr. S. Ponnambalam, Proctor of the District Court moved "That the meeting deplores the premature death of Hon'ble Sir M. Cumaraswamy the distinguished Tamil Representative and acknowledges his invaluable services to the community at large" and this resolution was seconded by Mr. S. Appapillai, Assisant Master of Wesleyan Central School. Then arose Navalar and here is the gist of his speech as translated and reported in the Utayatārakai of the 5th of June, 1879:-

Chairman & Gentlemen,

On the establishment of Ceylon Legislative Council, Mr. Coomaswamy Mudaliyar was appointed as the Representative of the Tamil speaking community. Born in Jaffna and educated at Colombo wherein he attained high proficiency in English and Tamil, he was appointed as the Governor's Interpreter. From the time of the establishment of the Council up to his death, he was Representative of the Tamils. In the records of the Council will be found in the words of Sir William Horton the highly satisfactory way in which he discharged his parliamentary duties. The late lamented Coomaswamy who

has been our representative in the Council for nearly a score of years and who lately met with an untimely death was the son of the old Coomaraswamy Mudaliyar. After he was made a member of Council he went to England where after keeping the necessary terms in the Lincoln's Inn, he was called to the Bar. You may remember that he was the first non-Christian that was called to the Bar; till his time, the rules were so very exclusive that none but Christians could be raised to the status and dignity of Barrister-at-Law. But Sir Coomaraswamy's conscience would not allow himself to yield his principles to others. He therefore had no alternative but to protest against the narrowness of the rules which excluded nearly the three fourth of the world from qualifying themselves for the enjoyment of the rights and privileges attached to the name of a British Barrister. There ensued a discussion among the Benches who being convinced of the narrowness of rules opened up the Bar to all irrespective of race or creed. You will thus see, gentlemen, to Sir Coomaraswamy belongs the honour of having removed the obstacles which blocked the way to many a talented Hindu. On his return from England, he travelled through India where at Calcutta and Madras, he had the honour of being invited by the Governor General and the Governor of Madras respectively to be present at the meetings of the Legislative Council. During his second visit to England, he received the honour of knighthood. It is a fact not unknown to you that in addition to his proficiency in English and Tamil, he was well versed in Sanscrit, Latin, Greek, French and Sinhalese.

Now the duty that devolves upon us is to see who is the proper person to be successor of this distinguished gentleman. The necessary qualifications for our representative in the Council are first, that he should be a Tamilian; secondly, that he should have received a liberal education; thirdly, that he should be a man of high principles; fourthly, that he should be in affluent circumstances; fifthly, that he must be highly connected and must move in good society; sixthly, that he must be a person independent enough as to propound his views without fear of consequences & lastly that he must be a person who is respected by the rulers as well as by the ruled.

Gentlemen, if you consider patiently, I am sure all these meet in Mr. Ponnambalam Mudaliyar Ramanathan. I have heard two objections brought against him; the first is that he is a young man; the second is that he has not travelled about the country. Sir Coomaraswamy became a member in council in the 27th year of his age. Mr. Ramanathan is now thirty years old. Surely, this is no disqualification. As to travel, Sir Coomaraswamy took to it only after becoming Member in council. So Mr. Ramanathan may follow in the wake of his uncle. You will thus see that this is not a qualification that cannot be acquired. He has been appointed by the Government as the reporter of decisions of the Supreme Court. This fact alone shows that he stands in the high estimation of the authorities. When one person wishes to depute a person to another in order to accomplish an object, the person deputed should be one who commands the confidence and respect of the sender as well as the person to whom he is sent; if not, his object may fail. I am sure there is not one here who has no confidence in Mr. Ramanathan and hope you will agree with me when I say that he possesses the confidence of the Government in an eminent degree. If we chose him as our Representative, you may be sure that our interests will not suffer. It is not to our credit to ask the Governor to nominate a person who is not careful in the selection of his associates and does not possess the confidence of the authorities. With these words I move the resolution:- "That all the leading members of the community now assembled here are of unanimous opinion that they find in Mr. Ponnambalam Mudaliyar Ramanathan, Advocate of the Supreme Court, all the required qualifications to represent in the best manner possible the Tamil speaking community in Ceylon. He is a gentleman of high social position and independent means and this meeting acknowledges him to be the most deserving candidate."

In seconding the resolution, Mr. Ponnambalapillai, Sub-Magistrate and Superintendent of Police in the service of Travancore spoke to the following effect. "I am called upon to second the resolution that has just been moved. After the eloquent speech that was made by the distinguished mover, for me to speak

is like sprinkling water from a small vessel after a tremendous downpour."

Mr. Kanther Casipillai moved the resolution "That the following gentlemen do act as a committee to forward the memorial to His Excellency the Governor together with the proceedings of the meeting."

1. Sri La Sri Arumuga Navalar.
2. Iragunatha Mudaliyar Sambantha Mudaliyar, Esq.
3. S. Ponnambalam, Esq. Proctor, District Court.
4. T. Ponnambalam, Esq. Sub Magistrate and Supt. of Police, Travancore.
5. S. Sathasivapillai, Esq. Public Notary.
6. M. Sinniah, Esq. Udayar.
7. A. Swaminathapillai, Esq. Udayar.
8. M. Sinnatamby, Esq. Public Notary.
9. S. Thillaiyambalam, Esq. Vidane.
10. Amarasingham, Esq. Vidane.
11. A. Sinnatamby, Esq. Udayar.
12. D. C. Visvanathapillai, Esq. B. A., Registrar.
13. D. H. S. Canapathipillai, Esq. Railway Engineer.
14. P. Kungnam, Esq.
15. M. Shanmuga Shastrikal.
16. M. Canapathipillai, Esq. O. B. C., Shroff.
17. T. Sivapragasapillai, Esq. Proctor.
18. S. Thuraiyappa Chettiyar, Esq.
19. E. Mailvaganam, Esq. Merchant.
20. K. Kasipillai. Esq. Merchant.
21. Sinnatamby, Esq. Public Notary.

The following is the unamended text of the memorial that was sent to the Governor. The memorial was signed by Navalar and several others some of whom had been listed earlier.

22nd May, 1879.

To,
His Excellency,
The Hon'ble Sir James R. Longden, K. C. M. G.

Governor of the Island of Ceylon and the Dependencies thereof &c. &c. &c.
Colombo.

The Humble Memorial of the Undersigned Inhabitants of Jaffna.

May it please Your Excellency.

That the humble Memorialists crave Your Excellency's permission to approach Your Excellency and to express their heartfelt grief at the loss the country has sustained by the death of their distinguished Representative in the Legislative Council, the Hon'ble Sir M. Coomara Swamy.

That they are anxious that their interests should be represented as efficiently as possible and with that view they beg to be allowed to submit their humble opinions and wishes for Your Excellency's gracious consideration. The Memorialists find in Mr. Ponnambala Modr. Ramanathan, Advocate of the Supreme Court and a nephew of Sir Coomara Swamy, a gentleman, the best qualified to fill the vacant seat. Looking to his varied acquirements, acquaintance with the local habits and wants, affluent circumstances, national sympathy strict honesty and nobility of character, the Memorialists can find no one else to equal him to discharge the important and responsible duties, as their representative in the council. His nomination by the Memorialists is prompted also by a wish to show their gratitude to the memory of Sir Coomara Swamy and his family who have laid their community under a deep obligation. Your Excellency doubtless knows that Sir Coomara Swamy's father, A. Coomara Swamy Mudaliar, the grandfather of Mr. Ramanathan represented the Tamils in the Legislative Council from its first establishment till his death in 1836.

The Memorialists therefore pray that Your Excellency will be graciously pleased to appoint Mr. Ramanathan, a member of the Legislative Council to represent the interests of their community.

For which act of goodness the Memorialists as in duty bound shall ever pray.

The meeting at Vaṅṅarapaṅṅai Saivapragāsa Vidyāsālai was soon followed by another meeting at Nallūr Kandaswāmy Temple grounds and let us hear the Kattōlikka Pātukāvalaṅ of 31st May, 1879:-

உத்தியோகஸ்தர் கூட்டம்

செவ்வாய்க்கிழமை சாயுந்தரம் நல்லூர்க் கந்தகவாமி கோவிலின் வெளிவீதியிலே சட்ட நிருபண சபையில் ஒரு பிரதி நிதியைத் தெரிவுசெய்துவைக்கும்படி யொரு கூட்டங் கூடிற்று. முன்பின் முந்நூறு பேரளவுக்கு வந்து கூடினார்கள். அதிகப்பேர் கவர்ண்மெண்டு உத்தியோகஸ்தராயிருந்தார்கள். பிரக்கிராசி மெஸ் சங்கரப்பிள்ளையே அக்கிராசனராயிருந்து கூட்டத்தை யாரம்பித்தனர். அங்கு கூடியனர்களைவிடவந்தபடியும் அவர்கள் தலைவர் கருத்துப்படியும் மெஸ் இராமநாதர்மேல் மாலை யெறிந் தார்கள்.

Navalar with his renewed hostility to the Kandaswāmy Temple administrators¹³ did not participate in this meeting. But the initiative taken by him in organising the first meeting at his school campus gave an impetus to the organization of this and subsequent meetings. We have reason to believe that the modus operandi of each meeting was carefully chalked out by Navalar.

The campaign launched by Mr. Brito and his supporters was much more intensified than the one launched by Mr. Ramanathan and his supporters. Meetings were held in support of Mr. Brito at Jaffna, Kōpāy, Mallāgam, Chāvākachēri, Point Pedro, Puttaḷam, Gampōla, Batticaloa and Galle. The inhabitants

13. சைவப்பிரசாரகர், நல்லூர்க் கந்தகவாமி கோயில், 1, 2. வண்ணார்பண்ணை, யுல னூ ஆடி மீ; ஆவணி மீ 2கூ உ.

of Point Pedro, Pulōly, Alwāy, Valveṭṭitturai and other villages of Vadamarāchi gathered at Court House on Monday the 19th of May, 1879. There were about 300 persons present. Mr. N. Mailvaganam, Proctor, was voted to the chair. At the meeting it was resolved to send the following memorial to the Governor:-

To,

His Excellency,

The Hon'ble James R. Longden, K. C. M. G., Governor and Commander - in - Chief in and over the Island of Ceylon and the Dependencies thereof. etc. etc. etc;

Colombo.

The Humble Memorial of the undersigned and other Inhabitants of the Division of Vadamaradchi whose signatures are affixed to the papers herewith. May it please Your Excellency.

Your Excellency's Memorialists deeply sensible of the loss they have suffered in the death of their late representative in Council, Sir Coomaraswamy, approach Your Excellency with the view to submitting their humble wishes in regard to the selection by Your Excellency of a successor to the deceased gentleman.

The Memorialists humbly and respectfully submit that several gentlemen have been named as eligible for the place, who are doubtless good men and true; but whose appointment will not result in obtaining the end which Your Excellency has in view-viz, the greatest good of the largest number of the Tamils. The Memorialists think it unbecoming to state here the particular disqualifications of several candidates or the circumstances, under which they feel themselves unable to propose the names of certain others who are in their opinion qualified for the post. They would content themselves with stating that Mr. Christopher Brito of Colombo, is in their estimation the most eligible for

the post in point of rank, scholarly attainments, forensic talents, sterling honesty and conscientious regard for the public weal.

The Memorialists will not say ought in disparagement of others; but they firmly adhere to their conviction that in Mr. Brito are centred many qualifications not found in others and his appointment will prove acceptable to the large majority of the Tamil people.

The Memorialists therefore humbly pray that in looking out for a gentleman to fill the vacant seat, Your Excellency may be pleased to graciously regard their herein expressed earnest wish and if practicable grant their prayer by appointing the said Mr. Christopher Brito to the vacant seat.¹⁴

There was another public meeting held in the Mission School Bungalow at Chāvākachēri on 31st May, 1879 and it was attended by about 250 people. Mr. Naranar Vannitamby moved "That this meeting considers Mr. Advocate Brito as the fittest person to be submitted to His Excellency for nomination to the vacant Tamil seat" and this resolution was seconded by Mr. Thevasagayam. It was unanimously passed in the house. Speculation was rife as to who will be nominated by the Governor to succeed the late Hon'ble Sir M. Cumaraswamy. The Observer of 21st May, 1879 summarily disposed of the claims of Messrs. Brito and Ramanathan in the following manner. "Although the latter (meaning Mr. Brito) may have a great many of the unenlightened mass with him, the more respectable and educated classes seem to favour the appointment of Mr. Ramanathan". Of course the result was something in Navalar's favour. His Excellency, the Governor respected the wishes of Navalar and his party and nominated Mr. Ponnambalam Ramanathan as the Tamil Representative in the Legislative Council.

14. Ceylon Patriot, 24th, May 1879.

Navalar organized the first reception to Mr. Ponnambalam Ramanathan on his being nominated as Tamil Representative in the Ceylon Legislature. The following notice from the Utayatārakai of the 6th of November 1879 will be of interest to readers:-

Notice

A meeting will be held at the Saivapragasa Vithiyasalay on Saturday the 7th instant at 2. p. m. to thank H. E. the Governor for having nominated Mr. Advocate Ramanathan as a Tamil Representative in the Legislative Council & to congratulate the new member at his accession to it.

Thus Navalar provided Mr. Ramanathan with the first stepping stone to enter the arena of unceasing service to the nation for five decades. Mr. P. Ramanathan was aware of his humble beginnings in the political stage and with gratitude characteristic of a scion of a noble and illustrious family described Navalar as "The Champion Reformer of Hindus" on the 11th of February, 1884. No less a person than Sir Arthur Hamilton Gordon, G.C.M.G., was listening to Mr. P. Ramanathan's reference to Navalar in the course of his speech about the intolerance of Christian Missionaries and His Excellency who was struck with the phrase, through a question (Who did you say?) made the speaker repeat his epithet together with the person whom it qualified (The Champion Reformer of Hindus, Arumuga Navalar) and this time more slowly and loudly.

“பொய்ச் சான்று சொல்வோனும், பொய் வழக்குப் பேசுவோனும்.....
தீச்சிந்தை நிறைந்து பொய்யுபசாரஞ்செய்து பொய் மரியாதை காட்டித்
தரிவோனுமாகிய இவர்களெல்லாம் அசற்பாத்திரமாவார்கள்”

- நாவலர்.

நாவலர் கலந்துகொள்ள முடியாத விநாயகர் கோவீற் கூட்டம்

நாவலர் சைவாகமங்களை எழுத்தெண்ணிப் படித்திருந்தார்; ஆலயப் பிரதிட்டை, விக்கிரகந் தாபித்தல், பூசை, திருவிழா, முதலியனவற்றை ஆகம விதிகளுக்குப் புறம்பாக நடத்தினோரை வன்மையாகக் கண்டித்தார். நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில், வண்ணார்பண்ணைக் கதிரேசன் கோயில் முதலிய தலைப்புக்களில் அவரெழுதிய கண்டனங்கள் இவ்வுண்மையினை நிலைநாட்டும். குமாரதந்திரம் முதலிய நூல்களிலிருந்து பிரமாணங் காட்டுதற்கு அவருக்கு நிகர் அவரே. இதனாற் கோவில் கட்டுவிப்போர் விக்கிரகந் தாபிப்போர், கோவில் முதலாளிகள், பூசகர், பூசை, திருவிழா ஆகியன நடத்துவோர், சிற்பாசாரியர் முதலிய பல திறத்தினரும் நாவலரின் சைவநூற் பிரமாணங் காட்டும் புலமைக்கும், நாவன்மைக்கும், எழுத்து வன்மைக்கும் அஞ்சினர். சிலர் அவர் சினத்திற்கு ஆளாகாமல் தத்தஞ் சமயப்பணிகளை நிறைவேற்ற முயன்றனர்.

1879ஆம் ஆண்டு சூழநாட்டுச் சமய வரலாற்றிலே சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது. நாவலரின் கல்விப் புலமையையும், சமயச் சீர்திருத்த நோக்கங்களையும் எவர்க்கும் அஞ்சாத நேர்மையையும் சமுதாயத் தொண்டினையும் பல்வேறு சமய இன எதிரிகளும் அக்காலத்தில் ஒப்புக்கொள்ளத் தொடங்கினர். இதுகாறுங் கல்வி, சமயம் ஆகிய இருதுறைகளில் உழைத்துவந்த நாவலர், இவ்வாண்டிலும் இதற்கு முன்னைய மூவாண்டுகளிலும் சமூக முன்னேற்றத்துக்கு உழைப்பதிலும் தம் கவனத்தைத் திருப்பினார். இம் முத்துறைகளில் நாவலர் கண்ட முடிபினையே பொதுமக்கள் இறுதி முடிபென ஏற்றாஞ் செல்வாக்கினை அவர் தம் இறுதிக் காலத்திற் பெற்றிருந்தார். “யாழ்ப்பாணத்தினாலே உவாந்திக்கப்பட்ட அசுகிப்

பிராணியாகிய நான்'' என்று அவர் எழுதிய காலமொன்றும் இருந்தது. அப்பொழுது நாவலருக்கு அவர் பிறந்த மண்ணைவிடச் சென்னை சற்றுச் சௌகரியமாய் இருந்தது. பிறந்த இடத்தை விடப் புகுந்த இடம் நாவலருக்கு அளித்த மதிப்பு அவர் பிறந்த இடத்து மக்களின் உள்ளத்தை மாற்றக் காலம் நீண்டுசெல்லவில்லை. 1870-ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாண மக்கள் நாவலரை வரவேற்ற முறை இதை உணர்த்தும். விட்ட குறை தொட்ட குறையென நாவலரும் தம் ஆக்கப்பணிகளை நிறைவேற்றத்தொடங்கினார். ஒலிவர் கோல்டுசிமித்து (Oliver Goldsmith) என்பவரின் "Fools who came to scoff, remain'd to pray" (ஏனானஞ் செய்ய வந்தோர்; பத்திவலையிற் பட்டனர்.) என்ற கூற்றுச் சைவப்பிரசாரகராகிய நாவலருக்கே முற்றும் பொருந்தும். அக்காலத்தில் நல்லூர் நாவலர் வண்ணை நடு நாவலராக மாறினார். அம் மாற்றம்பற்றிய வரலாறு தனி வரலாறுகும். இத்தகைய ஏறுபோற் பீடுநடைபோடும் நாவலர் 1879-ஆம் ஆண்டிலே அரியாலையைச் சார்ந்த விசுவநாதர் சின்னத்தம்பி என்பவர் தாம் அரியாலையில் எழுப்புவீத்த விநாயகர் கோவிலிற் பிரதிட்டைபண்ணப்பட்ட விக்கிரக விவகாரம்பற்றி நாவலரின் உதவியை நாடினார். அராவி விநாயகர் கோவிலிற் பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட சபாநாயகர் விக்கிரகமும் சிவகாமியம்மையார் விக்கிரகமும் அராவி மேற்கிணைச் சேர்ந்த அ. சுவாமிநாதர் ஆசாரியரால் 250 ரூபா கூலிக்குச் செய்யப்பட்டவை. விநாயகர் கோவிலிற் பூசகர், காலப்போக்கில், அவ்விக்கிரகங்கள் பின்னமுள்ளனவென்றும், அவை வார்க்கப்படும்பொழுது கருவில் முழுவதுஞ் சரியாகப் பாயாததினால் அவற்றின் அங்கப் பிரத்தியங்க சாங்க உபாங்கங்களிற் சில அவ்வாறு பின்னமுற்றனவென்றுங் கண்டனர். ஆசாரியர் விக்கிரகங்களின் பின்னப்பட்ட அங்கங்களை வெவ்வேறுகச் செய்து அவற்றிலே ஆணுவைத்தறைந்து பொருத்தி அராவிப் பிறர் எளிதில் அறியாவண்ணம் செய்திருந்தார். விசுவநாதர் சின்னத்தம்பி இப் பின்னமடைந்த விக்கிரகங்கள் சைவாகமங்களும், சிற்ப சாஸ்திரங்களும் கூறும் விதிகளுக்கு விரோதமானவையோ அல்லது இவை கோவிலில் வைத்து வழிபடத் தக்கவையோ என்று இவற்றினைப் பார்வையிட்டுத் தீர்ப்பு அளிப்பதற்குச் சைவக் குருமார், சைவப்பிரசாரகர் முதலியோர் கொண்ட கூட்டமொன்றை விநாயகர் கோவிலிற் கூட்டுவதற்கு எண்ணினார். இவர் நாவலரைக் கண்டு தாம் கூட்டுங் கூட்டத்திற்குச் சமுகமளித்து அவ்விக்கிரகங்களைப் பார்வையிட்டுத் தீர்ப்பினை வழங்க வேண்டுமென்று வேண்டினார்.

நாவலர் அவ்வாண்டு ஆடித் திங்கள் மூன்றுந்தேதி இலங்கை நேசன் என்னுஞ் செய்தித்தாளில் யாழ்ப்பாணத்து நாட்டுக்

கோட்டைச் செட்டிமார் வண்ணார்பண்ணைச் சிவன்கோவிலுக்குத் தெற்குமுக்கமாகக் கதிரேசன் கோவிலொன்றைச் சைவாகம விதிகளுக்கு விரோதமாகக் கட்டியதைக் கண்டித்திருந்தார். இருபது நாட்கழித்து வெளிவந்த இலங்கைநேசனில் நாவலர் சுட்டிக்காட்டி வினாவிய “இரத்தினமணி” பதினைட்டுக்கிடையிற் சேர்ப்பதற்கென அற்றது சொல்லுவோன் என்னும் புனைபெயரில் ஒருவர் நாவலரை ஆதரித்து ஆறு வினாப் பவளங்களை எழுதியிருந்தார். இதுகாறும் நாவலரை ஆதரித்துப் போற்றிய நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமாரே அவரின் இறுதிச் சிற்றத்துக்குச் செய்தித்தாள் வாயிலாக இலக்காயினர். ஆனால் அவர்களுக்கு நாவலர் கூறியவற்றின் மெய்ப்பொருளை உணரும் ஆற்றலோ அல்லது அவற்றினை எதிர்க்கும் ஆற்றலோ இல்லை என்பதை அவர்கள் எவ்விதமான மறுப்புரையும் எழுதாமை எடுத்துக்காட்டுகிறது. நாவலர் உற்றுது கூறுவோன் என்னும் புனைபெயரில் எழுதிய வண்ணார்பண்ணைக் கதிரேசன் கோயில் பற்றிய கண்டனத்துக்குக் கீழ் இலங்கைநேசன் பத்திராதிபர் தங்கருத்தினை வருமாறு தெரிவித்துள்ளார்.

“கடிதரே! இவர்களிதற்கென் செய்வார்கள். இவர்களது பிரதிட்டாசாரியர் என் சொல்வார். ஐயோ! குருடனைப் பிடித்து ராசமுளி முளி யென்றூற்போலிருக்கே, கும்பாபிஷேகத்தன்று என்ன காணுங் குருக்களையா முகுர்த்த மாச்சே! இளவு சுறுக்கு வேலையைப் பாருங் காணும். இளவு என்றவர் நகரங்கூடி இளவிள வென்று பேசுவார்கள் போலும்.”

இல நே. ப.

இவ்வாசிரியர் கூற்றே அவர்களின் இயலாமையை எடுத்தியம்புகின்றது. இச் சூழலிலே கோவில் கட்டுவித்த ஒருவர் தம்மிடம் வந்து சிற்பாசாரியார் செய்த வேலையை மதிப்பிட்டுக் கோவிலுக்கும் அதனைச் சார்ந்தோருக்கும் ஏற்படவிருக்கும் மாசினை நீக்குமாறு கேட்டது நாவலரை அவர்பால் எல்லையிலா மதிப்பையும் அன்பையும் காட்டுமாறு செய்தது. தாங் காட்டும் ஆகம நெறியில் ஒழுகும் விசுவநாதர் சின்னத்தம்பியின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி அக் கூட்டத்தினைக் கூட்டுவிக்குமாறு பணித்தார். அக் கூட்டம் கார்த்திகைத் திங்கள் முதலாந் தேதி நடைபெறவிருந்தது.

விசுவநாதர் சின்னத்தம்பி புரட்டாதி 24ந் தேதி இலங்கை நேசன்வாயிலாகச் சிற்பாசாரியார் அ. சுவாமிநாதன் அரியாலை விநாயகர் கோவிலுக்குச் செய்த விக்கிரகங்கள்பற்றி ஓர் அறிக்கை எழுதியிருந்தார். அவ் அறிக்கையைப் படித்தோர் கூறிய ஆலோ

சனையின்படி கூட்டமொன்றனைக் கூட்டி அதில் நாவலர் முதலியோர் தீர்ப்பினை ஏற்றுக்கொள்வதென முடிபுசெய்தார். அவர் இலங்கை நேசனில் வெளியிட்ட அறிக்கை வருமாறு:-

இலங்கைநேசன் 1879 இலு புரட்டாத் 17 24ந் த்

கிற்பாசாரியாரின் செயற்கைத் திறமை

சைவ சமயிகளே,

நான் சில வருஷங்களுக்கு முன்னே அரியாலையிலுள்ள எங்கள் விநாயகர் கோயிற் பிரகாரத்தில் சபாநாயகருக்கு ஒரு கோயில் சமைப்பித்து அதிற் பிரதிட்டை செய்யும்பொருட்டுச் சபாநாயகர் விக்கிரகமும் சிவகாமியம்மையார் விக்கிரகமுஞ் செய்தற்கு எத் தபதி அத் தொழிலில் வல்லரென்று பலரிடத்தும் வினாவி அராலி மேற்கு அ. சுவாமிநாத ஆசாரியரே உத்தமர் என்று சிலர் சொல்ல அறிந்து அவரை அழைப்பித்து அவர் கேட்ட பிரகாரம் 250 ரூபாவரையிற் கொடுத்து அவரைக்கொண்டு அவ் விக்கிரகங்களைச் செய்வித்து அதிக பணஞ் செலவிட்டு அக்கோயிலில் அவ்விக்கிரகங்களைப் பிரதிட்டை செய்வித்தேன். தற்காலத்தில் அக்கோயிற் பூசகர்கள் அவ்விக்கிரகங்கள் பின்னமுள்ளன வென்று கூறினர். அவைகளைப் பரிசோதிக்குமிடத்து அவ் விக்கிரகங்களை அவ்வாசாரியர் வார்த்தும்கொழுதே கருவில் முழுதுஞ் சரியாகப் பாயாததினால் அவைகளின் அங்கப் பிரத்தியங்க சாங்க உபாங்கங்களில் சில பின்னப்பட்டிருத்தலைக் கண்டு, பின்னமுள்ள விக்கிரகங்கள் சைவாகமத்தினும் கிற்ப சாஸ்திரத்தினும் விலக்கப்பட்டன வென்பதுணர்ந்தும் மீட்டும் அவ் விக்கிரகம் வார்த்தல் பிரயாசமெனக் கருதி சிறிதும் நாணம் ஆச்சமின்றி அவ் விக்கிரகங்களின் பின்னப்பட்ட அங்கங்களை வெவ்வேறாகச் செய்து ஆணிகளையும் வைத்தறைந்து பொருத்தி நன்றாக அராலிப் பிறர் எளிதிலறியாவண்ணஞ் செய்து தந்தனரென்பது நன்றாக விளங்குகின்றது. ஐயையோ! இவ்வாசாரியர் இவ்விக்கிரகங்கள் தான் செய்த விக்கிரகங்களெல்லாவற்றிலும் மிகச் சிறந்தன வென்றுஞ் சொல்லி என்னை வஞ்சித்து பெற்றாரே! ஆ! ஆ! இஃதென்ன பாபம்! இவ்வாசாரியர் “இவன் ஏழைச் சிவியான். நான் எவற்றைச் சொல்லினுந் தட்டான்” என்று எண்ணியன்றே பழி பாவங்களுக்குஞ் சிறிதும் அஞ்சாது இங்ஙனஞ்செய்ய வெொருப்பட்டார்! சைவ சமயிகளே இதனை நன்றாகச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்! கிற்பாசாரியர்கள் இப்படியுஞ் செய்வார்களா !!!

ஆதலால் சைவ சமயிகளே, இவ்வாசாரியரால் ஏய்க்கப் பட்ட நான் சிறிதும் நாணமின்றி இவற்றை யெல்லாமிப் பத்திரிகைவாயிலாக உங்களுக்கு வெளிப்படுத்தியது நீங்களும் எங்களைப் போல இவ்வாசாரியரால் வஞ்சிக்கப்படாமல் எச்சரிக்கையாக பொழுதும் பொருட்டே என்பதுணர்சுக.

யாழ்ப்பாணம் அரியாலை:
பிரமாதி ௨௭ ஆவணி மீ.

இங்ஙனம்,
விசுவநாதர் சின்னத்தம்பி

இச் செய்தியைப் படித்த மாதகல் சு. சோமசுந்தர ஐயர் ஐப்பசி 22ந் தேதி வெளிவந்த இலங்கைநேசனில் விசுவநாதர் சின்னத்தம்பியை ஆதரித்துக் கடிதம் ஒன்றை எழுதினார். அக்கடிதத்தில் நாவலர் வசனத்தில் இயற்றிய சிதம்பர மான்மியம் பற்றியுங் குறிப்பிட்டார். அக் கடிதம் வருமாறு:-

இலங்கைநேசன் 1879 ௨௭ ஐப்பசி மீ 22ந் த்

அராவி நகர் சிற்பகுட் சீர் போந்த சுவாமிநாதாசாரியாரே!

நீர், அரியாலை விநாயகராலயத்திற் செய்த நடேச சகித சாம்பவி வலக்கரம் ஒன்றைத் தரிசிக்கக் கருதி வளைத்த பாவனையாக விசுற்றினீரே. அக் கரம் அப்படி விருதாவாகாமல் செங்கழு நீர் மலர் தரித்தல் வேண்டுமெனச் சிதம்பர மான்மியம் யென அத்தியாயத்தில் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றதே. அவ் விதி காண்டற்கும் உமக்கு அறிவு அமைந்திலதெனின், சிறீ ல சிறீ ஆறுமுக நாவலரவர்கள் திராவிட வசனமாக விசுற்றிய சிதம்பர மான்மியம் சம்பக்கம் 22ம் வரிகளை வாசித்தறிதற்காவது புத்தியில்லையா? "எனக்கு இவ்வுணர்ச்சியின்று. சிற்பவுணர்ச்சியே யுண்டு" என்பீராயின் சிற்பசாத்திரங்களில் அதற்குப் பிரமாணங் காட்டும்படி கேட்கிறேன்.

இங்ஙனம்,
மாதகல், புரட்டாதி மீ 2௯ உ சு. சோமசுந்தர ஐயர்

இவ்வாறு விசுவநாதர் சின்னத்தம்பி சுட்டிக்காட்டிய பின்னக் குற்றமன்றிப் பிற குற்றங்களும் பற்பலரால் சிற்பாசாரியார்மீது சுமத்தப்பட்டன. விசுவநாதர் சின்னத்தம்பி, நாவலரை நேரிற் கண்டு அவர் கூட்டத்திற்குச் சமூகந்தரும் இசைவினைப் பெற்ற பின் இலங்கைநேசனிற் கூட்டம்பற்றிய அழைப்பினைப் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தினார்:

இலங்கைநேசன் 1879 ஞௌ ஐப்பசி தீ 22ந் மீ

விசேஷ விளம்பரம்

சைவ சமயிகளே!

பிறகிட்ட புரட்டாதி மாதம் 24ந் தேதி வெளிப்பட்ட இலங்கைநேசன் பத்திரிகையாயிலாக "சிற்பாசாரியாரின் செயற்கைத் திறமை" என முகவுரையிட்ட விஷயத்திற் காட்டிப் பேசிய சபாநாயகர் சிவகாமி அம்மையார் என்னும் விக்கிரகங்களில், சைவாகமங்கள், சிற்பசாத்திரங்களுக்கு விரோதமான பின்னங்க ளோடு அராலியிலுள்ள ம. றீ. றீ. அ. சுவாமிநாதாசாரியர் சமைத்துத் தந்து வஞ்சித்ததையிட்டு விவரமாகச் சைவசமய குரு மார், வித்துவான்கள், அறிவாளிகள், பிரபுக்களானவர்கள் அவ் விக்கிரகங்கள் பின்னமுடையனவோ, அவைகளை வைத்துப் பூசிக் கத் தக்கனவோ வென்று மத்தியட்சம் பார்ப்பித்தற்பொருட்டு ஓர் கூட்டம் வருகிற கார்த்திகை மீ கூந் தேதியிலே அவ் விக்கிர கங்களைத் தாபிக்கப்பட்ட விஷயகர் கோயிலிலே கூட்டப்படும்.

சைவகுருமாரே! வித்துவான்களே!! ஆசாரிமாரே!!! இச்சிவ புண்ணியமான விஷயத்தில் நன்கறிந்த நல்லறிவுடையீர்களான படியால் தயைபுரிந்து அன்றையிற்றினம் அங்குவந்துகூடி அவ் விக்கிரகங்களைப் பார்வையிட்டு மத்தியட்சஞ்செய்து தரும்படி மிகுந்த தாழ்மையுடன் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

இப்படிக்கு

அரியாலே 1879 ஞௌ ஐப்பசி மீ 10 கூவ விசுவனாதர் சின்னத்தம்பி

விநாயகர் கோவீற் கூட்டம்பற்றிய விசேட விளம்பரத்திற் கூட்டம் கூடும் நேரம் குறிப்பிடப்படவில்லை. விளம்பரத்திற் குறிப்பிட்ட தேதியன்று கூட்டம் நடைபெறவில்லை. ஐப்பசித் திங்கள் இறுதியிற் பெருமழை பெய்ததாலும், கடல் பெருகியிருந் ததாலும், கோவிலுக்குச் செல்லும் வழி கடலோரமாயிருந்தமையாலும் விசுவநாதர் சின்னத்தம்பி எதிர்பார்த்தவாறு அவை கூட வில்லை. இதனால் இக் கூட்டத்தினை மார்கழி 6ந் தேதி சனிக் கிழமை பிற்பகல் 2 மணியளவில் நடத்துவதெனத் தீர்மானித் தனர். இலங்கைநேசனிற் கூட்டம் ஒத்திவைக்கப்பட்டதற்கான காரணங்களும் புதிய கூட்டத் தேதிபற்றிய செய்தியும் மேற்கண்ட வாறு அறிவிக்கப்பட்டன. நாவலருக்குமட்டும் இதுபற்றிய செய்தி நேரிற் றெரிவிக்கப்பட்டது.

இலங்கைநேசன் 1879 ஓடு கார்த்திகை மீ 22 த்

விசேஷ விளம்பரம்

இலங்கைநேசனின் 2யம் இலக்கப் பத்திரிகைவாயிலாகப் பிரசித்திசெய்த விசேஷ விளம்பரத்திற் சுட்டிய அரியாலை சபாநாயக விக்கிரகத்தின்பொருட்டு "இந்த மாதத்து முதற் நிகதியில் நடத்தப்படும்" என வெளிப்படுத்திய பதி புண்ணியமாகிய அச்சபை அத் திகதிக்கண்ணிய நாட்களில் மழை மிகுத்திருந்ததனாலும் கடல் பெருகியிருந்ததனாலும் அங்கே, பண்டிகள் செல்லும் வழி கடற்கரையின் ஓரமேயன்றித் தெருவில்லாமையினாலும் அத் திகதியில் இவ்வருக்குக் கூட்டத்தார்கள் பிரயாணஞ் செய்தல் பிரயாசமெனக் கருதி அதிற் கூடாமல் நிறுத்தப்பட்டது. இனி, அச்சபைகூடுதல் "வருகிற மார்கழி மீ" ௬ உ சனிக்கிழமை பிற்பகல் 2 மணியளவில், என்று நியமிக்கப்பட்டது. ஆதலாற் பிராமணக் குருமார்களே! சிற்பாசாரியர்களே! வித்துவான்களே! சைவப் பிரபுக்களே! நான் முன்னர்த் தங்களை "விசேஷ விளம்பரத்தில்" வேண்டிக்கொண்ட பிரகாரம், தாங்கள் அனைவரும் வந்து அக் கூட்டத்தை நடத்தும்படி தங்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

யாழ்ப்பாணம், அரியாலை.

இப்படிக்கு

எ ௯ ஓடு கார்த்திகை மீ எ உ

விசுவனாதர் சின்னத்தம்பி

விசுவநாதர் சின்னத்தம்பி அக் கூட்டத்திற்கு வருமாறு நேரில் வேண்டப்பட்டவர்களுள் நாவலரே தலையாயவராவர். நாவலரும் ஒத்திவைக்கப்பட்ட கூட்டத்திற்குச் செல்வதாகவே எண்ணியிருந்தார். ஆனால் எதிர்பாராத வகையில் மார்கழித் திங்களின் முதற் கிழமையில் இறைவனின் திருவடி நிழலை நண்ணினார். நாவலர் இல்லாமலும் இக் கூட்டம் நடந்தேறுமா? இதற்கு விடையினை விசுவநாதர் சின்னத்தம்பியே பின் காணுமாறு தந்தார்.

இலங்கைநேசன் 1879 ஓடு மார்கழி மீ 24ந் த்

விசேஷ விளம்பரம்

இலங்கைநேசன் 2யம் இலக்கப் பத்திரிகை வாயிலாகப் பிரசித்திசெய்த விசேஷ விளம்பரத்திற் சுட்டிய அரியாலைச் சபாநாயகர் விக்கிரகத்தின்பொருட்டு பிறகிட்ட கார்த்திகை மீ ௬ உ

சனிக்கிழமை நடத்தப்படுமென வெளிப்படுத்திய பதி புண்ணிய மாகிய அச்சபை, அத் திகதிக்குக் கண்ணிய நாட்களில் மழை மிகுதியினாலும் வேறு சிலவற்றாலும் கூட்டப்படாமல் நிறுத்தப்பட்டு இந்த மீ கூ உ சனிக்கிழமை நடத்த நியமிக்கப்பட்டது. குறித்த அன்றையிற் றினம் நடத்தத் தக்க போதிய ஆயத்த மிருந்தும் கூட்டத்துக்கு வரும்படி வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டவர்களுள் சிறீ ல சிறீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் அக் கூட்டத்துக்கு ஆவசியகம் தேவையானவர்கள்.

அவர்களுக்கு இந்த மீ கூ உ தொடங்கிச் தற்செயலாய் அதி செளக்கியவீனம் கண்டு இந்த மீ கூ உ இரவு தேகவியோகமாய் விட்டார்கள். அதினிமித்தம் குறித்த கூட்டம் நடத்தக் கூடாமையாயிற்று. இனி அச் சபை கூடுதல் கஅஅம் ஆ தை மீ ய உ சனிக்கிழமை பிற்பகல் ௬ மணியளவில் என்று நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

ஆதலால், பிராமண குருமார்களே, சிற்பாசாரியர்களே, வித்துவரங்களே, சைவப் பிரபுக்களே, நான் முன்னர்த் தங்களை விசேஷ விளம்பரத்தில் வேண்டிக்கொண்ட பிரகாரம் தாங்கள் அனைவரும் வந்து அக் கூட்டத்தை நடாத்தும்படி தங்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

யாழ்ப்பாணம். அரியாலை

இப்படிக்கு

79 (௨) கார்த்திகை மீ எ உ

விசுவனாதர் சின்னத்தம்பி

அராலியில் விநாயகரைப் பிரதிட்டைசெய்யும் பொழுது நாவலர் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். அந் நிகழ்ச்சி 1856ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்றது. செல்வையசக் குருக்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கிக் கோவிலுக்குச் சென்று, மூன்று பாடல்களையும் பாடினார். இச் செய்தி எதனைக் குறிக்கிறது? நாவலர் தம் முப்பத்து நாண்காம் வயதிலேயே கோவில் கட்டல், விக்கிரகந் தாபித்தல், பூசை, திருவிழா ஆதிகள நடந்துதல் முதலிய நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தருங் கருணை வள்ளலாகத் திகழ்ந்தமையைக் குறிக்கிறது. மேற்குறித்த கூட்டம் கார்த்திகை முதலாந் தேதி நடந்திருப்பின் நாவலரும் அதிற் பங்குபற்றியிருப்பார். அவர் அன்று பங்குபற்றியிருப்பாராயின் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் குரு பூசைத் தினத்தன்று அவர் நிகழ்த்திய சமயப் பேருரை அவரின் இறுதி முடிவுரையாய் முடிந்திராது. நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டி மார்கள் எவ்வாறு நாவலரின் இறுதி எழுத்துவன்மைக்கு இலக்

காகினூர்களோ அவ்வாறே அல்லது அதைவிட வன்மையாகவோ அராவிச் சிற்பாசாரியர் அ. சுவாமிநாதர் நாவலரின் இறுதி நாவண்மைக்கு இலக்காகியிருப்பார். அவ்வாசாரியருக்கு நாவலரின் இறுதி நாவண்மைக்குத் தப்பிய புண்ணியம் உண்டு. நாவலரின் இறுதி வாழ்க்கை வரலாற்றில் யாதொரு வகையாற் றெடர்புறுத் தப்பட்ட பசுநற் புண்ணியமும் அன்றாருக்கு உண்டன்றோ?

“நல்லொழுக்கமும் பத்தியும் ஆகமவுணர்ச்சியும் உடைய பெரியோர்கள் கோயிலதிகாரிகளாய் இருப்பார்களாயின், அவர்கள், பழி பாவங்களுக்குப் பயந்து தேவாலயத்தைச் சிரத்தையோடு விதிப்படி நடாத்திச் சமய பத்தியை வளர்ப்பார்கள்”
- நாவலர்.

பின்னிணைப்பு

NAVALAR APPEALS FOR STATE AID

The handicaps faced by Navalar in the running of the school at Vaṅṅārpaṅṅai could be discerned from the contents of a petition he had presented to Sir William Anderson, the Governor of Ceylon, in 1852. This document contains a mine of information regarding the teaching staff, strength of students, text books taught, number of classes, financial resources, etc. of the school. A public meeting was held on the 11th of August 1852, at the school premises to devise ways and means of meeting the expenses incurred in running the school. The meeting was presided by Mr. A. Ambalavanar. Mr. P. Sinnacooty was elected secretary. It was decided at the meeting that two separate petitions, one by Navalar and the other by the inhabitants of the Northern Province, be drafted and sent to the Governor. The following is the unamended text of the petitions presented by Navalar and the inhabitants of the Northern Province.

To,

His Excellency Sir George William Anderson,

Knight Commander of the Most Honourable Order of the Bath, Governor, and Commander in Chief in and over the British Settlements and Territories in the Island of Ceylon with the Dependencies thereof &c &c &c.

Colombo

The petition of Canther Arumugam of Nelloor.
 May it please Your Excellency.

The petitioner in common with the best informed portion of the Tamil community is bound to acknowledge with gratitude the important advantages which his countrymen have derived from Her Majesty's Government under whose protection a gracious Providence has placed the inhabitants of this Island.

The petitioner is equally bound to acknowledge that by the labours of the different Missionaries in the Northern Province the state of Society has been considerably improved. It would however be disingenuous on his part were he to hesitate respectfully and with diffidence to express his own conviction that had the influence in the Missionary Schools been less exacting of the renunciation of the conscientious attachment to the religious predilection entertained by the Tamil youths instructed therein, the latter would have derived morally greater advantages from the tuition imparted to them. The desire to acquire a competent knowledge of the English language and other information afforded in those Seminaries induced many to conform for a time to the rules to which however they paid little regard after the completion of their studies.

The Tamil community duly appreciates the instructions afforded in the Government Schools without reference to any religious professions and they much lament the abolition of those Schools in 1843 in lieu of which an annual grant of £500 is allowed to be expended on general education amongst the protestant and £150 amongst the Catholic Missionaries.

Since that period the parents and relations of many youths in the country feel reluctant to send them to the Mission Schools, preferring that the instruction needed to qualify their children for both a useful & profitable career in life, should not involve their alienation from & reverence of the religious and moral requirements amongst their countrymen.

To meet their views the Petitioner suggested in 1848 the establishment at Wannarponny of a Tamil Seminary supported

exclusively by voluntary contributions, daily of some rice, which being sold the value in money is employed to defray the necessary expenses.

This Seminary is under the voluntary and gratuitous superintendence of the Petitioner himself. In it about 189 boys are instructed by seven teachers, who received their education from the petitioner and the studies pursued are of a superior order than those imparted in the ordinary village schools either of the Missionaries or conducted by private individuals. The several branches taught are enumerated in the annexed list. Some of the scholars come from a distance of 10, 15, and even 20 miles finding their own board and lodging in the vicinity; a satisfactory evidence that the arrangement in question is congenial with the views of the scholars themselves as well as of their parents and friends. Through the liberality of the late Arumuka Chetty a convenient site had been obtained in an eligible situation at Wannarponny, on which has been erected a spacious school room.

The parents and friends of the boys are anxious to secure to the latter an acquaintance with the Sanscrit language, it being the origin and root of the Tamil language and also with other information of a practical nature which can prove useful & profitable to them. The want of funds however is an obstacle to this object being realized. The present income does not exceed £ 20 per annum. Were the teachers even moderately remunerated, the outlay would amount to £ 100. With the addition of Sanscrit tutors the expense would rise to £ 125. It would be desirable were similar schools to be established in other parts of the country, could funds be realized for this purpose.

The Petitioner begs in conclusion to submit for Your Excellency's favourable consideration, that he devoted his time & talents for the benefit of his countrymen, and his only desire is to extend his means of usefulness.

Out of the abovesaid tutors employed under him, a very few are scantily remunerated and others are not at all; still they cheerfully afford their efficient aid.

The Tamil Community as well as the Petitioner would gladly carry out any instruction of the School Commission, which does not involve an interference with the religious and conscientious scruples of the scholars and their friends.

It will not be irrelevant to add that the Petitioner has in operation a Tamil printing press for the purpose of furnishing school books for the use of this school and other useful publications to the community.

In consideration of the sum defrayed by Government for Educational purposes, the Tamil Community at Jaffna, as well as the Petitioner hope that Your Excellency will be pleased to sanction an additional grant being made for the benefit of the Seminary under his charge.

For which act of goodness, the Petitioner as in duty bound,

Will Ever Pray

Jaffna, 11th August 1852.
P. Sinnacootty
(Secretary)

(Signed) C. Arumugam

List of Studies Referred to:-

First Class

1. Kural. This is a poetical work, particularly on morals with commentary.
2. History of Hindoostan translated from English.
3. Geography of Hindoostan.
4. *Nannool. This is a Tamil Grammar with amplified commentary.
5. Tarukka Sangiraham. This is a compilation and abridgment of Logic with commentary translated from Sanscrit.
6. Vithana Malie. This is a Hindoo Astrology with commentary.

7. Arithmetic.
8. Tiruviliadel Puranam. This is a part of Scanda Puranam.

Second Class

1. * Peria Puranam in prose. This is the history of Saiva Saints. It was originally in poetry & had lately been converted into prose by the Petitioner.
2. * Kolai Maruttal. This is an admonition given against the murdering of animal lives with commentary.
3. Naladier. This is a poetical work chiefly on morals, with commentary.
4. Kolo Theepiky. This is an abridgment of Geography & Astronomy in prose.
5. * Niroshdaka Yamaka Anthathy. This is a peculiar sort of poetry in which the last word of every stanza is used as the first word of the succeeding one. No labial letter is used throughout the work and about seven letters at the first of the four feet of every stanza are the same in orthography and sound but conveying different meanings. This work is in praise of the deity called Canthaswamy. The commentary on this work has been made by the Petitioner.
6. Thiruvathavoorer Puranam. This is the history of a Saint named Tiruvathavoorer. It is in poetry.
7. Kamba Ramayanam. This is an epic poem recording the adventures of Rama, the Sovereign of Aode.
8. Arithmetic.

Third Class

1. * Nigandos. A poetical vocabulary.
2. Neethi Neri Vilakkam. A Poetical work on morals with commentary.
3. Peria Puranam (See 2nd Class).
4. Baratham. An epic poem narrating the war occurred amongst the descendants of the prince Baratha.
5. Arithmetic.

Fourth Class

1. Nigandos (See 3rd Class).
2. Vakkoondam & Nelvali. Both poetical works on morals with comments.
3. Naidatham. The Poetical history of the king Nala.
4. Arithmetic.

Fifth Class

1. Nigandos (See 3rd Class).
2. Arunakiry Anthathy. A poem in praise of Siva.
3. Naidatham (See 4th Class)

Sixth Class

1. * Bala Padam No. 3. The first lessons.

Seventh Class

1. * Bala Padam No. 2.

Eighth Class

1. * Bala Padam No. 1.

* Those books which are marked by an asterisk have been printed at the petitioner's Printing Press, and introduced into his school.

To,

His Excellency Sir George William Anderson, KCB, Governor and Commander in Chief in and over the British Settlements and Territories in the Island of Ceylon with the Dependencies thereof.

The Humble Petitioners of the undersigned inhabitants of the Northern Province.

May it please Your Excellency.

That your Excellency's Petitioners duly appreciate the advantages and blessings which have been enjoyed by themselves

and their other fellow subjects in Ceylon under the protection of the British Crown. In contrasting their privileges during the past period of 57 years with the allotment by the Divine favour to their ancestors, they gratefully acknowledge the merciful dispensation of Providence on behalf of the present generation. They not only enjoy peace and comfort by the ample protection of their persons and property but also their best interests are advanced under the enlightened solicitude evinced by government to promote the intellectual moral as well as the physical improvements of the population.

Your Excellency's Petitioners are fully alive to the importance of the benevolent design entertained by the government and other European Philanthropists in their endeavours to raise the native population to occupy a superior position in society and they therefore feel it incumbent on themselves to cooperate on furthering that design. Your Excellency's Petitioners are sensible of the advantages which have been derived from the instruction and encouragements to a considerable number of their countrymen afforded by the several missionaries who have for years been exerting themselves for the benefit of the Tamil population. They thereby are stimulated to similar exertions on behalf of the rising generation for whom the Petitioners have felt bound to provide means of instruction both theoretical and practical. The Missionary Schools are inadequate to benefit all the youths in Jaffna. The Village Schools conducted by private tutors are not calculated to effect the purpose which in the present day the people need.

Actuated by these considerations the Petitioners feel anxious to support the laudable and patriotic efforts made by their well informed and well disposed countryman Cander Arumoogam who has established a promising School at Vannarponne. This School has been conducted during the last 4 years by that liberal and public spirited individual whose exemplary devotedness for the good of his countrymen deserved their admiration and gratitude. By the liberality of the late Arumoogam Chetty, a convenient site in the centre of the populous parish

of Vannarponne has been obtained on which a spacious School room has been erected in which instruction has been afforded to about 189 Scholars by seven tutors under the general superintendence of the said Principal Cander Arumoogam. Owing to the limited means possessed by the Tamil community the Seminary is only partially defrayed by the daily contributions in rice collected from the parents and relations of the youths instructed. The whole amount annually obtained by the said contributions does not exceed £ 24.

Several of the teachers devote their time and talents gratuitously following the liberal example of their Superintendent. Were the circumstances of the Petitioners more affluent, greater advantages might be derived by the Scholars in useful knowledge which could by them be turned to a practical and profitable account.

The Petitioners are by birth, social affinities taste habits and religion attached to their Tamil nationality. At the same time they are fully alive to the importance of borrowing from enlightened rulers and benefactors such attainments as may prove suitable to the circumstances of their countrymen. The selection will however require to be made by themselves. And for this reason the petitioners prefer placing their children under the tuition of the individual who has undertaken the superintendence of their education with the view of securing to the scholars greater advantages which can only be obtained by an increase of funds. And as the means of the Tamil Community are inadequate to raise additional contributions they venture to appeal to the liberality of Government for this purpose. As they are fully satisfied that the Government are anxious to advance the intellect and culture of their subjects for which objects, pecuniary grants are liberally made to both Protestants and Catholic missionaries, the Petitioners entertain no doubt that a similar indulgence will be extended for placing the Seminary at Vannarponne upon a more efficient footing. As loyal subjects to Her Majesty's Government, the just claims

of the Tamil community to participate in the bounty bestowed for educational purposes generally, it is to be hoped, will not be disregarded. The Petitioners are desirous that the said Seminary shall be at all times acceptable to any delegate appointed by the School Commission for the periodical examination of the nature of the instruction afforded and the proficiency made by the scholars. They therefore trust that Your Excellency will be pleased to take this application into favourable consideration and to sanction the grant of such pecuniary aid as may be deemed expedient for the support of the said Institution.

For which Act of goodness the Petitioners in duty bound Will Ever Pray.

Jaffna, 11th August, 1852.

P. Sinnacooty
Secretary

These two petitions speak volumes for the untiring and public spirited efforts of Navalar in establishing a vernacular school where Saivaite children will learn from Saivaite teachers the lofty and noble thoughts found in their religion, language and literature. They describe him in the roles of founder, teacher, superintendent of the school, author and commentator of text books, editor of dictionaries, publisher of text books and proprietor of a printing press. All these laudable and patriotic efforts were made by him with a sole "desire to extend his means of usefulness" to his countrymen. The school had seven classes with a total strength of 189 students. All the seven teachers who taught at these classes "received their education from the Petitioner". They were Messrs. Sathasivappillai, Swaminathaiyar, Arumugappillai, Nadarasaiyar, Visuvanathaiyar, Kanthaswamyppillai and Arumuga chettiyar. They were Navalar's first batch of students who followed his morning and night classes from 1846 to the time of the opening of the Saiva Pragāsa Vidyāsālai. They did not pay anything to their teacher for educating them. In return, they followed the noble example of their teacher in teaching at the newly instituted school with-

out remuneration or with scanty remuneration. For the money realized by the sale of uncooked rice collected from the parents and relatives of students attending the school was barely enough to feed the staff and the poor students of the school. Here we visualize Navalar the educationist putting into practice his concept of free education which included free meals to needy teachers and students, free tuition and free text books. It should be borne in mind that he was only "passing rich with" £ 20 "a year" and with this meagre sum he was running the school. If he had remained as a tutor and assistant to Rev. P. Percival he would have drawn £ 36 a year or even more as the latter promised him. Navalar was not the man to shrink back and abandon his fellowmen for want of money. Fortitude and implicit faith in Providence were innate qualities in him at which even his adversaries marvelled. He appealed to the existing government to lend a helping hand and that too without any strings attached. We have only to refer to his statement in the petition that "The Tamil community as well as the Petitioner would gladly carry out any instruction of the School Commission which does not involve an interference with the religious and conscientious scruples of the scholars and their friends" to convince us of his stand.

"சைவசமயிகளே! ஊர்தோறும் பள்விக்கூடங்கள் தாபித்து, உங்களுள்ளே கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்த மேலோர்களைக்கொண்டு அவைகளை நடத்து வியுங்கள். உங்கள் பிள்ளைகளை அப்பள்விக்கூடங்களிலேயே அனுப்பி லெளகிக நூல்களையும் நீதி நூல்களையுள் சைவசமய நூல்களையும் படிப்பிடுங்கள். சாதாரணக் கல்வி விசாரணைத் தலைமைத்துரைக்கு விண்ணப்பமெழுதிக் கவர்ன்மெண்டாரிடத்திலே பொருளுதவி பெற்று, லெளகிக நூற் கல்வியை விருத்திசெய்யுங்கள். அதற்குப் பாதிநிமார்கள் இடையூறு செய்யின், நீங்களெல்லாந் திரண்டு கொழும்புக் கவர்ன்மெண்டாருக்கு விண்ணப்பமெழுதிக்கொள்ளுங்கள்."

- நாவலர்.

எங்கள் வெளியீடுகள்

1. கந்தபுராணம் - தக்ஷகாண்டம் உரை ... ரூ. 20.00
பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை
2. திருவருட்பயன் உரை ... ரூ. 1.00
சைவசித்தாந்தக் கலைச்செல்வர்
க. வச்சிரவேல் முதலியார் B. A., L. T.,
3. கேதீசநாத ஸுப்ரபாதம் ... ரூ. 1.00
வியாகரண சிரோமணி
தி. கி. சீதாராம சாஸ்திரிகள்
4. A Critical Study of a Seventeenth
Century Tamil Document Relating
to a Commercial Treaty. ... ரூ. 5.00

S. Thananjayarajasingham

B. A. Hons. (Cey.), C. L., M. Litt. (Anm.)

இந்து மாணவர் சங்கம்
இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்
பேராதனை

PRINTED AT NATIONAL PRINTERS, 241, COLOMBO STREET, KANDY.